

సంపుటం 5 } జానపాదు } సంచిక 9.
ప్రమాదీచ సం॥ భాద్రపదమాసము.

విచిత్రవివాహములు.

— ౦౦౦ —

అగస్త్యసంచికయం దేకాహదీక్షతో గుళ్లలోఁజేసెడిపెండ్లిండ్లు నింద్యములనియు లుబ్ధబుద్ధులై యిట్టియకృత్యమునకుఁ జొరఁబడిరనియుఁ జేయఁబడిన “విద్యత్సభాపరిష్కారము ప్రచురింపఁబడియె-ఈ యేకాహదీక్ష గుళ్లలోఁజూయి తుదకుఁ బడఁగుటింటిగోడకుఁబెట్టిన వెంకటేశ్వరులబొట్టువద్దను జిత్రపటములనద్దను బాహుటముగ నై పోవుచుంట యంద తెఱింగినదే-ఇంతకుమిక్కిలిగూడఁ గొన్నియకృత్యములు బైలువెడలినవి, నిజామిలాకా నల్లగొండజిల్లా హుజూరునగరిముకాలూకా గొర్లగూడెములో, ‘ఓరుగంటికృష్ణయ్య, యను నెకబ్రాహ్మణుడు కలఁడు నస్తభార్యుడగు నాయనపుత్రి మాతామహియగు ‘యాతవాకిళ్ల, వాసిని బాచిమంచి నీతమ్మచే బెంపఁబడుచు నామెంటునేయొడఁ దండ్రి యాకన్యను బదులుకుబడులిచ్చి తా’ బెండ్లియాడనిశ్చయించికొని యొక నాటిసాయంకాల మానీతమ్మతోఁజెప్పివచ్చుటయు నానీతమ్మ యాపిల్లను దనమఱుది కొమరునకుఁబెండ్లి సేయనిచ్చుకలదగుట నమర వరమందుండిన పిల్లవానినిదీసికొనిరా “వెంటనే భ్యత్యునిదఱిమి యది యెరాత్రి పిల్లను సమీపమందేయుండిన కృష్ణాజిల్లా నందిగామతాలూకా నడిగూడెముచేర్చి యాయూరిదేవాలయమునఁ బెండ్లికాజ్ఞయిండని యచ్చటిజమిందారుగుమాస్తాల నడిగెనట-దొరవారులేకునికి గుమాస్తా లీదొంగపెండ్లి కిచ్చటవీలుండదనిచెప్పినమీఁద నాయూరినివారు లోనేయుండిన “బృందావనపుర’మను రెండుగుడిసెలుగలయొకపల్లెలో నియంజనేయులవద్దకుఁజేరి సమయమునకు వరుఁడురామిఁ దెల్లవారిని నీదొంగతనముబైటఁబడుననియు బిల్లలిండివచ్చి యాటంకపఱచునని

యు వరునిచాజ్ఞ తానేతీసికొని యాయర్థరాత్రి కన్యకంతమున మంగళ సూత్రముకట్టి తననెత్తిని గన్యనెత్తిని రెండడుతులు తానేవేసి వెలుగు నకో యగ్ని నాక్షికమునకో పెట్టిన వరిగడ్డిమంటలో వివాహముకొము గించి సడిగూడెముచేరినతర్వాత మఱునాఁడు జాముప్రొద్దెక్కుసరికి వరుఁడువచ్చెనట, అప్పుడు పట్టుపట్టుమని యొకికొట్టుమీఁద మఱుపర్క ములుతీసికొని యామిథ్యాదంపతులకుఁగట్ట బెట్టి పిల్లవానిమెడలో రెండ వజందెమువేసి తలగఁగులుకావించి యబ్రహీమనకుఁగూర్చుండఁబెట్టెనట-ఆసరికిఁ దండ్రివచ్చి పిల్లమెడలోని మంగళసూత్రముత్రెంపివేసి తీసి కొనిపోయి యిదివఱకుఁ నపెండ్లి పెండ్లికాదనియు నీయిష్టమువచ్చినవానికి పురలవివాహమునేయవచ్చుననియుఁ బలుగ్రామముల బ్రాహ్మణుల దస్కతులతో నొకపత్రమునఁగైకొని సర్వవరగ్రామవాసియగు ద్రోణా సోమయ్యగారితమ్మనకిచ్చి విధ్యుక్తముగ వివాహముచేసెనట-అదిజరి గినది బ్రాహ్మణబాహుళ్యముల చిలుకూరివారి యగ్రహారములోనట, చేయించినది బేళప్రోలునివాసులగు వెలమకన్నీసీతారామయ్యగార ఁట, ప్రకృతమాసీతారామయ్యగారి వాస్తవవధూవరులపై నేకారణము ననో యిష్టములేని శ్రీబేతవోలుదొరవారియాజ్ఞానుసారము పెండ్లి నేనుజేయించలేదనిచెప్పుచున్నారట, దొరవా రీవిధ్యుక్తవివాహమున కే ప్రతికూలురై వెనుకఁ బోచెంచెన వారిపైపలఁ గడువహించిరట విధివిహీనముగద్వితీయయాజ్ఞోపవీతధారణచేసి తిరుగుచున్న యబద్ధప్రం బెండ్లికొడుకు శుద్ధుండట-యధార్థవరుడుకాఁడట-అట్లని బేతవోలున కుసంబంధించినవా రీసోమయ్యప్రభృతులఁబుక్తిబాహుళ్యఁజేయఁజూ చుచున్నారు-ఈవిషయమున మతగురువులు దూరస్థులగుట విచారింప కపోవుటయు దేశముఖదేశపాండ్యాలు పట్టించుకొని క్రిందుమీఁదుచే యుటయు శోచనీయము-ఈప్రస్తావనమీఁదస్మృతికివచ్చి విశ్వావసుసం వత్సరమున నేను శ్రీబేతవోలుదొరవారికివాసిన 50 పద్యములుగల యుత్తరములోని కొన్ని పద్యములుకూడనిందుఁ జదువరులవినోదార్థమై యుదహరించుచున్నవాఁడను.

శా॥ మీయీస్థానమునందుఁ బూజవడయన్ మేకొన్న తర్వాతఁగా
నాయధాంగిజనించె, నిష్ఠిపుడు తన్నా భీకవత్రాక్షికిఁ
బ్రాయంబాయ్యనవచ్చుచున్న, దదియే పాపంబా యేమో ప్రభూ!
నాయిష్టార్థమలభ్యచూచుఁజ నెడిన్ నానావిధానరమై॥ 2

ఉ॥ పండితపక్ష పాతివగు బ్రాహ్మణభూపతిపిపు నాదుపై
నిండిన ప్రేమగల్గి తమి నిన్ గనవచ్చినయప్పుడెల్ల వే
రెండొ యొకండొ యిచ్చి తగురీతినిసత్కృతినల్పుచుండ నా
ఖండలుఁ డంతవాఁడనికఁ గావుటకుండునె సంశయంబిలన్ 11

తే॥ గీ॥ ఆశ్రయింపంగఁబడినట్టియధిపులెల్ల
రిట్లైనతత్కృతినల్పుచో నింతవఱకు
రెండుచేతులఁదినికొంచు మండలేంద్ర!
యంచితాఖండలపదంబె కాంచుచుంటి॥ 12

మత్తకోకిల॥ రచ్చదీరిచి వేశ్యకాంతల రాగనృత్యపరీక్షలన్
హెచ్చిచేయఁగఁదీఱగాని మహీశ'యత్యనురక్తిచే
నిచ్చవచ్చినవర్ణనాంశములిచ్చి చెచ్చెరఁజెప్పచో
మెచ్చు చప్ప వధానముంగన మీకుఁదీఱకపోయెఁగా॥ 25

ఉ॥ ఏనరుదెంచిపో నవల నేడుదినాలకెకాదె శ్రీమదా
స్థానముచేరవచ్చినది తాఁ దమి నట్టవరాధ, దానికిన్
గానసభంబొనర్చి బలుకట్టుములీయఁగనున్న స్వాస్థ్య మా
హానృప'యెందుఁబోయెఁజెపు మప్తవధానసభం బొనర్పఁగన్॥ 26

చ॥ విసువక యెల్ల వేళలను వేశ్యలొనర్చెడియంటపాటలే
వెనఁగనుగొంచు బ్రాహ్మణులవిద్య లనాదరణంబుసేయుటల్
రసికతలేని మూఢులగురాజులకుందగుఁగాని భూపతి!
రసికవతంసులై నతమరా? ఇటువంటివనుల్ పొనర్చుటల్॥ 27

సీ॥ పుట్టుక చూతమా భువన ప్రసిద్ధమా
 గోల్కొండ వ్యాపారికులమునందు
 ప్రభుతవీక్షింతనూ బహునంపనధముల
 దయనేలగల జమిందారుపదవి
 భాగ్యమిక్షింతమా బలునందలములోని
 యంఘ్రి క్రిందికిదించనంతపాటి
 వేత్తొత్తగందమా వివిధవిద్యలలోనఁ
 బలుపండితులకును దెలుపునంత

గీ॥ ఇట్టిమీచి త్తమునకు మాయటిచెట్ట
 పుట్టుబీదలుపడెడియిక్కట్టు తెలియఁ
 గలదె, హా రాజ శేఖర! “కడుపునిండి
 నమ్మ మగనాక లేమెఱుంగు”న నెడిరీతి

సీ॥ దాతలో దూతలో తర్వాత, నారల
 దర్శింప నూరూకు తరలవలయు
 తరలిదర్శించినతర్వాత వారి మీ
 “రింద్రులు చంద్రులంచెన్న వలయు
 ఎన్ను చోనవ్వార లెడమోము పెడమోము
 పెట్ట, ఖన్నతి లోనఁ దిట్టవలయు
 తిట్టియంతటఁబోక దీనతం ఒలుమాటు
 వారియిల్ తీరిగి వేసారవలయు

గీ॥ తిరిగి వేసారింగాని తెలియదంత
 కఱ్ఱొ బుఱ్ఱొ మహీపాల! యప్పటికిని
 యాచ్చు యాచ్చు యనంగ మీయాత్మలోన
 నేమియనుకొంటరోమీర లేమొకాని

కావున సత్యవిషయం బెంతమఱుగు పఱుపఁదలఁచినను డాఁగదు. ఏవే శనో బయల్పడకమానదు శ్రీవేమవర్గాగ్రహారమందు జరిగిన శతావ దాన సభనుకూర్చి యీసంవత్సరము 22 జనవరి తేదీగల యాంధ్ర పత్రికయందును 8-15 ఫిబ్రవరు తేదీలుగల కృష్ణాపత్రికలయందును గొన్ని సత్యావత్యములు మిశ్రితములుగాఁ బ్రకటింపఁబడినవి. అందలి విషయము లెంతవఱకు సత్యములో ఎంతవఱకుఁగావో విచారింపం దగును.

శ్రీవేమవర్గాగ్రహారమందు బ్రహ్మశ్రీ భాగిచెన్నయ్యగారి గృహంబునఁ దిరుపతి వెంకటకవులు అవధాన మొనర్చిరను విషయమును వెంకటశాస్త్రిగారు యవధానమందు నేఁబడినుండి పృచ్ఛకులకు మొదటిపాదముచెప్పిరను విషయమును దక్కీస మూఁడుపాదములు తిరుపతి శాస్త్రిగారు చెప్పిముగించిరను విషయమును, ఈయవధానప్రారంభమందు వెంకటశాస్త్రిగారు 1 “సమస్యలమగువారు” ఇఁకఁబడిమంది తరువాయియుండిరను నప్పటినుండిగాని మొదటనే అడుగ మొదలిడఁగూడదు. 2 శబ్దాడంబర ప్రధానములుగాని మఱియొకరీతివిగాని సంస్కృతశ్లోకములు తెనిగింపుమనికోరరాదు. 3 ప్రాసాదినియమములు పృచ్ఛకులు సేయరాదు. అలంకారనియమమునట్లే. 4 మాఱుమూల వృత్తములు లేఱుచుగనడుగఁగూడదు. 5 వృత్తమును సర్వసయును మాత్రమే కోరవలయునుగాని లేనిపోని కొకిరికికోరికలు పనికిరావు. అనునీనియమ పంచకమును సభవారికిఁ దెల్పియున్న విషయమును, వారేర్పఱిచిన నియమములుదప్పి పృచ్ఛకులెవరును నేమియును నడుగరాదని యగ్రాసనాధిపత్యము వహించిన నేను వాక్రుచ్చి నాడనను విషయమును, ఈయవధానమును సందర్శింపవచ్చిన మహాజనసంఘ

మునకు భాగి చెన్నయ్యగారి గృహంబున నాల్గుదినములు విపులముగ సంతర్పణ జరిగినదను విషయమును సత్యములనుట కేసంశయమును లేదు. ఇకనసత్యములెవ్వియన:—

(1) ఈసభ కొప్పరపురగవిసోదరులకును దిరుపతివేంకటకవులకును సంధికుదుర్చుట కేర్పడిన దను మాట యసత్యము. — ఇట్టి సంధికుదుర్చుటకు సీసభయేర్పడినదను వార్తయే సత్యమయినఁ గొప్పరపువారి యందభిమానము గలట్టియు, ఏతత్కలహాత్మత్తిస్థానమైన గుంటూరునందలి నివాసులైనట్టియు, విద్వద్భ్రష్టుండమేల విశేషించిరాకుండును? వేంకటశాస్త్రిగారు తమకును గొప్పరపువారికిని సంభవించిన వివాదవిషయము నధికరించి “గుంటూరుసీమ” యను గ్రంథమును రచించుచున్నారనుట జగమెల్ల దెలిసియుండ నిట్టిసంధికుదురఁబోవునని తలంచువారెవరుదురు? సభకు నచ్చివారిలోఁగొందఱికిట్టి భ్రాంతి కలిగినఁగలుగు గాక, ఆభ్రాంతికి నాధారమెంతయును గనంబడదు. తిరుపతివేంకటకవుల యశస్సు మాఱుమూల పల్లెలయందుఁగూడ వ్యాప్తమై యుండుటంజేసి యామహాసంఘము విచ్చేసినది గాని సంధికొఱకై యీసభయేర్పడలేదు.

(2) ప్రథమపాదమునే చెప్పినపుడు పృచ్ఛకులడిగిన వృత్తములు, విషయములు, వేంకటశాస్త్రిగారు తాఱుమాఱునేసిరనుమాట, కడుసాహసము, కేవలమసత్యము, వీరుబహువేగముగఁజెప్పిరేకాని, యడుగడుగునకు సంశయము నేమాత్రమును జూపలేదు. వీరి సామర్థ్యమెరిగిన నిష్కల్మషచిత్తులిట్టమిధోక్తుల నుడువ నుద్వమింపరు.

(3) “కొన్నిప్రశ్నలను విని తమ శిష్యులును పట్టాభిరామ శాస్త్రిగారును వ్రాసికొనిన తరువాత రేపు చెప్పెదమనిర”న్న వాక్య

మున కాస్పదమేలేదు. చెప్పదలచిన నేబదిప్రశ్నలకు మొదటిపాదమును మొదటినాఁడే చెప్పినట్లు ప్రత్తికలే ఘోషించుచున్నవి. వ్యవధిలేక తక్కినప్రశ్నలకు తురములను మఱునాఁడు చెప్పెదమని యనిన సనియుండునేమో యని యనుకొనందగును. ప్రారంభమందే, నేమను నామిత్రులు మఱికొందఱును, గోన్ని కారణములచేత నేబదిప్రశ్నలతోడనే యవధానమును ముగింపుఁడని కవులంగీర వారంగీకరించియుండిరి. అవధానాంతమందుఁ బైని సూచితములైన నియమము లో నైదవదానికారము చెప్పవలసిన పదినమస్యలు మొదటినాఁడే ప్రారంభమయ్యెను. కనుక రేపుచెప్పెదమనుట కవకాశములేదు.

(4) “కొందఱిచ్చిన సమస్యలను; పృత్తములను, శబ్దములను, మీరడిగినట్లు మేము చెప్పలేము” అని యన్నమాట వెంకటశాస్త్రిగారు పరిహాసమున కనిరన్న సత్యమగునేమోకాని వాస్తవముగా నీటియసమర్థ దీనాలాపములాడిరనుట కల్ల. వాస్తవ పరిహాసభేదమెఱుంగని యమాయిక మందబుద్ధియో. పరిహాసోక్తుల వాస్తవముగా నిరూపించి పరులయందశక్తతను గల్పింపఁబూనిన యనూయగ్రస్తచిత్తుఁడోయిట్టివార్తకుఁ గారణభూతుఁడైయుండును.

(5) 1913 సం॥ రం ది 22 జనవరి తేదీగల యాంధ్రప్రత్తిక యొక్క 15 వ పేజీ మొదటికాలం (Column) లో నడుగుభాగమందు “అంతట పృచ్ఛకులలోఁ గొందఱుఁ మీరుభయభాషా కోవిదులమనియు, ఎవ్వనిని లెక్కపెట్ట కనివారణధిగ్విజయంబునర్చినారమనియు, అసాధ్యవిచిత్ర శతావధానము చేయఁగలవారమనియు గ్రంథములయందు వ్రాసికొని ఇప్పుడు తద్భిన్నముగా నియమములేర్పఱుచుకొనుట మీవాతలన్నిటికి విరుద్ధములేకదా అనిరి. మఱికొందఱు దేవునైన

లక్ష్యపెట్టము అనిన తమరు సాధారణముగా సామాన్యలయిన కవులే చెప్పఁదగిన ఇట్టిప్రశ్నలను మేము చెప్పఁజాలము. అని చెప్పకుండుటచే దేవరవారి సామర్థ్యమందఱకుఁ దెలిసినదనిరి. అంతట వెంకట శాస్త్రి గారు లేచి 'మీకందఱకును నమస్కారములు. మేముమీరుకోరినట్లు చెప్పఁజాలము. మాబుద్ధిచెడ్డది. పెద్దముండాకొడుకలమయి పోతిమి. మమ్మూరక ఏడిపించవద్దు. భాగి చెన్నయ్యగారు పిలుచుటచేవచ్చి వారి కోరికను దీసివేయలేక యేదో వేడుకగా అవధానమును జేయుచు 'న్నాము. క్షమింపుడు' అని బహువిధములఁ బ్రార్థించిరి. ఇంతమాత్రమునకేనా రెండుమీసములుంచితిరి. అని యొకరనిరి".— అను నీ వాక్యములు కాన్పించుచున్నవి. ఇయ్యవి ప్రతిపాటి కామేశ్వరకవి కల్పిత విచిత్రప్రసంగమేకాని. సభియందిట్టిదెద్దియు జరిగియుండలేదు. ఇట్టి సంభాషణమే జరిగియున్నయెడల నెంతకల్లోలము సభయందుద్భవించి యుండవలయునో బుద్ధిమంతులూహించలేకపోరు ఒక వేళ తిరు పతివెంకట కవుల కహితులగువారు తమలోఁ దామిట్లనుకొనిరేమో కాని యిట్టివాక్యములు సభయందేమూలను శ్రుతిగోచరంబయినట్లు తెలియదు. అల్లరికిమూలమయిన నిట్టి ప్రసంగమే జరిగినదనుకొన్నను, 'సభ కొట్టకొనవఱకును నెమ్మదిగాజరుగ నాకెట్టిబాధయుఁ గలుగలేద'ని నేఁదెల్పుట కవకాశముండదు. వెంకటశాస్త్రిగారు గాని తిరు పతిశాస్త్రిగారు గాని పైనిసూచితములైన దీనవచనములఁ బల్కునట్టి యసమర్థులుకారు; మఱియు నట్టివాక్యములచేఁ గోపోద్దిపితులు కానంత శాంతమూర్తులునుగారు. ఈవిషయము వారి స్వభావమెఱింగినవారికెల్లవ్యక్తమే. కనుక నిట్టిప్రసంగము జరిగింపఁబడినదన్నమాట వాస్తవముకాదు,

(6) తిరుపతిశాస్త్రిగారవధానము సల్పినపుడు వారిశబ్దముల యందు దోషములను వెంకటశాస్త్రిగారును శివరామశాస్త్రిగారును సవరించిరనుమాటయును, వెంకటశాస్త్రిగారవధానకాలమందు తుమ్మెదపాటపాడి తిరుపతిశాస్త్రిగారికికందపద్యమని యందిచ్చినసంగతియును నిజములుకావు. వెంకటశాస్త్రిగారు మొదటిపాదములు చెప్పివారచ్చట చ్చట సంచారముచేయుచుండిరికాని, క్రమముగాఁ దిరుపతిశాస్త్రిగారి వాక్యములను ధారణపట్టఁబూసినట్లు కాన్పించదు. అదిగాక వారు స్వయముగా నవధానముచేయునపుడు వృత్తవర్ణనములు తాఱుమాఱు సేసిరని యసమర్థత్వారోపణము సేయుచును, నితరులకు సాయమొసర్ప సమర్థులని వాక్రుచ్చట, యెంతసమంజసము! ఈతుమ్మెదపాట నేనెంత శ్రద్ధతో నవధానమును వినుచున్నను, అవధానకాలమందు నాచెవిం బడదయ్యె. అవధానసభ జరుగనప్పుడు కొందఱు పెద్దలును దిరుపతివెంకటకవులును చెన్నయ్యగారిగృహమందే సభగాఁగూడియుండుట పలు మాఱులు తటస్థించినను, నేబసయందుఁ గార్యాంతరనిమగ్నుండనై యుండుటంజేసి యాసభలయందెప్పుడో, యొకప్పుడు దప్ప నేనుండ లేదు. అట్టి వినోదప్రసంగములు జరిగించు సమయములలోఁ దుమ్మెదపాట పాడియుండుట వాస్తవమైయుండునేమోకాని, అవధానకాలమందీపాటపాడిరన్న వార్త కేవలమబద్ధము

(7) ఈయవధానమునకంతకును 12½ గంటలు పట్టినదనుమాట, యితరులతోపాటు విరును జేసిరేకాని వీరియందేమివిశేషమును లేదనిచెప్పటకుఁ గల్పించినయన్యత్తిము. మొదటిదినమున సాయంకాలము 4 గం॥ 30 నిమిషములకు సభప్రారంభమయి 7 గంటలకు ముగిసినది. రెండవరోజు ఉదయము 9 గంటల 15 నిమిషములకుఁ బ్రా

రంభమయి 11 గంటల 30 నిమిషములకు ముగిసినది. మఱియు నాది నమననే సాయంకాలము 5 గంటలఘమారునకుఁ బ్రారంభమయి 7 గంటలకుఁ బూర్తియైనది. మొత్తముమీద 6½ గంటలు పట్టినది. ఇందులో నవధానాంతమందు పద్యములుచదువుకాలము ఘమారు ¼ గంట తీసివేసి 5½ గంటలలో నీయవధానము పూర్తియైనదని చెప్పవచ్చును. ఒక వేళ తిరుపతి వెంకటకవుల స్తుతించిన పద్యములు చదివినకాలమున, వెంకటశాస్త్రిగారి శిష్యచూడామణుఁ లో నొకరగునవ్వారి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు ఆశుకవిత్వము చెప్పినకాలమును అగ్రాసనాధిపతి యుపన్యాసమిచ్చిన కాలమును గల్పికొనిన ఘమారు 10 గంటలు పట్టియుండనోవు. అవధానముమాత్రము 5½ గంటలు పట్టినదనుటయేసత్యము.

(8) కొప్పరపువారిమీఁదికి మూడు బుట్టపిట్టలను బంపుచు న్నాడనని వెంకటశాస్త్రిగారినిరఁట. ఇందుసూచితులైన వెంకటశాస్త్రిగారి శిష్యులు బుట్టపిట్టలో ఆశుకవులో వారి కవనధోరణి మెకింతగనిన వేమవరశతావధాన సభలోని సభ్యులు తెల్పెదరుగాక. వెంకటశాస్త్రిగారు తమశిష్యులను బుట్టపిట్టలతోఁ బోల్చిపలుకుదురనుటకల్ల. శతావధానసభ జరుగుకాలమందుఁ గొప్పరపువారింగూర్చి యేప్రసంగముసేయలేదు.

ఇట్టి ప్రత్తిపాటి కామేశ్వరకవి కల్పనాచాతుర్యమును జూచి విస్మితులు కానవారుండరు. ఈకామేశ్వరుండు, తత్త్వమునుబోధింప సహకారులుగ నుంకనట్లు కల్పనలురచించు సాధారణకవులపోకలం బోక నూత్నపద్ధతినవలంబించు నసాధారణకవిగాఁ గాన్పించుచున్నాఁడు. కాకున్న సత్యమును గేలము మాటుపఱచిన వారి వాక్యముల నుండి యసత్యపరంపరలుద్గమింపవు.

ఇతరగొప్పరపు సోదరకవుల లేఖలంగూర్చి విచారితము.

కొప్పరపుసోదరకవులు ఈసభకగొననాధిపతిగానున్న నాపేరటికిని, మల్లాది సోమయాజులగారిపేరటికిని తామురెండులేఖలనువ్రాసి 1912 సం॥ ది 29 శిశంబరుతారీఖున సభాసమక్షమందూఁజదివి వినుపించుటకంపినట్లును, అంతకు వెనుకటిదినమున జరిగిన యాయవధానసభలో మల్లాది సోమయాజులుగారు కొన్ని యసత్యములుఁన్యసించినట్లును, ఆయసత్యములు బయలుపడునను భీతిచే నాలేఖలుచదివింప నవకాశముసంగఁబడనట్లును, 1913 సం॥ 8 ఫిబ్రవరు తేదీగల కృష్ణాపత్రికలోఁ గొప్పరపువారె వ్రాసికొనిరి. ఈయుత్తరములందలివిషయము లెంతవఱకు సత్యమో, ఈయుత్తరములుమాకు 29 తేదీనఁ బంపించినవార్త సత్యమోకాదో, విమర్శింపవలయును.

నాకంపినామని చెప్పునుత్తరమునందు, మల్లాది సోమయాజులుగారు కొప్పరపువారింగూర్చి యసత్యములుఁన్యసించినట్లును, అప్పుడు నిజమెఱిగిన యొకరిద్దఱులేదియిట్లసత్యములు చెప్పరాదనియు ను జరిగినదంతయు మేముతెల్పెడిమనియును చెలిపి సవిస్తరముగా నిజమెఱిగింపఁ బూనిచెప్పుచుండఁగా నేను దగునంతటి యవకాశము వారికొసంగక నాశాసనమునకప్పీలుగూడ లేదని బెదరించినాననియును, మరియు మల్లాది సోమయాజులుగారు చెప్పినదే సత్యమని నేనూహించితినని సభలోఁ జెప్పినట్లును, వ్రాయఁబడియున్నది.

ఈయుత్తరములోని సంగతులయొక్క వాస్తవము తెలియుటకు గొంతపీరిక వ్రాయనవసరముగానున్నది. అవధానము జరిగిన మొదటిదినమందుఁబగలు ఘమారు 11 గంటలవేళ మల్లాది సోమయాజులుగారును మేళ్ల చెర్వు శేషయ్యగారును చావలి వెంకటకృష్ణయ్యగారును

సోదరకవుల నాహ్వానముచేయఁ బయనమై కొప్పరమునకు వెళ్లి అచ్చటఁ గవిసోదరులతోఁ గొంతసేపు ప్రసంగ మొనర్చి ఆరాత్రి 7 గంటలకు సభముగియఁబోవు సమయంబునకు వేమవరమునకుఁ దిరుగవచ్చిరి. వెంటనే సోమయాజులుగారు సోదరకవులు సభామధ్యమందుఁ జెప్పుడని చెప్పినసంగతుల నుపన్యసింప నాసమ్మతింగొని వారు సభామధ్యమందుఁ బ్రసంగించుచుండ ధూళిపాళ్ల నరసింహముగారు లేచి తామెము చెప్పుదుమని యవకాశమీవలయునని నన్నడుగ 15 నిమిషములవఱకు పన్యసింప నేసమ్మతించినను రెండు మూఁడు నిమిషములెక్కువగనే యుపన్యసించినారు. ఇతరులెవ్వరు నవకాశ మొసంగమని యడిగినవారు లేరు ఈధూళిపాళ్ల నరసింహముగారును సోమయాజులుగారు చెప్పిన సంగతులయందలి సత్యాసత్యముల నెఱింగి తదుపన్యాసమును ఖండింపఁబూనుకొనలేదు. అట్లుపూనుకొనినట్లు వారు చెప్పునులేదు. వారి యుపన్యాసమువలన నట్లనుకొనుట కేహేతువును గాన్పించదు. వారు కొప్పరపువారియొక్కయు చెన్నయ్యగారియొక్కయు నుద్దేశ్యములంగూర్చి ముచ్చటించిరి. కొప్పరపువారిని మనఃపూర్వకముగా చెన్నయగారాహ్వానముచేయనట్లును ఆహ్వానముచేయుటలోఁ దగినట్లు కొప్పరపువారిని గౌరవించనట్లును మీరు తమయభిప్రాయమును వ్యక్తీకరించిరి. ఇంతియకాక, కొప్పరపువారికి మొదటఁబాపిన యాహ్వానపత్రికయందు బ్రహ్మశ్రీయని లేక మహారాజశ్రీయని యందుటఁజేసియు ననంతరము 'బ్రహ్మశ్రీ' యను బిరుదుతో మఱియొక లేఖ సాహెబుచేతఁ బంపబడుటఁజేసియు గౌరవింపఁబడనట్లు వారెంచిరినియు, సాహెబుచేతఁబంపించినందునకుఁ బ్రతీకారముగ మాదిగవానిచేత చెన్నయ్యగారికిఁ బ్రత్యుత్తరమంపమని తాము కొప్పరపువారికి హితముపదేశించినట్లును

ఈ మొదలయిన సంగతులుపన్యసించిరి. ఈవిషయమంతయు, సోమయాజులుగారు కొప్పరము పోకపూర్వము జరిగినవిషయమై యుండునుగాని సోమయాజులుగారును గొప్పరపు గవిసోదరులును గలిసి ముచ్చటించి నప్పుడు జరిగినవృత్తాంతముగాదు. కొప్పరపువారు తమకుఁదగిన శారవము చూపించలేదని రారనుకొని సోమయాజులుగారు మొదలైన వారు వారినాహ్వనముసేయఁబంపఁబడిరి. సోమయాజి కవిసోదర ప్రసంగవిషయ మెంతమాత్రమును ఈఘోషాళి నరసింహముగారెత్తుకొనలేదు. అట్లేత్తుకొనక 'సంగదోష' గ్రంథప్రసంగము తెచ్చి జ్ఞానోపదేశప్రసక్తికిఁ గారణముకల్పించుచుఁ గాలహరణంబుసేయఁ బాలుపడిరి. ఇంతియకాక యీయన యావిషయమెఱింగి యుండరనుటకును నిదర్శనములు కలవు. మొదటిదినమున అనఘానసభ ప్రారంభమగుటకు షుమారు ఆఱుగంటలకుముందు సోమయాజులుగారు కొప్పరమునకుఁబోవఁ బయనంబై వెడలునపుడు వేమవరగ్రామముయొక్క పాలిమేరయందు ఈనరసింహముగారెదురైఁట, ఒకవేళ సోమయాజులుగారు బయలుదేరినప్పుడే వేమవరమునుండి మూఁడుక్రోసుల దూరమునందున్న కొప్పరమునకుఁ దిరుగవెళ్లి నరసింహముగారు సోమయాజి కవిసోదరప్రసంగము వినినారని యనుకొనవలయునన్నను, సోమయాజులగారితోపాటు ఆయనయు సభాంతమందు వచ్చియుండవలసినదేకాని నాఁడుసాయంకాలమందుఁ బ్రారంభమయి రాత్రి 7 గంటలవేళ ముగిసిన యాసభయందేల వారుందురు? అందువలన సోమయాజులగారి యుపన్యాసమునుఖండించి సత్యమెఱింగింప నీనరసింహముగారి కవకాశమేలేదు. ఇట్టిచో "నిజమెఱిగిన యొకరిద్దఱులేచి యిట్లనత్యములు చెప్పురాదనియును జరిగినదంతయు మేము తెల్పెదమనియును చెల్లి నవిస్తరముగా నిజమెఱింగింపఁజూని" రనుట కేవలమబద్ధమని వివేకవం

తు లరయక పోరు. ఈనరిసింహముగారుగాక యట్టిసత్యమెఱిగిన వారెవరో కొప్పరపువారు తమరెండులేఖలందును నూచింపరు. అట్టివారు గగనకుసుమములనుట కేమిసందియము? గగనకుసుమమున్నదన్నవారు, దానియందలి వాసనాదుల నెట్లు సాధింతురో, యట్లే యట్టిసత్యవాదుల కుపన్యసింపనే దగినంతయవకాశ మియకుండుటయు, నాశాసనమున కప్పీలుగూడలేదని బెదిరించితి ననుటయు, సోమయాజులుగారు చెప్పినదే సత్యమని నేనూహించితి ననుటయు ననునీవిషయములను సాధింపనగును.

పై విషయములందలి వాస్తవమేమన—

సోమయాజులుగారు కొప్పరపువారికిని దమకును జరిగిన ప్రసంగములోని ముఖ్యాంశములం జెప్పనెంచి “(1) కొప్పరపువారికి మొదటప్రాసిన యుత్తరమునందు మహారాజశ్రీ యున్నదనియు బ్రహ్మశ్రీ లేదనియు ననెడివిషయము సభకు వారు రానందునకుఁగారణముకాదనియు (2) ఆ కొప్పరపువారి కాహ్వానపత్రిక సాహెబుచేతఁ బంపఁబడినసంగతి వారెఱిగియుండ లేదనియు, దానికెట్టిప్రత్యుత్తరమును చెన్నయ్య గారికి వ్రాయించలేదనియు (3) వారికిని దిరుపతివేంకటకవులకును వివాద మేర్పడియున్నందునఁ దిరుపతివేంకటకవుల కొఱకై కూర్చిన సభకు రామని వారనిరనియు (4) వారికిని దిరుపతివేంకటకవులకును దారతమ్యమును విచారింపఁబూని చేర్చిన సభకే వారు వత్తుమనిరనియు (5) వారు బదులు గ్రంథములు రచింతుమని చెప్పినారు గనుక గుంటూరుసీమను పట్టి షు చేయవలదని దిరుపతివేంకటకవులను వారెందుమని చెప్పినామనియు, (6) తమరిని తమతోవచ్చిన మఱియిద్దరిని సకలరవముగా నూరివెలుపటివఱకు వారు

సాగనంపిరనియు మొదలైన సంగతులను ఆ సోమయాజులుగారుపన్యసించిరి. అందుమీ ద సోమయాజులుగారు కొప్పురపువారి కహితములైన వాక్యములెవ్వయుఁ జెప్పియుండనందున నాసోమయాజులుగారు కొప్పురపువారి విరోధియని భ్రాంతిపడుట కేవలము తప్పనియును, అటుగాక కొప్పురపువారిపక్షము వారేయని భావింప నర్హులనియును, వారి వాక్యములు సత్యమనియే నానమ్మకముగాన నాదరణీయములేయనియు నేనుడివి యప్పటిసభ ముగించితి. ఇతరులు చెప్పినది యసత్యమనితోఁపఁజేయు నుద్దేశ్యముతో సోమయాజులుగారు చెప్పినదే సత్యమని ఏనకారార్థము ప్రయోగించియుండుట కవకాశము లేనప్పుడామాట నేననుట యసంభవము.

“నా శాసనమునకప్పీలులేదు ” అని నేనన్న విషయము నిజమే కాని యావాక్యములు మల్లాది సోమయాజులగారి యుపన్యాసకాలమందనియుండలేదు. రెండవదినము ఉదయమందు “వెనుకటిదినముసాయంకాలమునఁ బ్రథమపాదములందిన యేఁబదిమంది పృచ్ఛకులతోడనే యవధానము ముగింతురా? లేక మఱియింకొక యేఁబదిమంది పృచ్ఛకులంజేర్చుకొందురా? ” అని కొందఱు సంశయముతోనుండిరి; పృచ్ఛకశతకంబంగీకరించిన నయిదాఱుదినములు పట్టుననియు, నన్నిరోజులు దినమునకు సహస్రముకంటె నెక్కువమందికి సంతర్పణ జరిగింపఁచెన్నయ్యగారి యానుకూల్య ప్రాతికూల్యము లెట్టివో విస్పష్టముగఁ దెలియఁజాలకయు, మోమోటము చేత నొక వేళ చెన్నయ్యగారు సంపూర్ణ శతావధానమున కంగీకరించినను వారికి నమితధనవ్యయక్లేశము కలిగించినవారమగుదుమేమో యనియు, భీతిల్లి యేఁబదిమంది పృచ్ఛకులతోడనే యవధానము ముగింపునేయుటకు మొదటిదినమందె

నేనును నామిత్రులును జేసికొనినయేర్పాటును రెండవదినము ఉదయ
సభాప్రారంభమందు నేనుచెల్పినాడను. అట్లు చెల్పినపుడు నన్ను
మధ్యవర్తిగా సభ్యులేర్పాటుచుకొన్నందున నాశాసనమున కప్పీలుగూడ
లేదనియు నుడివితి. ఊరక మొండిపట్టుపట్టి కొందఱు మఱికొన్నిప్రశ్న
లకంగీకరింపుడని కోరుదురేమోయని సంశయించి యిట్లంటినిగాని బెద
రించుతలంపుతో ననలేదు. కొప్పరపువారిట్లనవలసి యనియుండిరేకాని,
నాకున్న యప్పటియధికారమునుబట్టి నావాక్యములు బెదరింపులు కా
నేరవనునంతమాత్రము గ్రహించియుండకపోదు

కొప్పరపువారిని వారి ప్రతిపక్షులగువారు పరిహసింప నేనుపే
క్షించినట్లు వ్రాయఁబడియున్నది. అవధానసభలో మల్లాది సోమయా
జులుగారి యుపన్యాస సమయమందుఁ దప్ప నితరసందర్భములఁ గొప్ప
రపువారి ప్రసంగమేరాలేదు. సభాధిపత్యము నంగీకరించుటకుఁ బూ
ర్వమే తిరుపతివేంకటకవులు తామురచించుచున్న ‘గుంటూరుసీమ’
యనుగ్రంథమును జదివిగాని మఱియేవిధముననైనగాని కొప్పరపు
వారిప్రసంగము రాసియకుండఁ గట్టడి యేర్పాటుచుకొనవలయునని
సన్నుఁ బిలువవచ్చిన బ్రహ్మశ్రీ రంగావర్ణుల హనుమయ్యగారిని
బ్రహ్మశ్రీ జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రిగారినిఁగోరియుంటి. ఏకారణము
చేతనైనను తిరుపతివేంకటకవులు కొప్పరపువారిప్రసంగము తెచ్చి
యేయుండలేదు. మల్లాది సోమయాజులుగారి యుపన్యాసాంతమందు
తిరుపతిశాస్త్రిగారు ‘జీవించియుండులోకలఁ గొప్పరపువారి పరా
భవమును జూడకమానను” అను తీక్షణవాక్య మొక్కటిమాత్రమని
యున్నారు. కొప్పరపువారికిని నీరికిని సామర్థ్యముల భేదము విమర్శిం
పఁబడిని కూడినసభకైనచో గొప్పరపువారు వత్తుమని చెప్పినపుడు

ఇట్టి తీక్షణమాధానమిచ్చుట అనుచితముకాదు. తిరుపతిశాస్త్రిగారు కంఠమెత్తి యావాక్యములన్నప్పుడు అందఱు వితాకువడిరిగాని, అల్లరి యెంతమాత్రము జరిగిండుండలేదు. మఱియు దిరుపతివెంకట కవుల నుతించుపద్యములలోఁ గొప్పరపువారింగూర్చి నూచనలుండినప్పుడు, కూడదని నేను వాదించితిని. కొప్పరపువారి నిందించి వారియందు వృథాదోషారోపణమొనర్చిన వారెవ్వరో నేనెఱుంగజాలను. తిరుపతివెంకట కవులయందత్యంత మనూయంజూపిన కామేశ్వరకవి పుంగవుండు ను కొప్పరపుగవిసోదరులంగూర్చి నిందాప్రసంగములొనర్పఁ బడినట్లే ట్టిసూచనయుఁజేయుఁడు. ఆకామేశ్వరకవి కొప్పరపువారియందభిమానముగలవాడనుట కెవ్వరును సందేహింపరు. ఇట్టిసంగతులలోఁ గొప్పరపువారు పరిహసితులగుచుండ నేనుపేక్షించితి ననుట యవిశ్వసనీయము.

కొప్పరపువారియందెట్టి వృథాదోషారోపణ మెవ్వరుగాని సభ జరుగుకాలమునఁ జేయకున్నను, నాపైమాత్రమట్టి కృత్యము జరుగఁ బడినది. రెండవరోజు నుదయమున సభముగియునప్పుడు, వెనుకటిసాయంత్రననుండు నియమములందప్పించి ప్రశ్నపైప్రశ్నల నడిగియున్నట్టియు, నాకుఁ బేరు తెలియనట్టియు నొక కలహప్రియుఁ డ గాఁదోచుచిన్నవాఁడు ఈక్రిందివాక్యములుగల యొక లేఖనాచేతికి స్వయముగా నిచ్చియున్నాఁడు. ఆలేఖవివరమెట్టిదనః—

“అయ్యా! అగ్రాసనాధిపా! చాలామందినియోగులు యీసభ కువచ్చినారు. వారిలో చాలామందివద్ద చాలాప్రశ్నలున్నవనిన్నీ. ఆప్రశ్నలు ప్రశ్నించగా వారిని నివారించినారనిన్నీ. అందరు పృచ్ఛకులువైదికులుగా యేర్పరుచుకున్నారనిన్నీ. అన్ని సంపూర్ణచేయఁగలట్టి

వృత్తములే అనిన్ని - అడిగినయెడల వారించడమే ప్రాధాన్యముగావున్నదనిన్ని - సంపూర్ణ శతావధానమని విన్నామనిన్ని తగిన ప్రశ్నల అడుగుటకు అవకాశమిచ్చెదరనే వుద్దేశ్యముతో వచ్చినామనిన్ని - ఆ ప్రశ్నల అడుగనివ్వక నివారించుటనుబట్టి - తమవారినే పృచ్ఛకులుగా యేర్పఱుచుకొని యెట్లాట్లో అవధానము పూర్తిచేసుకో నిశ్చయించుకున్నట్టు కనపడుచున్నదనిన్ని - పెద్దలు చెప్పుటబట్టి తమకు వ్రాయసమకట్టితీ - వ్రాసినందుకు - ఊమార్పణ.

ధూ॥ వె! న॥”

ఈయుత్తరమును నేను సభవారికి వినిపించి గ్రామమునకుఁ గ్రొత్తవాడనగుటచే నందలి సభ్యులలో వైదిక నియోగి భేదము తెలియ నాకవకాశము లేనందున నాయుండిలేఖకుఁడు అరోపించిన దోషములేదనియు, సంపూర్ణ శతావధానము జరుగునను నాసతో వచ్చినచు వెనుకఁజెప్పిన కారణములచేత (ఆయుదయపుసభ ప్రారంభించునపుడు చెప్పఁబడినవి) నట్టిపనిజరుగ వీలులేదనియును జెప్పితి. వారింపఁబడిన ప్రశ్నలు మూఁడో నాల్గో యయియుండును. అవెవ్వయో జ్ఞప్తికిరావు; అవి వెంకటశాస్త్రిగారి నియమపంచకము ననుసరింపనివి. ఈలేఖనిచ్చిన కుఱ్ఱవాఁడే నియమవిరుద్ధములైన ప్రశ్నలనడుగువారిలో మొదటఁగా, ఇతఁడిచ్చినట్టియు నితఁడు తిన్నగా జదువలేనట్టియు నొక సమస్యయును పూరింపఁబడినది. పృచ్ఛకులందఱు తిరుపతివెంకట కవులకు హితులన్నమాట యసత్యము. వారి (తిరుపతివెంకటకవుల పక్షమువారి) కనిష్టముగాఁ గొందఱు పృచ్ఛకులుగా నతిప్రయత్నము మీఁదఁగూరుచుండిరి ” యని సెలవిచ్చిన ప్రత్తిపాటి కవిశిరోమణిలే యీవ్రాత నిజముకాదని దెల్పుచుండ వేరొండుసాక్ష్య

మేల? ఈయ త్తరము చదివినమీఁదట సభముగించితినని చెప్పినను పట్టినపట్టువడలక యేమేమో యాచిన్నవాఁడు నాసమీపమున నిలిచి ప్రసంగింపఁబోవ వారింపఁబడినాఁడు. అప్పుడాకింత సంక్షోభము కలిగినను గొన్ని నిమేషములలోనే యాగిపోయినది. ఈచిన్నవాఁడు ను గొప్పరపువారి యందభిమానము గలవాఁడుగాఁ గాన్పించినను వారింగూర్చిన నిందాప్రసంగముల నేనుపేక్షించినట్లు తానిచ్చిన యు త్తరమునందు తెల్పుఁడు. కనుకఁ దమ్ముచు ఎవ్వరును వేమవరావధా న సభయందు నిందింపలేదని నిశ్చింతతోఁ గొప్పరపుఁగవి సోదరులుం డనగు.

ఇతను మల్లాది సోమయాజులుగారుపన్యసించిన సంగతులెంత యసత్యము కలవియో యెఱుంగందగును ఈసంవత్సరము 15 ఫిబ్రే వరుణేదీగల కృష్ణాషష్ఠికయందలి కొప్పరపువారిలేఖలో (1) సాహె బుచేతికిచ్చి పంపించిన యుత్తరముసంగతి సోమయాజులుగారి వలన డమకుఁ దెలిసినట్లును (2) ఉభయలం (తిరుపతి వెంకటకవులను గొప్ప రపువారిని) గూర్చినసభకు, ఓడినవారికవమాన మొనర్పఁబడునని నిర్ణ యింపబడినయెడలఁ దామురాదలఁచినట్లును (3) అట్టినభ తమకును సోమయాజులుగారికిని ప్రసంగముజరిగిన మఱునాఁడైనను, ఈజన్మాం తమువఱకెప్పుడైనను వచ్చి శత్రువులమీసములు దీయింతుమని తా ముప్రతిప కట్టినట్లును తిరుపతివెంకటకవులచే విరచితంబైన గుంటూరు సీమయను గ్రంథము ప్రచురింపఁబడక పూర్వముకాని, కాకున్న గుం టూరుసీమయు, దానికిఁ బ్రతిగాఁడమచేఁ బ్రచురింపఁబడఁబోవు జల్లినీ మ, నారాయణాస్త్రము అనుగ్రంథములన్నియు బయలు వెడలిన వెను కగాని పైనిసూచితమైన వివాదసభ జరుగవలయుననియు (5) గుంటూ

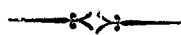
రుసీమను అవధానసభయందుఁ జదువకుండ వారింపమని యీ ప్రసంగమును వినుచున్న కొందఱుకోర, “తిరుపతివేంకటకవులు నిందించిన మేమును మఱియొక నాఁడు నిందించలేమా?” యని యాకోరికతోఁ దమ కవనరములేదనియుఁ గొప్పరపువారు సోమయాజులగారితోఁ జెప్పినట్లు నుమతియు (6) గుంటూరుసీమయనుగ్రంథము పైనిఁజెప్పఁబడిన వివాదసభయగువఱకుఁ బ్రచురింపవలదని తిరుపతివేంకటకవులకుఁజెప్పి వారింతునని సోమయాజులగారు కొప్పరపువారితో వాదనమొనర్చినట్లును తెలియవచ్చుచున్నది. సోమయాజులుగారు వేమనరపుసభయందొనర్చిన యుపన్యాసవిషయము లెంతవఱకుభిన్నములో ఆభేదమువలనఁ దదుపన్యాసము సరసమైనదో అట్టిభేదమేలేకున్న నాయుపన్యాసము విరసమగునో కాదో మతిమంతు లూహింతురుగాక. ఊరక తిరుపతివేంకటకవుల కాగ్రహముకలిగించు కొప్పరపువారివాక్యములను విడిచి కావలయు ముఖ్యాంశములనుమాత్ర ముపన్యసిండుట సత్యమునకు విరుద్ధమనుకొనందగదు. కొప్పరపువారు తమకును తిరుపతివేంకటకవులకును విరోధములేదని యన్నారని సోమయాజులగారు చెప్పటసంభవించియేయుండిన నాయన యుపన్యాసమందలి వివాదసభప్రసక్తికిఁ గారణమెట్లుకలుగును? వారు చెప్పినమాటలలో శివరామశాస్త్రిజయాపజయప్రసంగము రానేలేదు. ఇందునకు ధూళిపాళ నరసింహముగారే సాక్షులుగానుండనగును. కనుక సోమయాజులగారియం దెట్టిదోషము కలదో విస్పష్టముకాకున్నది.

ఇప్పుడు కొప్పరపువారు మాకు (నాకును మల్లాది సోమయాజులగారికిని) కథయందుఁ జదువుటకై లేఖలంపినవార్త యెట్టిదో కనుగొందము. వేమనరమందు 28 డిసెంబరుర్మాతి జరిగినవృత్తాంతము

ఇందుమతీపరిణయము

చతుర్థాశ్వాసము.

R5NL050105

35628

క॥ శ్రీరాజరాజశేఖర, తారాగృహహరహీర తారాచలరా

ట్టాచరదధారాధరచయ, నారదసత్కిర్తిసాంద్రసరసరేంద్రా॥ 1

గీ॥ అవధరింపుము శౌనకాద్యఖిముఖల, కనుపమస్వాంతుఁడగునూతుఁడనియె నిట్లు

శరద్భువనితాంతవిధములు జనులకెల్ల, చిత్తరింజన మొనరించి చెలఁగె నంత॥ 2

ఉ॥ ఆశివశృంగధర్మమణి హర్మ్యవిశేతనకేతనాంశుకే

భాశమితాశ్రమస్యుదిత కంబుదశద్యుతిపూరహా పద

రేఖశుభ్రరంబు జేరి మనుజేంద్రసహోదరమ్రాం నిత్యేన

న్యాశతమల్ దనుంగని రయంబెసగ న్విసుతుల్ ఘటించుగ॥ 3

క॥ చలలాతు లుంచునవర, త్నపుత్రకులు గుల్కుకుందనపుగద్దియవై

న్యసనందనయనుమతి నుండి, పురోహితుఁడవును మిగుల డెందం బలరక॥ 4

క॥ తనరాకకు మది వేడ్కొక, దనరంగఁ గలకరి వందన మొనర్చుచు న

ద్విసయమున నలర విప్రుల, దనియొక దీవించి మిగుల హర్షం బెసంగె॥ 5

క॥ నీకోర్కెల్ ఫలియించె నమ్మ తరుణీ నీపంపునం గాంచితికొ

సాకేతంబు మనోద్భుతప్రదమణీ సౌవర్ణవర్ణస్ఫుర

త్రాప్తకారాంచిత గోపురప్రకరవి బ్రాజన్మహాకేతన

శ్రీకాంతం బగుతత్పురీవరము వర్ణంపకొ విచిత్రం బగుక॥ 6

గీ॥ ఏచాయఁ గనుఁగొన్నహీరముక్తామణి, వైడూర్యనీలప్రవాళతతులు

ఏచక్కిఁ జూచిన శ్రీచందనాగరు, ఘనసారఘనసార గంధకలన

యేదారి వీక్షింప మృగనాభికాసంకు, మదపంకనవకుంకు మవ్రజంబు

నీలక దర్శింప హేరాశబహువిధి, త్రాంశుకస్వర్ణపట్టాంబరములు॥

గీ॥ డంబ మిలరంగ గెల్పు నిజంబు గాఁగ, నగరిపుపురంపుకోట నన్నగరికోట

ముంగట జెలంగు నంగళ్ల రంగమీఱు, జారుతరమైన పెద్దబాజారుసారు॥ 7

గీ॥ అమితకళ్యాణమణితోరణాభిరామ, మతులహృద్యానవద్యవా ద్యస్వనంబు
ధరణిసురవేదకాస్త్రబంధురరవంబు, తత్పరీవశమత్యద్భుతప్రదంబు॥ 8

ఉ॥ నీడలు దేలుకక్రగణి నిర్మితలీల వెలుంగుమేడలుకొ
వాడలవాడలకొ బసపువన్నెలు చలుకడానిగోడలుకొ
వేడుక లిచ్చుమెచ్చుగల వెన్నెలదాల్ నెలరాలజాడలుకొ
జూడనుజూడ నప్పరము చొప్పడు నప్రతిమానసంపదకొ॥ 9

అందు

10

సీ॥ కురువిందకందళ శుభరితకుట్టిమభూమి, కలనంబు లీగృహంగణములందు
వరపుష్కరాగబంధరనూత్నకలశాంక, సౌధయూధంబు లీచాయలందు
వనజాతరూపభాస్వత్కవాటద్వార, వలభిజాలంబు లీవంకలందు
పురుహూతనీలవిస్ఫురితనవ్యంభ, ఘననికాయంబు లీకడలందు

గీ॥ ధూపసౌరభనవపుష్ప తోరణాది, మంగళాచరణాదిక మహిమలందు
నెందుఁ గన విందులను జిందునిదిరాప్తి, సుందరిం బైనరఘునూను మందిరంబు 11

క॥ ఆమందిరంబులోనకొ, బ్రేహం దిరమైనలీల బిసరుహవదనలో
చామరము లిడఁగఁ గొలువై, వేమలు ముద మొందుభూమివిభుసుతుఁ గంటికొ 12

క॥ కనుఁగొనినయంత నెంతయు, వినయం బెనయంగ నతఁడువేడుక మ్రొక్కకొ
మన మలరఁగ దీవించితి, ననఘుఁ డనం డొనఁగ మాకు నగ్నినికముల్ 13

గీ॥ ఒసఁగి కుశల మడిగి రసికుఁ డయ్యజుఁడు భ, వన్మనోజ్ఞరూప వర్ణనంబు
వినఁ దలంప నేను వినతిఁ జేసితిఁ దావ, కీనవివిధసుగుణ భేలనంబు॥ 14

ఉ॥ చింతిల నేమి? కాంత! నృపశేఖరుఁ డాఁఘునందనుం డజాం
దెంతయు నేను దెల్ప దనముచ్చఁ ద్వదాకృతి యెంచి యెంచి యిం
తంతనరానిహిర్మి జలజాస్త్రశరాభి విరళి మీఁకగా
సంతతమోహమగ్నుఁ డయి సారెకు నిన్నె తలంచు నాత్మలోకొ॥ 15

సీ॥ వానిసౌందర్యంబు వర్ణింప శక్యమే, పథునకునైనమనస్కరునకైన
వానిమేధాశక్తి వచియింప వశమే వాక్పతికినైనను బృహస్పతికినైన

వానిచల్లదనంబు వహించెల్ల గొలఁదియే, విధునకు నైన నవిధునకైన
వానితేజస్సున్ను పూని మెచ్చఁ దరంతె, హృదయకైనను దమోహయనకైన।

గీ॥ వానిసౌఖ్యోతి నుడువంగ నానె, కవులకైనను మానిపుంగవులకైన।
ఇందుమతి! యేమనఁగ వచ్చు నెంచిమాడ, నెందు మతిమంతులతనితో నీడురారు॥ 16

ఉ॥ చామనిచాయ మేను గలచక్కనివాఁడు వెడఁదనోగతా
తామరతేమలం గెలువఁ దార్కొనుకన్నలవాఁడు కల్వరా
మోముమెఱుంగువాఁడు జిగిముద్దులనవ్వలవాఁడుకాంతలక
ప్రేమఁ గరంచి మించి వలపించునోయారమువాఁడు భామినీ॥ 17

గీ॥ వాణి యారాజనందను వదనమున బు, ధాగ్రణిగ నెంచివివిధవిద్యానిరూఢి
నెపుడునటియించుఁ గానివోనెంచిమాడ, నజాడనెడిపేరుదాల్చు నేయతఁడు తరుణి
గీ॥ అదె యతఁడజ్ఞాఁ డౌటనే హరినిరూఢి, మధ్యమునఁ గల్గువాడమ్మ మఱియు నతఁడు
సంతతివన్వభావుఁ డోకాంత? నీవు, వాగ్రమానర్వయంగతోజ్వలత గనవె 20

ఉ॥ ఆజలదంబు తైలతతులందుఁ జరింప ద్విరేఫపంక్తు లా
భూజములందుఁ ద్రిమృతఁగఁ బూవులతావులకెల్ల దీవులై
వైజవినీలలీల సురనాథుమణి నిద్దళించి యోగై
రాజకుమారుపెన్నెఱులు రాజిలు రాజమర శ్చ గామినీ 21

గీ॥ నలనలగల్వలగళ గెల్వఁ గలమేను, దనరువాఁ డోయ్యార మొనరువాఁడు
గంబురాడంబు రాణింబురాణించుకె, మోవివాఁ డెనలేనిదీవివాఁడు
నగరాలిగ రాలజిగిముద్దుపల్కుప, ల్దళుపవాఁ డెలనవ్వు చిలువ వాడు
నెఱిమించుసిరి గాంచుసరిగఁచునన్నంపు, చేలవాఁడు సుమాస్త్రిలీలవాఁడు

గీ॥ వలమమొలుపదాతేండ్లవయసువాఁడ సుదతులదనంబు గరఁగించుసాబగువాఁడు
బలిమిఁ దగువాఁడు ధననాథుకలిమివాఁడు, రాజకులరత్న మారాజు రాజవదన 22

క॥ ఆయజునిచక్కదన మింక! నాయజుఁడె యెఱుంగుఁగాని యవని⁴ల్లిలో
నేయజనీయు లెఱుంగరు, కాయజుడైనను సులింపఁగా సరి యగునే 23

శా॥ ఆలావణ్య మగణ్య మావినయ మత్యాశ్చర్యసంధాయకం
భాలీలావిధవం బనన్యసద్భుతం బాధైర్య బద్వంద్య మో

- బాబా? యానగ నాధనందనుఁడు భూపాలాత్మజ శ్రేణిలో
మేలొవాఁడు మహాప హుం డత్తఁడెసుమ్మో? యాత్మగో నెంచగన్ 24
- క॥ నీకా రాకొమరుఁడు దగు రాకొమరున కీవు దగుదు రాజీవముభీ
లోకాలోకాంతరజనలలోకంబున మీ సమానులుంగలరె చెలీ॥ 25
- చ॥ తరుణి? విదర్భరాజు ప్రమదంబున రేపిడిగో భవత్స్వయం
వరవిభవంబు చాటఁ బనుప న్రఘునందనుఁ డేగుడెర మీ
యిరువురకున్ వివాహ మగు నెంతయు నమ్ము మటన్న వేడ్క నా
సరసిజగంధి చాల శివశర్మను సత్కృతి జేసె నంతటన్ 26
- క॥ ఘనతరకాతుక మత్తిమై నెనరున నృపపుత్రి పనుప నిజగృహమునకున్
జన్మ నెవ్వీస్పృండంతట వనజహితుం డరిగె నపరహాధికడకున్ 27
- చ॥ కరుణాశాతరణీవతఃసము కరద్వంద్వప్రహరఁపర
ద్గరిమన్ వేడుకగోడ నాడఁగ రయాధ్యత్వంబునన్ జాతి య
చ్చగమాల్చిం బడినట్టికాంచనమణీచంచన్మహాకందుకం
బురహిన్ సూర్యుఁడు గ్రుంకెఁ గోకములగుంపుల్ తల్లడం బందఁగన్ 28
- సీ॥ అఖిలదిగంతనీడానుయివిహంగంబు, వైత్యభాగినకాంతసముదయంబు
ఆశాంతమృగత్పక్షికాంబుప్రవాహంబు, గృహ గామిచై నుకాక్షీప్తపథము
ధగధగజ్యోతిస్లతాస్ఫురన్నగభూమి, భవనవిన్యస్తదీప్తవ్రజంబు
విక్షిప్తజలకజావిస్కృతాంగణరాజి, యుజ్వలగోకవియోగకేలి
- గీ॥ సాంధ్యకరణీయవశజలారయతటాక, ధావదవనీసురగణంబు ద్రవదహంద
చంద్రకాంతచయంబును జారచోర, సాంద్రసంతోషకర వయ్యో సాంధ్యవేళ॥ 29
- ఉ॥ ఇంద నకు మ్మిశాసతికి నెంతయు శోభనవేళె యంచుఁ దా
నందముమీఱు బశ్చిమాదిశాంగన మేన నలంకరించెనో
కుందనపుష్ మెఱుంగుజగి గుల్మెడ్డుక్రొత్తిరువారపుంజగా
చందర గావీచీర యనసంజ వెలింగె మహారుణప్రభన్ 30
- సీ॥ కన్నె గేదఁగిగుంపు గమపించుచందానఁ, బవడంపుతీగెలు ప్రబలుతీలి
తలిరాకుగుమరులు దుళకించువైఖరి, తెంపురాదిగిమెంపు గెరలుదారి

దాసనంబులకాంతి దాక్కొన్నయందానఁ, జంప్రంపుసోసల చాయకరణి
చెంగల్వనిరి డాలు చికిలిమించినమాడ్కి, గ్రొమ్మించిమించులుగ్రమ్మువగను॥

గీ॥ ధాతు లేబుకదలసాంద్రతరబంధు, జీవకోభావహానివైచిత్రి వెలయుఁ
గలయుఁ బశ్చిమదిశయందుఁ గాని నయ్యె, సరగ సంధ్యాయుగప్రభ జనులకెల్ల॥ 31

సీ॥ కులటావినీలావకుంఠప్రకాశ మా, శాంతనాకస్తూరికానులేప
మధ్దేందిరానూతనంజనంబు కులూచ, లాక్ష్మీవినిధవన్యాకదంబ
తాపంఛపటలి ధాత్రీపయోజాననా, లంకృతనీలూత్పలవ్రజంబు
కాలరంజితభు నాఘశరభ విరహోంగ, నానింతరమదప్రతాప॥

గీ॥ దవదహనధూమజైత్రయాత్రావిచిత్ర, చిత్తవభృత్యకృతవైలజిన్మణివి
నీలనూతన కంఠకి నికర మనఁగ, గాఢతిమిరంబు జగములగ్రంధుకొనియె॥ 32

గీ॥ తనకు నగ్రజుండైన చంద్రునిశుభోద, యాధికతఁ జూచువేడుక నపుడు గగన
లక్ష్మీ మగరాలదండల లంకరించెదననునెమ్మననఁ దార తతులు దనరె॥ 33

మ॥ తనమిత్రత్వము లోకబాంధవత యందం వానె తాపార్తి జెం
ద సెనర్చెన్ భువనాళి మత్కువలయానందంబు తాఁ జేయ నే
రనివాడే యిను డంచు దా నతని చక్రంబుల్ గలంగించఁ దా
లృపై రోమం బన నెట్టులబాణి శశి దోచెన్ వొత్తఁ బ్రాగ్నిస్కృతన్॥ 34

క॥ సుమేంద్రజాలికుండు పూ॥ ర్వమహిభృన్నకటమున నవం గ నెగరం
గ నరుద్వీధి నైవచిన॥ సుమనఃకందుక పనంగ హేముండు దనరెన్॥ 35

సీ॥ కువలయం బరయంగ కివుండు చంద్రాకృతిఁ జవల రాఁ దోచు శ్రీతచ్ఛాయయనఁగ
సుతుమహాభృదయంబుఁ జూచి యుష్మిగిన కలశాబ్ధి కల్లోల కాంతియనఁగ
కినియు మండపాల గెల్చినక పలాపు కపరీయక్తి ప్రకాశమనఁగ
విరహాల్నపై దాడివెడలు పశోభపు లెలిగుడాంబుల చెలువనంగ

గీ॥ కాశమాకి కునసార-గంధసార॥ కుందమందార ధవళ రి విందబృంద
శంఖకైతిక నవహీర సదృశ చంద్రికా వికాశంబు జగమందు గ్రంధుకొనియె॥ 36

క॥ నెడియు నఖండపుండరీక భవాండభాండ హర్యుత సుధా విలేపంబు లగు
చు సుధాశ తరంగిణీ తరంగిసంఘంబులకు నిమాత్మ డిండీరఖండంబు లగుచు వియోగి

నీచక్రంబుల సంతాపవల్లకల కతిస్వచ్ఛనాఃపూరంబు లగుచు జశోరంబులకు సుధాసా
రంబులగుచు బుర్రాహిత శరాసనప్రముఖ ధరాధరంబులు ప్రాలేయరాజితాచలంబు
లడంబు విడంబింపఁ గెందలిరుటాకుల మిటారంబులు గలమహీమంబులన్నియు బృం
హారక తరుబృందంబుల చందంబు నొంద నందందుఁ గ్రందుకొను మల్లికావల్లికామతల్లి
కలల్లిబెల్లిగ న్లుకొనిన శృంగారవనంబులగు నేడాకుటసంటిక పురంపు దుమారమ్ముల
దువారమ్ము మీఱుచు వలీల లవలీవనీ కుంజపుంజంబులం దారుచుఁ దిశాంగనా నితంబ
లింబాలంకిరణానుకూల దుకూలంబులగుచుఁ ధరానీతరలినీ ధవళాంశుకవితాసంబులై
హిమాంశుతారాపరిణయోత్సవసమయంబున గగనేందిర యలందిన చందనంబు సంద్యా
నటిన చటులర్క భూటజిహ్వాచూటాచలతృజ్జహ్ను జాయురంబు దిగజాటిజగమ్ము
లం గ్రమ్ముకొను చందంబున వెలుంగుచు నుపవనవిహారద్విరహాంగనా జనంబులమీఁద
మందాలిలాండోళిత శాఖిశాఖాచలద్దళాంతరమ్ములజాడల నాడాడం బొడనూన నివ్వల
వ్వల వెడల వెవర్చిడువెచ్చుచు పువ్వుకూర్చుని బెడిపిడిగుడ వజ్రంపుక డెంబులడం
బుగలకరంబులముసుంగు లిడువైరాశి చెలువ దువ్వలువచెఱంగు మెఱుంగులతోడ సింహ
రంబు లెసుంగు తదీయనీమంత మౌక్తికాభరణ కిరణస్ఫురణ కబరీనిబిరీ సవిహుత్సవ సేవం
లికాలతాంత కంతుకనితాంత కాంతిసంతతులతోఁ బంతంబులాడుచుఁ వేడుకలం బొ
దరిండ్లకడల నడయాడుచుం గడలి రాముద్దకొడుకు మేనల్లుని దుడుకు నడకల మిడుకి
లగు నెగులు పడి మగలవెంబడిం బడి ప్రతిపదంబును మదనుపద నెటింగి తత్పదానుస్మ
రణం బొనర్చుచు నతినిపదంబులు ముదంబులు ముదంబు వెలయన్ లయ దప్పకుండ
వీరకన్ దిరిరి కిన్నరులు కిన్నరులరీతి బొలులక్రొవ్వాడి గోటికొనల మోటిసనీపెనయం
దీయచు నపరిమితరీతులం బాడుచుం జరించు విరహోత్కంఠికల ప్రియాదరణసమయ
సంజనిత మందహాస విలాసంబులతో మార్మలయుచు నచ్చటచ్చట నెలరాలగ మ్మనెల
పుల నిచ్చలు ముచ్చటలఁ దచ్చనల విచ్చలవిడి నిచ్చలపు వచ్చికల హెచ్చుమఁ దమ్ము
మెచ్చక పల్కుపలుకులకు నలుక గదిరి బెదరించుప్రియుల నెదరించం బోయి తదీయ
లీలాకృత స్వక్రీయ కపోల చపేటంబులకుం దప్పించుకొను వైపునన్ దిరుగు తిగ్గగళి
తకంధరులగు మెఱుంగుబోండుల ముత్తైలకమ్ముల చకచకద్యుతులఁ జెకిలి సేయుచు ని
శాకరస్యంద మానేయికాంతావారి ధారాఃపూరితంబు లగుసరోవరంబులంగల కుముదం
బులకున్ బ్రసన్నుదంబొనర్చుచు సంధతమసావృత లోకంబులకు గురుసంప్రకగి స్ఫుర్ప
యోగంబు గలుగుటంజేసి మనశ్శీతలత్యకారణం బగు తదీయ స్వచ్ఛతావిభవంబు వివి

ధవస్తు నామరూపభేదంబు లేమియుం దోపనీయక ఒకదండ మండలోధ్వాభర ద్భు
గ్భావోభ్యభ్యంతరంబుల నిండి వెల్లువరిసిన చందంబున నుండు నప్పండువెన్నెలకాక
సోభనకుం గాక యిందుమతి హా యనుచు హాయిలేక కోకిల కాకలీరవకీకీకా రవంబు
లఁ గల రవవల రవంబుల మమౌభవు సుమమౌబాణంబులం బ్రాణంబులు తల్లడిల్లి డిల్లి
చెడి మొల్లవిరులపాన్పునం బొరలి పొరలి చుం గావించీర చెఱంగుమెఱంగు మొగంబునకు
వఱుంగు గావించుకొని యనంగుని మామం గనుంగొన నోడి చేడియ లొనర్పు వైత్య
కృత్యంబు నాదరింపక యగ్గలంబైన త పంబునం గన్నీరు దొఱంగ నూరకున్నం గనుంగొ
ని మందవందచనంబుల నుపచరింప నయ్యిందుముఖకి డెందంబలర సునంద చందమామం
గని యిట్లనియె॥

87

చ॥ కలువల నేటచూపులు ర కంబగు మాచెలిమోము ముంగలన్
నిలువఁగ లేక వెల్ల నయి నిల్చినచోటుల నిల్వఁ గూడకే
కళలవిహీనతం సతలఁ గాదె చరింతు సదా కళంకిపై
జలరుహవైరి? నేడికిలు సాటికి నల్లుని గూడి వచ్చితో॥

88

చ॥ వననిధి కుద్భవించి తను వార్తయు విందుము శౌరి నెమ్మనం
బున నదమించి తఁగ్ర ముని పుంగవుకంటను బట్టె నొండ్రు ని
న్ననువగచోట్ల నీడనన మయ్యెను సర్వణవర్తనంబు ని
న్నెనయదు చంద్ర పద్మయల నేచెద వేటికి మాటి మాటికి॥

89

సీ॥ కువలయాధీశుడై రవణ జెందుటెగాని చక్రాభి రక్షణోత్సవము లేదు
ద్విజరాజ సంక్ష చే వెలయుమాత్రమెకాని సర్వజనులరించు సరసి లేదు
సోమాఖ్య మిన్నంది మాపట్టుటయే గ రి మరుని గర్వమణించు మహిమ లేదు
శరభిమగ్వరురీతి జరగు మాత్రమె కాని నిజపాండుశోభ మానినది లేదు

గీ॥ యుక్తి దెలియంగ యాచార్య మొకటఁ గాని మేమనఁగ నీప్రసిద్ధియు నామధేయ
నియతి దలపోయ నారార నేతివీఱి కాదు చందంబులాయెఁ జెంగల్వరాయ॥ 40

క॥ నీవంటి కొడుకు పుట్టుట, యాచారధికుడుపుమంట యంటుట గాదే।
యేవేళఁ గలఁగి మిగుల వి। రావం బొనరించుటెట్లు రాజీవారీ॥

41

గీ॥ బాడబము హాలహలము నీ తోడఁగూడఁ, బడసె నోచంద్ర? యెన్నఁడు నడలలేదు
కడలి వాటికిఁ గానిన్నుఁ గన్నకతన, జడధి యయ్యెను భంగముల్ చాలఁగాంచి॥

గీ॥ కవు లేటులు నిన్ను వర్ణించె యడగిరాక్కొని

రహించి గళల్ గుల్కుచక్కని రాజ వసుదు

వంక జనియించె నీవంక శంక లేదా

వంక లింకనైన మాన లేవా? శకాంక॥

43

సీ॥ ఉత్పలప్రియరీతి నొందునీ కర్తవ్యంబై, దలంప నిశాచరత్వప్రసక్తి

అఖిలసద్గుణతేజ మణించి మించుట యవ, శ్యంబును నీవు దోషాకరుడవె

పద్మనీసంతాపపరుడ వాదోకపక్ష, మున నీకు గాచుకొని మొనయుటరుదె

సరగంబరాంగ నానక్కి జెందెడి నిన్ను, శంకయే యెపుడు కళంకి వనుట

గీ॥ యెట్లు ద్విజరాజ వైతివో మంచి చూడకటకటా? రాహువుగ్రశించె గళలు దటిగి

మున్ను దక్షాధ్వరంబునకొ బుడమిం బడియు॥ బ్రతికితే? చంద్ర పాంథపాపంబుకతన

క॥ పరమేశ్వరునంతటిపును శిరిమున బాదంబు వెట్టె జెలగెడినీకొ

విరహిణుల గలంచు మర్మప్రియరుదే? సన్మార్గవర్తి వానాను శశి

45

గీ॥ అన్న విందెర కెన్నంగ నవ్వెలంది యాదరించితముల నలంచె దీవు

వినిపిణీజనహృదయారవిందవితతి॥ నేచు టది యెంత పనినీకు హిమమయూఖ 46

గీ॥ ఔర? వృశ్చిక రాశి యందడుగు జెట్టియలరుదీవును విషమూర్తి వగుదు వేమొ

కాక యుండెనశ్వర డగకాల దన్ను॥ జెలగి వేవేగ దల కెక్కి నిలువ గలవె 47

మ॥ అనుచుం బందురు నింద చెసి నృపకన్యాశీవతంసంబు క్రొ

న్న నవిల్కాని మెలుంగుతూపుల గమిం దాపంబునం జెంపించు

దనగంధిం గని చింతిస్తో నతనిభార్యం బెన్నుచు దూటిప

ల్కె నవీనాబ్జమరందసారములజాల్ చెందకొ ననుంబల్కులకొ

48

సీ॥ ఒనర సంతపని యొనగెకూ? యాషధీ, శ్వరుడౌటమిమామ చందమామ

సృష్టికర్త నటంచు జెలగి నీకొ సృజించి, విడిచెనో? మియన్న వేల్పుమిన్న

మాయచే నిన్ను గ్రహుర నుండ జేసెకూ? నలువొందుమియయ్య నల్లనయ్య

విమతపతివ్రతాసుత మిఱంగ నిన్ను నేదె బో? తనరీవి నీదుదేవి

గీ॥ యెవ్విధంబైన నేమి నీ విపుడు తిరుగ॥ బ్రతికినచ్చితివారా? ప్రతిధిమిఱ

గుంటికడముంటిదొరతోడ గంటె దొడనీ॥ మంటవిలుతుండ? నీవంటిబంటు గలదె

ఉ॥ ఏనసమాంబకుండ చని యెంచియె శంకరు గెల్వఁ జూచితో
నాను భవద్వివేక మనమాంబుఁ డంచు నెఱుంగ నైతె యీ
శానుని నీదువిల్లుతుద చిప్పనయై శకలంబులౌ గదా
సూనము నీశరం బెటులఁ జొప్పుడు నీకు జయంబు భావజా 50

క॥ మ్యుతసారశరుఁడ పీవఁమ్యుతసారశరుండు శివుఁడు చొప్పుడునే నీ
కతనిం గెల్వ బలాబలగతి యెఱుంగనినీకు జయము గలదొకొ మదనా 51

ఉ॥ ము న్ముద మొప్పఁ గేళివని ముచ్చట నచ్చట నిన్నుఁ బూజ నే
య న్మది గోరినట్టిఫల మంతయుఁ దోడనె గల్గెఁ గాఁకచే
త న్మఱి యేచెదింతిని గృతఘ్నుఁడ వారే తలంచి చూచినకొ
మన్మథఁ యెవ్వరై నను నమన్మథనక్రియఁ జేయఁ జూతురే 52

శా॥ నీబాణంబులు రాల నీధనువుఖండీభూతమై పోవ నీ
జాబిల్లికొ ఫణి యంట నీబలము లాశాపీఠిసాలై చనకొ
నీబంఁట్రొతుతనంబు శ్రీలయెడనే నీన్నెవ్వరుకొ నవ్వరే
మాబాలామణి నేచఁ బోకు మకటా మర్యాద గా దాత్మజా॥ 53

వ॥ అని యాసునంద యీసునం దనచమత్కృతి యలర నలరువిలుకానిం బలికి
కురంగట మెఱుంగుపుష్పాడు లుప్పరం బెగయ నుప్పటిలులీల నెసంగుకురంగతురంగు
ని గనుంగొని యిట్లనియె॥ 54

గీ॥ భూతమై నీవు సోకెడు భూతలమున, పాంథతతిమీఁడ నాకులపాటు దోపఁ
నైన వెఱుకు మె యచలసామధ్యలనద, హీనవరమంత్రగరిమ నిన్ని పుడె యణఁకు 55

క॥ పవనా! చెల్లిబ్రోవఁగ నూ, పవనా! యిది యేమి ప్రాణపదమై మైఁబెం
పవ నాతికిఁ గడుమేల్ చూ, పవనాద్భుతి గాదయో ధుతాంచదుపవనా॥ 56

ఉ॥ చెల్లదె వేడివెన్నెలను జిచ్చున కోర్వఁగ లేక యెంతయుకొ
దల్లడ మందె నిందుమతి దానిపయికో విదళింపఁ జెల్లదె
చెల్లగ “గోరుచుట్టుపయి జెందివరోకటిపోటు” కైవడికొ
దెల్లమి గాఁగ గంధవహా? ద్రిమ్మరి పాట యెఱుంగరే జనుల్॥ 57

సీ॥ పద్మగంధి యటంచుఁ బదరక్ష మధుపంబి, చాంపేయనాస యీచారుహస
పల్లవాధర యంచు బదరఁబోకు పికంబి, వన్నాబజేణి యీవనజపాణి

జ్యోత్స్నేతూ యటంచుఁ జొచ్చి రాకు చకోర? నిటలేనభూష యీచటులభూష
తారేకముఖ యంచుఁ జేరి కోహరిణంబ? హరిమధ్యలీల యాయధిపబాల

గీ॥ భ్రమరకస్వరనేత్రదృగ్బాంధవముల, హితుల రటు గాన తెల్పితి మింతెమిరు
కూర్మి వినలేని తిరుగుట కూత లిడుట, స్మృక్కిరయండుటయుడ గుటనుమ్మఫలము॥

సీ॥ ఓచెల్ల? యింకనైన నీచల్లదన ముంచు, మాచెల్వపైఁ జందమామ? నీవు
నీయందుఁ క డు భక్తిసెఱయంగ వ ర్తించు, మాయిందుమతిఁ బ్రోవుమదన? నీవు
యీసూనఁగా నేల యీసూనగంధంబు, పశాసానఁజెలిఁ గావు మనిల? నీవు
నీవాఁడి చాలించి మావాడ నలివేసి, చేదోడు గా నుండు చిలుక? నీవు

గీ॥ వాకలతసంబు మాని నిర్వాక్కులగతిఁకోకిలా? యేకడల నీదుకాకలీని

రావ మలరంగ నీభోజరాజ్జహజ్జవినయ మెనయంగ గొల్వమీ వేడు కలర 59

ప॥ అని యివ్వధబుంస సుధాధోరణీదురీణవాగ్ధా రాపరాజితమరంద యగుసునంద
యిందుకందర్పమందానిలకోకిలాదినిందనం బొనరించి యిందుమతిం గనుంగొని యిట్లనియె
చ॥ వెఱవకు మమ్మ కొమ్మ? వెడవిల్చిని జందరు దక్షిణానిలఁ

వరుసగ వీడ నాడితి మెవారలు తాప మొనర్చ లేరు నీ

తెరు విఁక రారు భూవరుఁ డలిప్రమదంబునఁ జాటఁగా స్వయం

వరవిభవం బగున్ రఘుస్థపాలకుమారుఁడు వచ్చు నచ్చగన్

61

గీ॥ వచ్చినంతనె కల్యాణవైభవంబుగల్గుసౌఖ్యాల్లి సౌలాడఁ గలుగు నీకు

తడవు లే దింత చింతిల్లఁ దగదుసుమ్మి తాల్మి వదలంగఁబోవమి? తలిరుఁబో: 62

గీ॥ నెమ్మియై యుండు నెమలి పన్నీరు దలపఁ నమృతమై యుండు మానసం బలరఁజేయు
సంచ ప్రాణపదం బగు ననిలుఁడెంచు వెఱవఁగా నేమి యీనేజ్ వెట్టిబాల 63

క॥ ఈమరునికాఁక యాఱన్ వేపులువైవ్యోపచారవిధ మొనరుటకై

యేమఱక యన్నవారముభామన? నీకోర్కె వేగ ఫలియించుఁజామి 64

మ॥ అని యాచందమునన్ సునంద యన నా నా నాను శీఘ్రంబై మే

ల్లనె దోచిల్కలకొల్కి? యందు దెలియంగా వేగ నొక్కుమ్మడికొ

జని తొత్కంత్యమునకొ దదుక్తగతి నుచ్చైస్సూక్ష్మర్థి దా ము న్వచిం

చెనొ కాలజ్ఞములొట నా ధ్యనుల మించెకొ దామ్రమాడోఘముల్ 65

65

సీ॥ ప్రాభాతమారుతప్రవికంపితసురద్రు, గలితిమానస్తబకం బనంగ

మానసాంచత్వాక్ తమధరతటనట, త్వటుతరహంసశాబం బనంగ

నస్తాద్రిధావర్సుధాంకుపశ్చాద్భ్రత్య, కరవిస్ఫురితరూపకలశ మనః
రవిసమాగమసంరంభవేదాసతీ, కరదత్తఘనమాత్మికం బనంగ

గీ॥ విలసిల్లోదయనగర్భురీసలిధాత, వాసవదిశాంగ నాముఖనజలలిత
కలితఘనసారవవతిలకం బనంగ, జ్ఞోక్తమై యంతటను వేగుఁజుక్క వొడిచె 66

క॥ పుడమిఁ గలద్విజులనయ్యె, మొడ నదులంగుంకఁ జూచి యే ద్విజరాజ్
దొడిఁ బడ పథికత్తై యిక్కడలిం గుంకెద నటన్నగతి శశి గుంకె 67

గీ॥ శశికళాస్ఫూర్తి సున్నేహవశతఁ జాలఁనలరి యుంటిమి యిందుసమాహరణి
ధిం బొనర్పం గృహచ్ఛర్మంబై యని మదిని దలంచియొ దీపికల్ లేజ మెడలె 68

న॥ మఱియు మాగధమధురగీతస్యనంబుల మేల్కని రయంబునక బ్రణయ కల
హంబులు మాని మానినులం గలయం గడంగు లీలాజితరతిరాజులగు రాజులును, రాజ
నియమితులగు యామికుల కగపడనివడుపున భూమికలు చాల్చి సమీపభూమింగల
శ్రోవల నివ్వల నవ్వల నిజస్థానంబులకుం జన నుపాయంబు లెంచు పల్లవీ వితానంబును
తానమానంబుల ననూనంబులగు గానంబుల జాణలగు గాణల శిక్షణంబునం బ్రతిక్షణం
బు నవీరళగతి నరసి పాడుచుం జెలంగు వారబాలికామణులును, మణిఖచిత గృహంగ
ణంబులం గలవేదికలం గూర్చుండి మోదకలన వైదికులను దొలుబలుకుల పాఠంబులకొ
ఱకు నొకళ్లొకళ్లం బిలుచు విప్రవమారుల కోలాహల బహుళంబులగు గృహంబులు
ను, గృహలాంఛన గృహోచిత వ్యాపారంబులనునై రయంబునం జన నిచ్చియు, బునః
పునారతులకై పెనంగు ప్రియుల మమౌరధంబులు సఫలంబొనర్ప నేర్పగులై తమకం
బుమీఱ గమకంబుగా ఘటియంచు పరిరంభణంబులం బ్రీతులం జేసి క్షాగితులకుం జిక్కి
ప్రేమంబునం దడయుచు మనంబులందోచు శిక్షావిచక్షుఁ చతురవచనాది భయంబున
కై యుపరిసురతం బొనర్ప బెళుకు మెళుకువం దప్పించుకొని యొక్కొక్క నెపంబు
నం బతులం గిమరించి సత్వరంబునఁ జను సతుల విస్త్రంబులు కబరీభరంబుల నుండి
వ్రాలిన విరుల నెరసి భరంజెందు మరందబిందువులంగ్రోలి వ్రాలిన గంధాంధ పుష్పంధర
యంబుల నాకషిణంచు సుగంధబంధురంబులగు సరోయహ బంధూవయ సమయ ద
దళసవీన కోరకంబులరకంబులకుఁ దటాకంబులకు నిమజ్జనార్థంబుగు ధరామరవరుల
హరిశీర్తనధ్వనలు వెలయ నంతట నహర్మృఖం బగుటయు ననంతరంబ॥ 69

మ॥ జలధిక్ మజ్జన మాడి సాంధ్యుచి పుష్పంబుల్ సమర్పించి వా
ర్ధిలలూర్భరితరంగవాద్యరవ మెంతే వింతచందంబుగా
నలవేదాసతీ ప్రాగ్గి రీశ్వరవసుక్ హర్షంబుతో నెత్తు బొం
దళుకున్ మేలినివాళికుంభ మన మార్తాముదు దోఁచెన్ దివికై॥ 70

సీ॥ చెంగలవగవాఁడు చెంగలవ చెలికాఁడు కటికి చీకటిదిండి కరమువాఁడు
బలునేడుములతావు ప్రామినుకులతావు వెన్నునంఘ్రికదాని వెన్నుపూవు

- జక్కవకవపంట చుక్కరాయనిజంట పదిరెండు తనువులఁ బరఁగుదంట
భవలోగములమందు పటు తేజములపొందు చాయనెచ్చెలి చెల్లిఁజేయువిందు
గీ॥ కవుల ముంగొంగు హొన్న లోకములకన్న పచ్చగుఱ్ఱపువజ్రేడు పగటిఁజేడు
ముగురుమూర్తులరూపు సన్మనులప్రాపు చెలఁగి వినువీధిఁజనుదొంచె జిత్రలేఖ॥ 71
- గీ॥ అయ్యమోదయవేళ సహగ లీల॥ నెలకొనఁగ నూఱుడిఁర బద్ధివీవలంప
మిందుమతి యాసునందయానందలిత॥ కిలితవాగ్వృత్తి సొకకొంత కలకదేటి॥ 72
- క॥ సాదులొగల సెగమిగులకొ॥ మోదముగలవాని వేఁడుముల పోడిమిచే
నైదువగల కైదువుగల॥ జోదు వగల మిగుల సొగిలి సొగయుచునుండె॥ 73
- ప॥ నావుడుదదనంతరకధావిధానం బెట్టిదనిన॥ 74

- చ॥ ఘటరుకయాశకాశశక కొంకణ బెంకణసింహళాంధ్రబా
హికఘటఘూర్జరాదిక మహీరమణార్పితగంధసింధుర
ప్రకరతురంగసంఘనవ రత్నధనాన్వితమందిరాంగణ
ప్రకటకవీంద్రవర్ణితశు భప్రదసత్కరుణానిరీక్షణా॥ 75
- క॥ కాండప్రకాండముదవే, దండపదాల్పప్రకాండ తతరణరంగ
ఖండవిజయానుషంగ, చండసివిఖండితారి జనచతురంగ 76
- పృథివీవృత్తం॥ విరాజితయశోధరా! విజితవిద్విషత్సింధురా
పురారినిభవిక్రమా! సుజనభూషితోక్తక్రమా
నరేశ్వరశిఖామణీఖచితనవ్యభూషామణి!
పరిస్ఫురితవైభవా! సతతబంధుకాత్మ్యత్నవా॥ 77

గద్య

- ఇది శ్రీ మదఖండసచ్చిదానంద కాశీపతిసద్గురుస్వామిచరణారవిందసేవాసమాగతస్వస్వ
యాపజ్ఞానరాజయోగ సామ్రాజ్యలక్ష్మీగురుంధరజ్ఞానప్రసూ కాంబికాకాళహస్తీశ్వ
రకరుణాకటాక్షవీక్షణసంప్రాప్త సారసాహితీబంధుర, బంధురంజనకరచిరి
త్రపాక నాటిఖల పవిత్రధూగటిపాత్రకాళయామాత్యలక్ష్మమాంబి
కాక్షమరఘమారధూగటి ప్రఖ్యాతనామాంక వేంకటార్య
ప్రణీతంబైన యిందుమతీపరిణయంబను మహాప్రబం
ధంబునందుఁ జతుర్థాశ్వాసము

శ్రీశోభనాచలపతయోమః

ఇందుమతీపరిణయము.

పంచమాశ్వాసము.

క॥ శ్రీరామచరణపూజా, భారంధర్యప్రమోదిత మనశ్శీలా
సారతరమగుణలీలా, నారీపాంచాల మేకనరసస్వపాలా॥ 1

గీ॥ అవధరింపుము శాసకాద్యఖిలముచుల, కనుపసుస్వాంతుండగునూతుండనియెనిట్లు
మఱియు నారఘునానుని, మడిచిదలంచి, ఇందుమతి చాల విరహోత్తప్తనయనంత॥2

మ॥ తరుకుందంతపు మెట్లంతనల వింతల్ గుల్కు చెంగల్వరా
యల రాచల్వలుచల్లులిన్నియల యొయ్యారంపుడోరంపుల
చ్చలకంబంపుగ దానిదూలముల మెచ్చన్వచ్చు క్రొమ్మాలరా
తెరువంగోడల నిండుచిత్తరువగల్ పెంపొందుపెన్నేడలా॥ 3

సీ॥ బాలార్కచింబడంబవిడంబిళాంబూన, నాడంబరకిరీటమవధరించి
వివిధరత్న విసూత్తు విరచితశృంగార, విమలకాంచనమండలములు వెట్టి
బాలేందుపరిహాసిఫలభాగమునఁ, గమూరికావీలకంబుదీర్చి
తెలిసిగ్గుపండువెన్నెలజల్లు వెడఁజూ, రమణీయకంఠహారములుదాల్చి
గీ॥ కనకాయూరకంకణకటకహంస, కాంగుళీయక ముఖ్యభూషణివెలయ
జేలుగుటపరంత్రాతవన్నెల మెఱుంగు, గొప్పదుప్పటివలె బటుకొంగులర॥ 4

సీ॥ కరకనత్కనకకంకణరూపరూపాలతో, రంజితమణి చామరములువీవ
హర్షప్రవర్ణి సౌహార్దమాద్దవలీల, బాలయొక్కరు శాంబూలమొరగ
భయభక్తివిషయసంభ్రమలీలవెలయంగఁ, జేలువయొక్కనె కళాచికవహింపఁ
గర హేమమణిసూత్తు వలయంబు మొరయంగ, పడతియొక్కతె పావడయునొసంగ

గీ॥ రమ్యగాంధర్వవిద్యాధరగరుబధక, విప్రతిభతోడవేగంటివేల్పుబాడ
సకలచామంతబాంధవసమితితోడ, నవ్యమాక్తికసింహాసమునఁజేలగి॥ 5

ఉ॥ అల్లవిదర్భరాజుకొలువై చెలువై ఒలువై సరీరితో
నుల్లమునందువేడ్క మనసుండి యొకాయొక నాడువేడుకక
జెల్లెలి వెండివేయుటకుచిత్తిమునందలపోసి దిక్కులం
దెల్లెన్మసాలవర్ణులకు నేర్పడఁజాలె స్వయంవరంబొగి॥ 6

- గీ॥ చాటిమఱియునుదగినరాజన్యవరుల, జన్యవిక్రమవరుల రాజన్యశీల
వెలయఁదోడ్కొనిరాఁగలవేఁగువాండ్రఁ, బనుపనంతటశుభరూఢిప్రాధిదనర॥ 7
- సీ॥ తిరుచూర్ల పుమెఱుంగు తెలిపఁజెనామంబు, వాసాగ్రఫాలాంతభాసురముగ
కడవన్నియ “యనంతముడుల” డాల్ లంబక, ర్ణద్యయిబలుమాఱునాట్యమాడ
కొనవీనులంటఁజుట్టినయోరతలపాగ, మీఁజెన్నయొకవింతనీటుఁజూప
తండులాదికములఁదగుమాటచేభుజా, దండాగ్రఘనవేణుదండమలర
- గీ॥ కాగితిమువక్కులాకులుక మ్మదుద్ద, డబ్బులూకకొన్నిగలతిత్తిడంబుఁజూప
తగినయొకచిన్నితామ్రప్రాత్రంబుదనర, నంఘ్రియొగమునబిల్ల మెట్లమరఁదొడిగి॥ 8
- చ॥ కటినిబిగించిట్టినచాకాటపుదుప్పటిచల్వకొంగుడాల్
చిటికినప్రేలియుంగరపుఁజిన్నెలతోనెరనీటుఁజాటఁగాఁ
బటుతరధీరతక్రఘునృపాలపురంబునకేగుదెంచెవి
స్ఫుటగతిమీఁగద్రవిడభూసురచారవరుండుదారతక్ ॥ 9
- ఉ॥ ఎవ్వఁడొవీఁడువింతవగయేర్పడనెక్కుడనుండెయొక్కఁడుకొ
దవ్వలనుండిపెండ్లివగదొక్కనఁజేర్కొనరానివీరియొక
నివ్వసుధేంద్రుతోఁదెలుపనిచ్చటికికొజనుదెంచెనంచుదా
రివ్వలనవ్వలకొజనమునెంతయునమ్మితమందికనైనక॥ 10
- చ॥ పురవిభవంబహా! యనుచుభూరి మణిమయయసౌధయూధ బం
ధురతరసింధురవ్రజ మనోజ్ఞ తురంగశతాంగమాలికా
సుయచిరలీలఁగ నైనుచుశోభిలురాజాదివాణపుంజగా
మెఱుంగుకడానిబంగరపుమెట్లహజారముపెద్దవాకిటక॥ 11
- గీ॥ ఆరసివ్వారపాలుడనుపఁగాఁగఁజ్యోంత, రములుదాఁటి వివిధరత్నఖచిత
రచితచిత్రనాత్మరమృవితర్దికా, చకచకల్దనర్పుచరితలాన॥ 12
- సీ॥ రమణియొక్కతెమకొరమణియగతిఁ బచ్చ, కపురంపువలపుబాగాలొసంగ
భామయొక్కతెమణీభామహాసావర్ణ, వలయంబులులియఁబావడయొసంగ
చెలువయొక్కతెనిమిడుచెలువంబువెలయంగ, జికిలిబంగరుకళాచితభూప
శ్యామయొక్కతెఘనశ్యామపీఠసువర్ణ, కలితమాసురటిచెంగటనువీర
- గీ॥ హితులునెనర్చెననిజపురోహితులుగొలువ, సరససంగీతసాహితీమహిమహిత

మహితకవిబుధమంత్రసమాజమలర, నిండుగొలుపున్నరఘుమహీనేతగనియె॥ 12

అ॥ వె॥ కనిపరాకుస్వామి! యనుచునద్వినయము, భయమునెనయఁబ్రౌఢభాషణముల

సభ్యులభినయింపఁజనియెనానృపచంద్ర, సముఖమునకుఁగొంతచనపువెలయ॥ 14

మ॥ చనుచుకేభోజాడుపంపెనంచును నమస్కారమ్ము గావింప న

జననాధాగ్రణికట్టువగ్గ మొసఁగక సంతోషితస్వాంతుడ
య్యెను వాడుకదదనంతరంబ రఘురాజెంతేవిచిత్రస్థితిక
గననాశోభనలేఖవిప్పి చదువంగాఁబంపెమంత్రీంద్రులక॥ 15

సీ॥ శ్రీమన్మహారాజశేఖరవిరుదాంక, రాజతుండారఘురాజానకును

మీయల్లుడువిదర్భమేదిసీపతిమొక్కి, ప్రాధిమైఁబంపుకల్యాణలేఖ
మేమిటసేమంబుమీశుభస్థితులను, బల్కాఱువ్రాయించి పంపఁదగును
తర్వాతమత్సహోదరియైనయందును, తికి స్వయంవరమువర్తిలేడివిధము
వ్రాసిపంపితిమి భూవరులకుమత్సరం, బునకువేవేగరమ్మనుమదేడ్క॥

గీ॥ నిపుడుభవదీయనందనునిటకుఁబంప, వలయు శీఘ్రముగవివాహవైభవంబు
దనరుననియున్నవక్కానిని ప్రహ్లాద, మలర మంత్రులతోడనిట్లీయెనతఁడు॥ 16

తే॥ గీ॥ మనచిరంజీవికి వివాహమొనరఁజేయ, వలయుఁగావునఁబురమెల్ల వలయుఁగతి న
లంకరింపంగఁదగి శిల్పము నేర్పు, వారలకుఁజెప్పి త్వరపడవలయునెందు॥ 17

గీ॥ అనుచు నట్లువల్కియా రాజశేఖరుం, డంతిపురముఁజేరినంత మంత్ర

వరులు పట్టణమునవై భవంబానరింపుఁ డనుచుశిల్పిజనులఁబనుచుటయును॥ 18

సీ॥ తమదొరకిర్తిద్యోతలమెల్లనిండెని, టనురీతిసుధ మేడలం దలంది

యాలాగె యతని తేజోధికత్వముమించు, ననురీతి హేమకుంభాభినించి
స్వారాజపురలక్ష్మీగారవంబుఁబిల్చు, కేలునా బిరుదుటెక్కెంబుగట్టి
యరిశార్వలీలకునాపాదురాయిత్రా, డనురీతిఁతోరణంబలవరించి

గీ॥ యలవరించుత్రిలోకంబులైనదీని, కెనయనక రాదని జనాభినినుతిసేయ

నూతనాలంక్రియాతివిద్యోతమాన, ముగ సునర్పిరిల్లులానగరమణిని॥ 19

సీ॥ ఓరుదీర్చనకుంకుమారుపంకిలలేఖ, సాగనూననొకమానసురుచిరాంగి

చిగురుఁజల్లెనుకేలుచిగురులముతైల, డాలుగిల్గానసెక్కుమేలిబాల
రంగవల్లిఘటిం చెరంగారుతిన్నెల, నందమానుకచిన్నియన్నమిన్న
చిత్తరుగ్ఘటియించెఁజి త్వరంబగులీల, నందందయొకచానయందమాన

- గీ॥ మానవీనక శాన్వితసుందిరములఁ బొందకువలందు మేడలనిందువదన
లెందఁతెందఱుగలఁ వారందఱుపుడు, లలితశృంగారములరించిచేఁ గిలెమి॥ 20
- ఉ॥ అల్లలవాడఁగౌచులునిడుందపుఁగిల్ జడలున్న టింపఁగా
ఘల్లుసుసాణిపంకరుహకంకణముల్ మణిపాత్రపంక్తిలో
ఎల్లవపాణులయ్యెడ శుభప్రదలీలగృహంగణంబులం
జల్లిరి గంధసారఘనసారమ్మగీనుదవారిపూరముల్॥ 11
- గీ॥ మంజుఘాపాతిశయము రుభానిరూఢి, చిత్రరేఖావిచిత్రతఁ జెలఁగి మఱియు
పేమశృంగారరేఖతో నెనసిమెచ్చుంఁ, దగియె సాక్షేత మమరేంద్రునగరమనఁగ॥ 22
- గీ॥ అపురుషున్న చాలుఁడానందరసభరి, తాంతరంగుఁడగుచునఖిలజనులు
గనుఁగనంగవేఁగ గడువేడ్కఁబొదలుచుఁ, జెలఁగి పెండ్లికొడుకుఁజేయుఁడనిన॥ 23
- మ॥ కలకంఠీతపిపాటసీతెనయఁ గాగాంధర్వమేళంబుగం
పులుసాంధ్రీల వెలయుపువాద్యరవ మంభోరాశిజృంభద్వితా
వలనతొప్పిఁజెలంగ నయ్యజుఁడు లేవక బెండ్లిపీటకొవసిం
చెలతాతన్వితలంటినల్లిడఁగ సుస్మేరాననాంభోజుడై॥ 24
- గీ॥ అఖిలజనులుయూపరాజ్యాభిషేక, వేళఁదలఁపును నెంతయువేడ్కదనర
చెనువలందించుపరిమళసలిలములను, స్నానమొనరించెరఘనరాజనూనుఁడవును॥ 25
- గీ॥ చెనువయొక తెఱచెలువలువచ్చేదడియొత్తు మగువయొక తెసాగసునిగయొనర్ప
వెలఁదిచందనంబు వెలఁదియొక్కరుమై, నలఁదనెుక తెఱఱాపములఁజేయు॥ 26
- సీ॥ చెవులనెంతయు సితచ్చవులమంజులెచ్చు, ముత్యాలచాకట్లుముద్దుగుల్క
నెరులనెత్తావిపూసరులఁజెన్నగుమేల్కొ, సిగులకిటంబుమెఱుంగుమించ
నుగముననురువైనహరువైనసరివెనల్, సరివెనల్ గవనివిస్ఫురణజూప
కరములసంతోషకరములొచటనము, త్కరములనలరుకంకణములమర
- గీ॥ చూపఱువేడ్కలూనరించుసాబగువెలయు, వెలయెసఁగుజా శువావ్రాతకలిమినెన్నఁ
గన్ననైకపుడుపృథికలలువార, నలరువలరేనిచెల్వ్యానెవవునుఁబూని॥ 27
- క॥ చతురంగసైన్యయుతుఁగా, మతిరంగతొప్పిఁగలయ మాత్యులజతగా
సుతనంగబనిభునవ్యభుఁ, డతిసాంగస్ఫూర్తివెలయననిచెకవేడ్క॥ 28
- క॥ అభూనాధసమారమాళి శుభలీలాంచద్గతిక బంధురా
జీభూదైవతమయ్యలక మనసురంజిల్లంగ సంభావనా

పరదేవతాకృపావరమతి సర్వదిగ్భ్రాత్ర గావించిన యలఘాలెవరు
అవధానవిధుల నీభువిఁ బ్రధానులటంచు స్థిరతరకీర్తిని జేందిరెవరు
మామకగురుల్ బుధేంద్రసన్న్యాస్యవరులు, సరసతిరుపతి వేంకటేశ్వరవిబుధులు
వారినుతియింపకుండుట పాడిగాదు, గానజేమాడ్తు శుద్ధవాగ్ధాటికొఱవ

కా॥ శ్రీరామారమణీమణీహృదయరాజీవాస్తబంధుండు వై

లారాత్రిప్రముఖప్రకృస్తసుర సేవ్యాన్మైకపాదుండు శ్రీ

గోరాడ్వాహుండు మాధవుఁ డెడన్ గోర్కల్ పిసాళింప ను

శ్రీరంజిల్ల వధూవరోత్తములఁ జేర్చిన్నించి రక్షించుతన్

1

సీ॥ అనుజన్మ లతికాతుకాత్మలై ప్రక్కలఁ బులిపిల్లలనుబోలె నిలచియుండ

విసయగౌరవములు పెనగొనుచునమున మాచుతి మ్రొలనుజేరినిలవ

నిష్టాగరిష్ఠవస్థిస్థాదిమునివరుల్ మించియు నాశీర్వదించుచుండ

మంగళదాయక సంగీతవాద్యముల్ వారాంగనాకదంబములుసలుపఁ

గనకసుందర వరరత్నఖచితసింహ, పీతమున సీతకోగూడి పేర్చి రాజ్య

భరమునైకొన్న రాఘవుఁ డురుతరంపు, వైభవంబునిడు వహునరులకైవుడు

2

చ॥ అరిగెదఁ బేరటమ్మునకు నాశులకోమును నేను సభ్యులం

దఱు నిరుదెంచువేళకు సదస్సునకచ్చటి కీవురమ్మనన్

సరె యనిసింధుపుత్రిని వెసం గరుణించినవిష్ణు వీ వధూ

వరులకొసంగుఁగావుతఁ బ్రభావిభవాయు రనామయంబులన్

3

చ॥ ఉరగభుగింద్రమా! వినుమి, యుత్తములెల్లరు నాదురాక నే

యరయునునుండు రేగవలె నంచుఁ బ్రయాణమొనర్చివచ్చి స

త్వరగతి శ్రీధవుండు ప్రమదప్రదవీక్షణలాష్ట్ర నీవధూ

వరుల ననారతంబు శుభభాకరులంబొనరించుఁ గావుతన్

4

చ॥ నీరికిని జెప్పబోడు కవిశేఖరుజేగిడు శంఖచక్రముల్

మఱుచు భక్తవత్సలతమాధవుఁ డన్న నసత్యమండ్రుకొం

ద ఱులులనాడువారిఁ గరినంబుగఁజూచుత ముందు నీ వధూ

వరులనుబ్రోచి యాపయిని భక్తవశీకరు దృష్టిసంతతుల్

6

దీపాల పిచ్చయ్య

లాభాన్వీతులఁజేసి మీరలును గల్యాణోత్సవాత్మంత ల

క్షీభాగ్యన్నఁజూడరండనుచుఁ గూర్మిన్ దండ్రీ పంపించఁగాక॥ 29

క॥ తనులిప్తచందనద్యుత । లనువొందక మందయాన లారతులైకె॥

ఘనసారవీటికాంచిత । ఘనసారద్యుతులుచెలఁగఁ గా వేడుకతోకె॥ 80

సీ॥ బ్రాహ్మణాశీర్వచః ప్రాథివోజోడుగఁబాటలాధరల వెకెపాటలలర ।

వందిమాగధహృద్య వాక్యారవమ్ముతోశంఖభేరిధ్వనున్ నందడింప ।

బహువిధకాంచనా భరణసుక్రిలసచ్చత్రచామరకాంతి సౌరుమీఱ ।

కొమగుంపుజల్లు మంకుమవసంతములతోఁజెంఁగావిపావడల్ చెలిమినెనయ॥

గి॥ విష్ణుగనుమెప్పుపూఁబోండ్ల వేల్పుతెరుల విరులుగురిసినగతిసౌధ వీధిమండి

మెఁగి వెలఁచులుముత్తైల నేలఁజల్లు, నిందుమతిఁ జెందు మతిని నా నందగతిని॥ 31

మ॥ తనకొక్కెల్ తలయిం చెనంచు నజుఁ డు ద్యత్స్విందనారూఢుడై

జను లాశ్చర్యముతోడఁ గన్గెనగఁ రా జత్సేధరాజీ విమా

తన సత్కృతనచంచలాంచల మరు త్సంచారసంచాలితేం

ద్ర నవామౌకావమా విదగ్భువురి జేరక రాజమాగ్గుబునక॥ 32

ఉ॥ వచ్చునెడక నృపాలసుతవర్యనిమ్రాల నుపాంగనిస్వరూ

ద్యచ్చరణాంగదారవ పృథ్వంగజతాశజ దింధిమిధ్వనల్

మెచ్చుఘటించ వారరమణీగణముల్ నటియించవేక్క న

య్యచ్చరముద్దుగుమ్మల క్రియక సనయాభినయప్రహీతక॥ 33

వ॥ ఇవ్వధంబున నక్కుమారుండు తారక పహాసమావ్యాభి రాముండును, శశో

ద్భవప్ర సిద్ధిసేనాగ్రభిఖ్యా స్ఫురన్మూర్తియును, జరమహీభృద్దారణ నిపుణదారుణశక్తి

ధరుండును, సంతత సర్వక్షయగళాభివృద్ధమానుండును నగుచుఁ జందనాగరుభూమఘను

ఘమాయమాన ప్రసూనదామానూనవాసనాగమాగత పరిభ్రమద్రుమర విస్ఫుమరయుంకా

ర పంకరుహనేత్రా విచిత్రరంకంకణ మణిమేఖలాకింకిణీ ఘణత్కారసింహాన మంజు

మంజీర ఝణత్కారంబు తోరంబుగఁ బురవీధిం జనుమఁ బునఃపునరాలోకన కుతూహ

లజనానందకర నిజవదనచంద్రమండల మిశచ్ఛంద్రికా చుక చుకద్యుతులు గవాక్షుసిత దిద్వ

తౌవిచక్షుణ ప్రతీక్షుణక్షుక్షుఁ చంచలేక్షుణాక్షుచకోఽంబులకు మోదుబానర్ప గోపుర

రమా హాసిపురరమాసాద నూపురంబై గోపురంబు బహిరంగణంబున నిల్చి కొల్చినజనం

బులకు జాంబూనదాంబరాభరణగంధమాల్య కర్పూరతాంబూలంబు లొసంగి ఘనఘనా

ఘనగర్జావిజృంభమాణఘనా ఘనభుజాగ్రమ్మహా మండలాగ్రధారా విదారిత చలాచలకు
లాచల విశావధిక్కార్మిజయభేరికా భాంకారంబులు బ్రహ్మాండ భాండంబునిండ రథాంగ
సంరావంబును రజోవ్రజంబును బుండరీకమండలంబును రాజహంసోర్మికాకంఠజాలంకర
ణంబునుం గలవాహిని వాహినింబోలె జలంగఁ జనిచని మగ్ధంబునండ॥ 34

సీ॥ కిసలయుగ్మిసరుహ ప్రసవసౌరిభచరద్భృమిరయుంకరణ విభ్రజితంబు
దరదళ చ్చులదళాంతిరగళన్యధర విస్ఫురణఖాక్ష్మవలయ స్ఫూతంబు
నితగరుద్గరుడసు శ్రితివరుద్గతివలద్ధగధగద్యతివయస్త తిరవంబు
విటపవజ్జటితరు స్ఫుటనటత్పతగ రాట్పటుకటత్కృతిసము త్కటరవంబు

గీ॥ నికటకుటజతరుద్రజ నిచుళనిచయ , మంజావంజలపున్నాగ సంజపుంజ
తాలపాంతాలసాలరసాలజాల, సాలతతిసెప్ప నొకఁబలాశయముగనియె॥ 35

మ॥ కని యారాజకుమారమాళి యచటకొగాఢప్రమోదంబునకొ
దననైన్యంబును దాను నిల్చె విలసత్సౌగంధ్యసాంద్రీభవ
ద్వనజవ్రాతమరందబృందముల నందంబొందుచున్ మందమం
ద నటచ్చురుతరానిలాంక్షరము లత్యంతంబులై వీవకగాక॥ 36

సీ॥ పటుచంద్రకాంతి క్షుటకాంతిఁ బ్రవాసించు రహిమించుపటకుటీరములు వెలయ
వెలయబ్బురపుఁ గ్రాస్త్రపడికెంపురవగల్గుకలశాలి జిగివాటిగలసి నెలయ
నెరయందపు సుపాణిసిటువాటిలెడి చందువలుచెదొవల నద్యతులు నెనయ
నెనయశక్యంబన నెఁగగుసాంబ్రాణి ధూపముల వాసనల సంపదలుదనర

గీ॥ తన రమావైభవోజ్జ్వల తానిరూఢి, ప్రేధిగననచ్చటవనించె బట్టణమున
జేవతాపతియట్టులుభూవిభుండు, నిఖిలసౌఖ్యానుభవభూతి నిండియుండ॥ 37

వ॥ అయ్యవనరంబున॥ 38

సీ॥ మధుగంధలుబ్ధ సంభ్రమచరద్భృమర యుంకారంబులెంతయుఁ గడలుకొనఁగ
కరసముతోఁజీప్త పుష్కరసమాహంబులుగగనలక్ష్మికి వర్షగతిఁజరింప
శంకారవస్ఫుర యుంకారనినదంబుహరిదంతదంతి దైన్యంబానర్ప
నానీలగగనస్పృగతున్మతాకృతి యంజనాచలరేఖనతిశయింప

గీ॥ కడలిలోనుండిచలిగొండ కొడుకుసరగబుడమికేతెంచెననుబద్ధి పాడమిజనుల
కద్దుత మొనర్పఁ జండవేదండమొకటి కొలనిలోనుండి పెడలెడతూర్పుమునకు॥ 39

వ॥ వెడలి నలుగడల బుడమి తడబడ నెడనెడ బ్రజు గడగడవడక గ
డకనడవి దండధరభుజాదండచండత కాహిదండమండిత శుండాఖండిత మసీరుహకాం
డంబులు తండతండంబులుగ సహీమండలాఖండల నందవబుగ్గండవేపండకాండప్ర
కాండకాండంబులవై గానంబు గాఁ జప్పడులుప్పటిలం గుప్పడు భగవ రాగంబుగప్ప
చు వేప్పగలవచ్చికి బయళ్ల నిచ్చలుదుల్లుమ వింతలిడుమ నడుమజనంబుల భరంబడ
నడచుచు నిర్గళగతిమాన్గనిరోధంబుదనర్చుచు బిడారంబులగు గుడారంబుల వెడలం
దిగిలివైచుచు గరంబుతిరంబుగ నుదరోదకంబు కరంబునంబూరించి పెల్లగఁ జల్లుచు

యశ్చర్యకరంబును బృహత్కవిరాజితంబును నసంఖ్యతంభాకలితంబును జక్రాభి
గ మంబును బద్ధినీవిలాసభాసితంబును నగు తద్వాహించుచు రయంబున నిర్భయగ
తిం బేరంబులువారుచు దిగుగునట్టియెడ సైనికనికాయం బుపాయంబున సపాయంబు
లేకుండుతే అంగున మెఱుంగును దురగలింను భిండివాలతోమృ గదాద్యాయుధంబు
ల నాయోధనంబొనర్చినం జడియక మఱియుమఱియు విజృంభించునయంబున 40

క॥ అనివారణమయ్యెనహో, యనవారణమునకు మీరు నేమనగనే

యననయ్యెకాతపవా, రణవృపనందనుడు కడక రణభీకరుడై 41

మ॥ ఇటు లారాజకుమారత్నము మణిపేవాక సౌవర్ణ వి

మ్ముటపాశిర్వయకంకణకర్ణముల్ శోభిల్లి విల్లంది యు

త్సటకంజిన్యదితారవంబురుల నస్త్రవ్రాతముల్ గప్పెడ

త్పటువత్కలకుంభ భాగముల దోర్దండైకలిలాగతికై 42

క॥ అప్పటుతరళరపంక్తుల, నప్పట్టునముంపఁబడినయగ్గజరాజం,

బుప్పటిలి వర్షధారల, సుప్పగు ఘనతరనగేంద్రమో యనఁ దనరెకై 43

చ॥ గొనగొనినూర్పుఁ డప్పడుపుఁగొండపముకై గిరణోఘముల్ నిగ

డ్చినగతి నక్కుమారుడు వడికై నవశాతశరానించినకై

మనమునఁగొంతులేక యలమత్తగజంబు చలంబుమీఱఁగా

ఘనతరతుండపండవాతిగ్రమ్ముచుఁ గ్రమ్మరి డాయచ్చినకై 44

ఉ॥ బాహుబలాశ్వుఁ డారఘువు పాలెనినూజుఁ డిడేమిచిత్రమో

యోహరిసాహరించెగ సూ పెడి శిగ్గజమందు నెంచి యు

త్సహముతోడ వింటు సెకచండలేరాస్త్రముఁబూనియేయ నం

బేహముదీఱ నగ్గజ మదృశ్యై దివ్యవిహుఁ మెక్కుమకై 45

- సీ॥ తన శిరఃకోటిరతపనీయమయరుచుల్ తపనాంశురేఖతోఁదరగలింప
తనహారకేయూరతతచిత్రఘృణిరుచుల్ మణివిమానశ్రీలమాటుమలయు
తన దరహాస మందరచంద్రికావశుల్ ముఖపూజకశలతో ముద్దుగుల్మ
తన హస్తవీణాగ్రతంత్రీవిరావముల్ మధురగానస్వవమహిమనెనయ
- గీ॥ తనతనూదివ్యకాంతి దిక్తులనిండ, చెంతచ్చపూబోండుచెలగి గోష్ఠి
సలువఁ జూపఱకెల్ల విస్మయముగాగ, కోటిమన్మథలావణ్యపాటవమున॥ 46
- క॥ సింధురవిధమెడలుకతన, గంధర్వులరూపులంఁగైకొని దివిపై
బంధురగతివర్తింపుచుఁగంధరగంభీరనాదగలమంపిరకె॥ 47
- చ॥ జనవరయే మంతగమునిశాపమునకొ గజయాపనంది ము
వ్వనముననుండి యిల్లు బహువత్సరముల్ రఘురూను నిన్నుఁ గ
న్గొన నట, శాపమోచన మగుకొ జనునీవని మానివల్కునే
నును భవదీయదర్శన మమారధసిద్ధి మదిం దలంపుచుకొ॥ 48
- గీ॥ అజాని గగ్గాను లెపుడో మదాంధవృత్తి, దొరగి నిజరూపగతి మననెఱుంగులెపుడో
యని తలంపుచు మిగురుత్వాతిశయ క, టాక్షమున నిజరూప మేనందినాఁడ 49
- గీ॥ అఖిలలోకజనులకాహ్లాద మొనరించు, నట్టివాగ్విలాస మలర నెపుడు
సంచరింతుఁగానసకలదేవతలు ప్రియంవదుండటంచునంఘ్రునన్ను॥ 50
- క॥ నీకుకొ బ్రతుకపకారం, బేకరణిక జేయువాడనిచ్చెదనిదిగో
చేకొను సమ్మాహనశర, మాక్ష్మీరణంబునం జయంబొఁనఁగని నృపా॥ 51
- చ॥ అని యమ్మహాస్త్రంబు ప్రయోగోపసంహారమాత్రపూర్వకం మగ మొనంగి॥ 52
- క॥ అనఘ కృతార్థుడనైతికొ, ఒనియెద నిలవిమ్మ భోజనవాజామణి నికొ
ఘనత వరియించు శుభమగు నని యా గంధర్వుడరిగెనదృశ్యతలీకొ॥ 53
- సీ॥ అపు డేమిదెల్ప నయ్యజానిశంఖారావంభీరజయ భేరికా విరావ
గజఘంటికా ఘణంఘణనాదబృంహితహయ హేషితస్వనహరిహయాది
వర్షి తనుమబృందవాసనాగత భృంగరవదివ్యకామినీరచితగీత
వివిధజనస్తోత్ర వితితధ్వనిన్నూర్తులేకీభవించి భూలోక దివిజ॥
- గీ॥ లోకములకెల్ల విస్మయాస్తోకలీల, మది నెసంగఁగ నవఘ్నాన్యుమానబలధి
రథముచంధానవెలయఁగ రాజసుత వతంస ముచ్చోటుగదలె సంతస మెలర్ప॥ 54

గీ॥ కదలి జనవరు లెల్లడఁగాన్మలాసంగఁ, నైకొనుచు' శుభహేతువుల్ గనుచుఁగొన్ని
పయనముల్ చని శుండినపట్టణంబు, గాంచి యత్యంతసంతోషకలితుఁడగుచు॥ 55

సీ॥ ఉభయపార్శ్వస్థుర మిరుదిరాతిస్వచ్ఛచామరప్రసవ గుచ్ఛములతోడ
ఘనదవ్యపద్మరాగ వినూతనాతపత్ర ప్రభాప్లవోత్క్రముతోడ
నత్యున్నతస్యందనాగ్రసౌవ్య కంభావళి ఫలభూరుహములతోడ
బహువిధాభరణ సంబరగారుక్తిసవిధాంకుబహు శలాఘపులతోడఁ

గీ॥ దనబలంబులు శృంగారవనలరీతి, దెనుపఁ దాను వసంతునిచెలుపుఁ బూని
రాజసందవఁ డా భోజరాజమాళి, పురమహిప్రాంక్షణంబుఁడబొలిచినిలిచె॥ 56

సీ॥ మగధమాళవమత్స్యమళగూళసేపాళ పాంచాలకేరళేశ చంద్రవత్స
గాంధారసౌమీరకాశ్మీరసౌగంధి కుమరకాశకమాశోఽంకణాచంద్ర
కణ్ణాటకరహాటకాశింగవం గాంగ సింధుఘూర్జకూసేనపుద
కాంభోజనిపథ బం గాళ లాటమరాటకాంతలావంతి త్రిగర్తముఖ్య

గీ॥ సకలదేశాధినాథులుచంద్రనూర్యవంశసంభవులై భూవరులు గజతు
రంగ రంగద్విలాసంబురహితజైలంగ, వచ్చి నిండిరి తత్పరవరమునందు॥ 57

శా॥ ఆ భోజాధిపమాళి చాల మదిలోహన్నించి గంభీర భే
రీభాంకారము లుల్లసిల్లఁగ ధర్మత్రిపాలకశ్రేణికి
సౌభాగ్యస్థితిమిఱ మంత్రితచేసంస్కారముల్ పుడె గం
ధేభాశ్వప్రజభూషణాదికము లెంతే ఎంతచందంబుగాక॥ 58

క॥ ఆ రాజవరుల నిష్ఠ డుగౌతమెయంగఁ దప్పిధావలకెలుక
సారిమణిభూషణాంబర హారాదులొసంగిపంపించితల్లెక॥ 59

సీ॥ ద్వారకాగోపిచందరపుమేల్పట్టి వర్ధనముల పరుణాక్షతములు మెఱయ
వలసొందుకరినిగ్గుపాలుపుకెత్తురిమక్కు పోడిమిమేలిమిబొట్టులమరి
నును గెంపుగంపుసొంపొనరుబంగరున్నదశుకులమకరకుండలములొనర
నింద్రగీలపునిగ్గులెనయు క్రొంబట్టు డాల్ సకలాతిమెఱుంగ వుల్లయియమర

గీ॥ ధనశయ్యోపవీత మాత్రిముచదనగ, తామ్రపాత్రాదిసావ గ్రిదాల్పబ్రహ్మ
చారలరుదేర వివిధాగ్రహావిప్రవరులును దెంచి రా స్వయంవరముఁకును॥ 60

సీ॥ శివలింగపుమెఱుంగుజవగ్గునగొలుసుల స్నానకాయలంగుచౌకళింప
అపరంజిగుండలా లమరివిద్రుమయు క్తరుద్రాక్షదామముల్ రూఢి నెఱుప

భవిత్రపుల్రాంక ఫాలమ్ముల విశాలగంధాత్మతహ్స్సక్తి కళలుమి-
చిటిపాటికటిక పులకపజపమాలికలు బొటవేలియంగరములారయ॥

గీ॥ హరిమహాదేవచ ద్రశేఖర యటంచు, శిష్యగణములు వెనువెంట జెలగినదను
సరగజనుదెంచి గారాధ్యజనులుగొంద, తీందుమతి నెండ్లిమహిమ గన్గొందమనుచు॥61
మ॥ చిటునవ్వులదళులొత్తు నెమ్మొగములకృతీహర్షపుకలేఖదా
లారపా తిర్మణిపట్టె లుల్లసిల శిష్యాల్ వెంటనంటగ శ్రీ
హరినామస్మరణంబులుప్పతిల దాసోహంబటం చొండోరుల్
సరగకృతైష్టవులేగు దెంచిరటకుక సౌశిల్యసంపన్నులై॥ 62

చ॥ మతీయుఁ డతుస్సముద్రమధ్యంబునంగల నిఖిలవిప్రశ్రుతియైవైశ్యప్రముఖజన
నికరంబు నిజోచితవిధాంబుకారభాసురంబై య మృహోత్సవంబుగనుంగొనఁ బుగంబు
నకుం జనుదెంచి రట్టియెడ॥ 63

గీ॥ జీలుఁగుకాటుక లేఖజగి కన్నుఁగవడాలుకర్ణలక్ష్మికి నల్లగల్పలాసఁగ
నదుటికస్తుకిచుక్కయుడిటినిద్రపునిగి లోరంగుముంగురులకోరహిఁ జెలంగ
చిటునవ్వు వెన్నెలలో చిందుచెక్కులయందు బెళుకుక మృలదోయిర కుకు లెనఁగ
గుబ్బకుంకుమపూతనిబ్బరం పు పాటుంగువలిపెచెం గావి మైటలమెలంగ॥

గీ॥ లేతలతహాసలాట మిలిందలేఖంబైనా నీలకాంతిచెనలిశయింప
మడిమలానిన సోగక్రీల్ జడలు మెఱయ, వెలవెదులందువచ్చిరవ్వీటికపును॥ 64

చ॥ మతీయును॥ 65

గీ॥ తపనియతాటంక ధగధగప్రభలు దోస్తలమున దళదిశాతేతులునిండ
వలిపెక్రొంజెలున దువ్వలున డాల్ నెమ్మేని మంచిగందపులూతమహిమ సెరయ
మణిగణసగిత కంకణ కనద్భుజిపంక్తి పాణిపల్లవరుచిప్రబలి నెఱయ
కంజరాగన్యూతి మంజీఘనవిభల్ చరణాబ్జ ౪ విస్మరణమెఱయ

గీ॥ మర్దశిరావ తాళసమ్మర్దనినదమలర దిక్కులనుండి వారాంగనావి
తానమరుదెంచె దక్కురీంద్రమునకపును వైభవముకోడఁ దగు స్వయంవరముఁ

జూడ॥ 66

చ॥ వర సవరత్న నిర్మిత సువర్ణము మోజ్జ విమానపంపులక
సౌహరపద్మసంభవ సురాధిపముఖులు సమృద్ధిండులుక

వరుసగ నంబరస్థలముననవ్వనియించిరి దత్స్వయంచర
స్ఫురణముగ నైసంగ మదిఁబుట్టినవేడుక లప్పల్లెఁగాఁక॥

67

ఉ॥ ఎక్కడఁజూచినకొజు మదేభతురంగమచూజ్ఞరావ మే
దిక్కునఁజూచినం మదవతీచ్చుదుగానజతానమాన మే
క్రిగఁగించినన్ వివిధచామర కేతనభూషణద్యతుల్
మిక్కిలివితచందవయి మెచ్చొసరించె మహాద్భుతంబుగఁక॥

78

ఉ॥ అంచితలీల భోజవసుధాధిపుఁడప్పడ బాహ్యనీమ ని
ర్మించఁగఁబంచె రాజు లెమిక్ వసియింపఁగ మంచిగాఁ గన
తాఁచననూత్నరత్నఘనకాంతితతుల్ తఱుచై నభస్థలిక
మించు మరుద్విమానతలిమీఁద వసంతపుజల్లుఁ జల్లుఁగాఁక॥

79

కా॥ క్రీరఁజ్జిగఁ గడ్యభాగములఁ గాశ్మీరంపుఁ గర్పూర క
స్తూరుల్ పూతఁయొనర్చి తిన్నియల ముద్దల్ గుల్కు ముత్తేలము
గ్గారూఢిక్ ఫటియించి చెందోవలడా లందంపుమేల్పందువార
తోరంహానితోరణప్రతతి యిందుంగట్టి రా ప్రోటనన్॥

70

సీ॥ ప్రబలసాంప్రాణి ధూపములనీలివ రీతి హరినీలహానిలీల లలితయింప
నదుకుంకవ పూత దాహ్నికాన్న చందాన బలకెంపుజిగిసాంపు పరిఢవిల్ల
చెలఁగుకప్రపుమగ్గు జలికించునందాన పటహాక్తికప్రభల్ పాదుకానఁగ
మిగులఁబూదండలు పెఱయించుకైవడి మగరాలనిగనిగల్ సొగసులీన

గీ॥ నవ్యసౌధాళిదనరు నన్నగరమునకుఁ గ్రమ్మరమెనర్చు న యలంకరణమెఁగ
నార? యిట్టిట్టిదని మెచ్చ నజాతరంబె, అద్వితీయంబు తన్మహిమాలితయము॥

71

ప॥ అని యిట్లుఖలజనంబులు వినులెంపుమండి రట్టియెడ నాభోజాండు వికసిత
వదనాంభోజం డగుచు, నంతఃపురంబునం గలకాంతామణులం గనంగొని యయ్యిందు
మతి సలంకరింపుఁ డనిన నప్పడ॥

74

గీ॥ ముదితమానస లగుచు నమ్ముదితిలెల్ల, విదితమగువేడ్కదనర వేదేగనపుదు
కెండ్లిపాటలదనరంగఁ బ్రియమెఘంగ, మెందోరుల సందడింపుచు నచితలీల॥

72

క॥ లేపమ్మ ముద్దుగమ్మ రావమ్మ స్వయంవరఁబ-రఁజిలినేపక
నీవలజాగుఁజేసెద వీవళ స్వపాలవసుల-నీశీంపఁదగుక॥

73

- క॥ అలనాఁదునీదుకలలోఁ గలనాథుఁ డజుండువచ్చె-గదవే, పదవే,
కలనాదగానఁమిదిగో పల నాగతిమాని వాని-వరియించుటకొ 74
- క॥ అనుచుకొ నెచ్చెలులాడకొ వినుచు స్మదిలోనఁ బెనుచు-వేడుక గనుచుకొ
ననుచు న్నుచుసిగ్గున న వ్వఁజాననయిండు సంత-వైభవలీలకొ 75
- చ॥ ఉరుకగళోభనస్తవము లుల్లసిలకొ ఎటువృద్ధ్యవాద్యముల్
మొరయఁ గ డానిపత్కేరము లో శుభసూచకవస్తుసంతతుల్
మెఱయ నృపాఁపుత్రి సెక మేలిమిగల్గుపుఁ బెండ్లవీటపై
సురుచిరలీలయంచెనొకి చొక్కి-పుముద్దులగుమ్మ యయ్యెడకొ 76
- క॥ హరిద్రద్వలిభాసిఁగియగు న య్యజ్ఞాక్షి నెమ్మేనఁ గ
ర్పూరంబుకొ మదకుంకుమంబు నెద నే ర్పూర్మిఱుఁగా నల్లఁబె
ట్టారూఢికొ దలయంటె నొక్కచెలి నృ-త్యత్కంకణారావముల్
మిఱుకొ సంపగితావినునియల నె మ్మిక్ గొననల్కొంపఁ గాకొ 77
- క॥ విలసిత సుగంధజలములు కలధౌతపుగొప్పతంబు గల మంచి వడికొ
వలిగుబ్బపైట బాఱకొ జటజాషీయొకర్తు చెలికి జలకంఠాచ్చెకొ॥ 78
- సీ॥ నెమ్మేనుదడియొత్తె నెమ్మి నెచ్చెనియొర్తు సంగతిమ్ముగనుఁగ్రంబులవయొసఁగె
నెఱులుచిక్కులదీర్చి విరులనరుల్ గూర్చి యొప్పు గానొకచాన కొ ప్పమచ్చె
నుడుచకన్తూరిచే యుదుటుమిఱుగ వధూ తిలకి మొక్కతె వింత తిలకమునిచె
పొపటశీట సుపాణిముత్తైపుబొట్టు పొటలాధరియొర్తు నిటుపఱచె
- గీ॥ తళుకులీనె గునిడువాలు బెళుకుగనుల, నైకమగ నునుకాటుక రేకదీర్చె
మెఁదిమోచందంబొక మెఁదిమలదె, రాజకులపుత్రికా శిరోరత్నమునకు॥ 79
- గీ॥ వీరులనశ్రీలునెత్తమ్మి విరులతేత, ముద్దియలుదాల్చెననఁ జాట్టుముత్తైములును
కేసరాద్రద్వతుల్ గల్గు భాసురంపు, హేమతాటంకియుగళంబు భామకలరె॥ 80
- క॥ నగుముద్దుమోముచంద్రిం డగుట సుధారసపుబిందువని గనుఁగొనఁ గా
నొగసుమెఱుఁ గాణిముత్తైపు వగయుంగరదనరేపుడు వనితామణికొ॥ 81
- గీ॥ తల్లపూగోత్పలనుగంధ కలననలిరి, ప్రాంతమునలిల్చు భ్రమరకాబంబనంగ
వామకణ్ణాగ్రమున నిందువదనక పుడు, వార్ధ్వమిఱుగ నీలంపు ముర్దుదనరె॥ 82

- గీ॥ కేలినిసతిమదను కెం గేలి విజయ, శంఖమున గద్దెబిరుదునాఁ జెలుపుమీఁతఁ
దళుకుజాశ్వామైఁబుంఁగులం దొలకరించు, తీరకధరియించె గళమున తీరగబోడి 83
- గీ॥ గళము కంధరాఖ్య గాంచుటఁ దగ్గళ, దంబుధార లా కు చాగ్రతలుల
దుమికినట్లైనరు విమలంబులగు ముత్తై, ముల సరుల్ భరించె ముదితయపుడు॥ 84
- క॥ పటుకంకణహంసకముల్, నటదూర్విప్రభవహించె నారీమణియు
త్కట లావణ్యరసాతి, స్ఫుటసరసత్వంబు జూపెఁ జూపఱకెల్లకొ॥ 85
- మ॥ మఱియు ననేకమణిమయాభరణ సంభరణ ధురీణయగుచు నయ్యిండుమతి
యందమతిశయిల్లు చందంబునఁ గ్రొందళుకు కడాని నెత్తిమ్మి గద్దియమీఁదఁ దనరు
రాయంచ ముద్దియకై వడినలరె నట్టియెడ॥ 86
- ఉ॥ పంచశరోపమానుల వృషాటర నెల్ల స్వయంవరస్థితికొ
మంచితలతి వసిండుడని మంచుమహూర్తమునకొ విదర్భరా
జంచితలీలఁబల్కు నపుడందఱు నట్లనె పొల్చి రెంతయుం
గాంచనతైలశృంగములఁ గన్నడు దైవతవర్మలూయనకొ 87
- మ॥ అయ్యవఁడంబున 88
- సీ॥ గంధాంధసింఘర ఘంటికారావముల్ దిగంతిక్లమల్ దీటుకొనఁగ
కాండప్రకాండ రింఖాహేషితధ్వనుల్ సప్తార్ణవీ రవసరణినెనయ
రటితని క్తటనటచ్చలులచ్చటార్భటుల్ పరవీర హృద్భయంకరముగదుర
భేరిమృదంగ గంభీర నాదంబులఁ బద్యోద్భవాండంబు పగిలిచెదర
- గీ॥ ధళధళత్కాంతికాంత కుంతప్రజంబు, ధగధగద్యుతి చండమార్తాండకిరణ
దండనాఖండ పాండితీ శౌండలీల, వెలయ మగ హాళికై వారములు చెలంగ 89
- గీ॥ సరగఁదురగరయోధత స్వందనమున, వేడ్కఁ జనుదెంచె రఘుమహీవిభునిసుతుడు
కాంతుఁడొవసుతుఁడోనిశాకాంతుఁడొక్కొ, యామహికాంతుఁడనిజనులెల్లఁబొగడ
- కా॥ ఆ వైదర్యుడుదెన్నె నయ్యజాడు దీప్యనృంచరత్నాంచిత
శ్రీవిన్నూర్జిత సింహాసినిపయి భూభృచ్చృంగభాగంబున
దావిరూఢిముదంబునకొవెలయు సింహాంబోయనకొ శేరెఁ బల్
లేవల్ మీఱ నృపాలు రదృఢతగతుల్ డెందంబునం జెందఁ గాకొ 90
- చ॥ అల రతిదేవివేడుకొన న పురమేతుఁడొసంగునట్టియు
జ్వలతిరహిషముల్ గనిన శంబరవైరికియం జెలంగె ని

- చ్యేలువపురాచపట్టి సరసీరుహలోచన వీనిఁగాని య
 న్యులఁ గడకంటనైనను గనుంగొనునే యని యెంచి రావృపుల్ 92
- గీ॥ మణినువర్ణచిత్ర మహనీయసింహాస, నమున నానృపాల నందనుండు
 నలరె నెమ్మి నెక్కి యనువొందినకుమారు, చందమున నుజ్జనులువొగడ 93
- గీ॥ తనయ జత్వంబుదెల్ప రాట్టనయచాళి, రాజసమెలర్ప ఘనపద్మరాగకలిత
 వర్తలమ్మగేంద్ర సీరివై వలనుమీటి, రాజహంసాశ్రయప్రాధి రంజిలంగ 94
- క॥ ఆరాజునులలోపల, నా రఘునందనుఁడు పాలై నలిశయనిజ తే
 జోరూఢివైద్యుత్తద్యుతి, మీఱ న్రహిమించు నూత్న మేఘంబునగాక 95
- క॥ బృందారక బృందములో, నం దనరు పురందరుండనకొ రఘునానుం
 డందటిలో సురతరుతతి, నందంబగు పారిజాత మనఁ జెలవొందెకొ 96
- చ॥ ఇతరనృపాలురకొవిడిచి యెంతయుఁ బొరబనాళి వీక్షణ
 ప్రతతి రఘుక్షితీశసుతువైఁ బ్రసరించె మిలిందపంక్తి పు
 స్పితతరుబృందముకొవిడిచి శీఘ్రమె వనన్యమదేభరాజువై
 నతుతితీలవ్రాలిన యెయార మెలర్ప మహాద్భుతంబుగాక
- ఉ॥ ఎప్పుడువచ్చు నిందుమతి యెప్పుడువేడుకమీఱఁజూతు న
 న్నెప్పుడుప్రేమతోడ వరియించునటంచు నృపాలు రాంజోరుల్
 తెప్పలువ్రాల్చుకెంతయు గుణిన్ దనివారకమాడ నంతన
 యొప్పులకుప్ప మెప్పుగుశుభోదయవైభవలీల రంజిలకొ 98
- గీ॥ వికసితాంభోజలేఖిక స్వితవినూత్న, రత్న సీరికనుండి వాగ్రమణిజేవి
 యంచితగతుల్చెలంగ రాయంచగుంపు వెంటనంటినగతి సఖీభిత్తిగొలువ 99
- చ॥ నిజమణిమయ సింహాసనంబు డిగ్గి 100
- గీ॥ మణివిభూషణదీప్య మానఘృణులు, దశదిశల్ మంచుకొనఁగ నెత్తమ్మి యడుగు
 లత్తుకరసంబు భూమివైఁ గ్రొత్తయైన, మెట్టతామరయై జిగిమించినర 101
- గీ॥ చెలువముంగలనిల్వఁ గ్రొందళుకువైఁడి, పాదుకలుమెట్టి కైదండఁ బట్ట మంద
 మందగమనంబులలర న మృగువమ్న, రమ్యతరలీలఁ గన్వీరిత రములుదాఁటి 102
- ఉ॥ కన్నులు బెళ్ళఁ జెట వలి గబ్బి చనుంగవ గుల్క వైకపుకొ
 నెన్నడు మల్క మోముజిగి నిద్దపునవులు చిల్కంగంబురా

- సన్నపుగందపుకొవలపు చక్కనిమైవెలపెద్దు జాళువా
వన్నె మెఱుంగురంగు నును వల్వచెఱుంగు దురంగలింపఁగాక 103
- సీ॥ బిరుదకాహళజయ భోకారావముల్ తోరమైయొండొరు భోరుకలఁగ
చందనాగరుఘాపసాంద్రసద్వాసనల్ సుమదామసౌరభ స్ఫూర్తిసేనయ
తనువల్లికాసముద్భవ మనోహరదుమల్ దట్టమై దశదిశాంతరమునిండ
ధవళాతపత్ర కీతనచామరద్యుతుల్ రహిమించిరోదోంత రమునఁబెరయ
గీ॥ వందిమాగధకీర్తనల్ గ్రంధుకొనఁగ, వివిధమర్దశతాశన వీరరవము
నెరయ వారాంగనాతతుల్ నృత్యమాడ, ప్రబలివేత్రధనుల్ బరాబరులుసేయ 104
- చ॥ చ్చుఁగ మేనివాసనలు చల్లఁగ దిక్తలులందు నందియిల్
ఘల్లనఁ బాణిపంకరుహకంకణముల్ మెఱుఱులుబెక్కఁగాఁ
బల్లవపాణి యిందుమంతి పల్లకిలోపల బంధుకోటి రం
జిల్ల స్వయంవరస్థలికిఁ జేరెను నందు ముదంబుబాసిలక॥ 105
- క॥ ఆ రామామణి నృపవ, ర్యారామవసంతలక్ష్మీయనఁ జెలువందెక
గారా మెనయక నిజశృం, గారామేయప్రభ తిగొరవవీలక॥ 106
- మ॥ తన నేర్పుల్ మెఱయక బయోజభవుఁ డీతనవ్వంగినిర్మించెనే
యని యాశ్చర్యమెల్లర్ప భూరమణు లంత్యంతప్రమోదంబునక
గనఁగాఁ బల్లకిలోన నిందుహతి శృంగారాంగనంపక్కళల్
దనరక బంగరుతక్కుపావడలు చెంతకనెచ్చెల్ వేయగక 107
- గీ॥ అందమాన మందమందయానములను, నందప్రేలు కేలునందమర్చి
యిందువదనమైనయిందుమతి గణంగి, రాజవీధియందురాఁ దొణంగె॥ 108
- క॥ కుందమ్మలకుం దమ్మలు, మందగమనరదనతతు ను మగువనెఱిఁగురుల్
కందమ్మలకుం దమ్మలు, కందమ్మలు మగ వడెలికందమ్మలహాళి 109
- క॥ వలమురి గళమ్మ మన వై, వలము కిచభరమ్మ చెందోవలమురిపము తే
వలముపదకాంతి చెలి కీ, వలముదితలుసాటిసెనయ శశమే వసుధక॥ 110
- క॥ తోవ లాకన్నులు నీలపు, రవ లానెఱిఁగురులు బిర్ర! రాజాననమక
నవలా నవలావణ్యం, బవల నికేచెల్లికిఁగలదయభినుతిసేయక॥ 111
- చ॥ కలువలతీరు తామరలఁ గల్గిన సౌరుమెఱుంగు రంగువె
నైలఁగలచెల్లు దీపముల నిగ్గులజెగ్గు పుగ్గిలిలోకనం

- బులచపలత్వముం బెనిచి పొల్పెనులారఁ బయోజగర్భుడీ
చిలుకలకొల్కికన్నుఁగవఁజేసెఁజామీ యెసలేని సేర్పుతోన్ 212
- గీ॥ వందకలికాఖ్యుడగు ననంగుడు ధరించు, ప్రదర మెదిరి రహవలి కదరి చెదరి
ప్రథమవల్లరహితదరగతిని దిరిగి, పెంపటియుఁ దద్రదైక్యము సొంపుగనియె 118
- కా॥ బొరా మైజిగి మేలురా నగుమొగం బన్నన్న కన్నెత్తుల
య్యారే చన్దవ నైకపుంగవునుతీరర్థూరె యేలొకమం
దీరామామణి పొటిఁబోలఁగలదే యెవ్వనిఁ గాంక్షించుచో
వారింజెప్పవశంబె యిజ్జతి బైవానుగ్రహం బెట్టివో 114
- ఉ॥ నీ కెద మ్రొక్కొనర్చెదను నీరజగంధి యటన్నరీతి న
స్తోకత హస్తయుగ్మమునఁదోరపుఁదామగ మొగ్గముంచి బో
రేకలువీకఁ దుమ్మెదల వ్రేటువడన్ వడిది మ్మెనెంతయన్
రాకొమరుం డొకామొకఁడు రాజముభీమణి చూచునట్లు గాన్ 115
- సీ॥ ఘనభుజగ్రస్త ముక్తాహారదామంబు చంకఁబెట్టఁగడంగు జనవరుండు
పటుసింహాసీతంబు పాదాగ్రనఖమున రవమెచ్చుగించెడి రాజసుతుఁడు
నికటధూమీశుతో నొకకొంత యేకాంతపుఁ బ్రసంగ మొనరించు పుడమిశోఁడు
పసిలేనిపరియైనఁ బరిచారమని నైగ సేయఁగాఁజూచు భూనాయకుండు
- గీ॥ బార దుగ దచ్చి యని చచ్చివ్రే ధిదనర, నెత్తమాడఁదొడంగెడి నృపకుమారు
లందుఁగల్గెన మఱియు ననేకగతుల, నెల్లనృపతులు చిన్నెలనెనసి రపుడు 116
- ఉ॥ వాడిమొలుంగుగోట జనవల్లభనందనుఁ డొక్కఁ డెంతయున్
దీడెను శతకీదశము తీవ్రగతిన్ మఱివేరెప్రాయపున్
వాఁడొకఁడు త్రమాంగమున వైపుగనుంచె గిరీటమయ్యెడన్
బోడిమిమీఱ న మ్రొలుంగుఁబోడి కనుంగొనునంచు వేడుకన్ 117
- మ॥ ఇవిధంబున వివిధశృంగారచేష్టావిలాసభాసమానులను నసమానసౌందర్య
శేఖానుమత రాసములు నగు రాజనూనులం గలయం గనుంగొని, తదీయవంశాభిజ్ఞాభిజ్ఞా
నజ్ఞ హృదయారవిందయగు సునంద యిందుమతిందొడ్కొని మందమందగమనంబున
మగధరాజునన్నిధానంబునకుంబని యమ్ముద్దియతో నిట్లనియె 118
- గీ॥ అలివ! యారాజా మద్రదేశాధిశాసుఁ, దధికబలశాలి శరణన నఖిరిపులఁ
గధుణరక్షించుఁబరుల దుర్గర్వమడఁచి, నిక్కముపరంతపాఖ్యంజెందినయతండు 119

- క॥ ఇతనినిరంతరఘటిత, క్రతువులు దేవేంద్రుడైపుడు గాచుకయుండెన్
సతియగుశచి మందా, ప్రతతి కురుల్దాల్ప దితనిప్రాధిమ వింటే 120
- ఉ॥ అన్యాయభూషణంబగు మహామహుఁ డీతఁడు వీనిచేత రా
జన్వతినాఁ దగున్ వసుధ చంద్రునిచేసికయొప్పినట్ల యీ
శ్వభృదగ్రగణ్యుని ముదంబున నీవు వరించెదేయనన్
దన్వి మహాభిలాషయుఁ బృథగ్గతి గానఁ జరించె సంతటన్ 121
- గీ॥ ఆసృపునిసమృతింపమి యల నునంద, యింతి వేటొక్కనరనాధుచెంతన్లవ్వు
దనరెనపుడొక్కనెత్తిమ్మిదాటి వేటు, తమ్మిఁజేరడి హంసిచందంబుమీటి 122
- గీ॥ అంతట నునంద వల్లె చూ యన్నమిన్నీ, వినుమనుచు రాజవర్మఁడీజనవరుండు
వీనిసౌందర్యవిభవంబు వేల్పువెలదు, లైసఁ గాంక్షింతు రింద్రభోగాధ్యుఁడీతఁడు
- గీ॥ గంధసింధురబంధురాంగణంఁ డీతఁడు, కాంతి యావన సత్యవాక్కులనవలన
నీకుఁసరియైనవాఁడు వర్ణించిమాడ, రసికులకునెల్ల రసికుఁ డీరాజసుతుఁడు 124
- గీ॥ అంగరాజ్యాధిపతిఁ డనంగనిభుండు, వీనిశాత్రవభామినుల్ విగళదశ్రు
బిందుహారాశికుచముల యందుఁదాల్చు, రెపుడు నూత్రంబులేకయేయిగురుఁబోసి 125
- ఉ॥ అంగస? వింటె వీరసమరాంగణధీరుఁ డనంగమించు ని
య్యంగవిభుండు భాస్వ దశమాంగనిభుండు యశోజితాహృతా
సంగక వాహినీకృతమహాచ్ఛవిభుం డభవాంఘ్రి పదస్థా
రంగనిభుండు జ్ఞానిఘనరాజ్యరుహండు నృపాలనోటిలోన్ 126
- క॥ సంపత్సారస్వతముల, బెంపొందినవీనినీవు వెండ్లాడినచో
శంపాంగి! మిగులవెలసెదు, సాంపున శ్రీవాణుకును జోడైయిపుడున్ 127
- చ॥ అనిననునందపల్కువిని యాయెలవాగ మలోక్కరాజు మేల్
విసఁగఁదలంచి వేడ్కబదవే! పద వేగ విచిత్రలీల
నని యటముందటంజనియెనాగద? యాస్పపవర్మఁ డెన్నఁగా
మనసిజాఁడే మనంబులరి మానిని? యెంతయుఁ గాంక్ష సేయఁగన్ 180
- ఉ॥ అంతట నాసఖీలకమావనబాక్షికి వేటొయొక్క భూ
కాంతునిజూపి చంద్రుక్రియఁగానఁగనయ్యెనృపాలవర్మఁ డీ
కంతు నిభుం గనుంగొనుముకామిని! వీని విశాలదీప్తు బా
హంతరిమధ్యసౌగంధ వ యారె? యెయారముమీటె నెంతయున్ 181

మ॥ అలివా! యాన్యసజైత్రయాత్రలం దురంగానేకరింఖాసము

ధృతభూమిరజముల్ విరోధినర నాధస్సారకోటిర ర
త్వతలింగప్పి రదీయకాంతినడంచున్ దాదృశ్యహాశ్చర్యుడీ
క్షీతినాధాగ్రణి శక్యమానె యితనిన్ గీర్తింప నెవ్వారికిన్॥

182

క॥ నవతేజశ్శీతశా, త్రవబలజలరాశి వికసితస్వజనమనః

ప్రవిమలఁగోజు డీయినుఁ, డవిరళమహిచక్ర సత్కృతాహ్లాదినుమి॥

182

గీ॥ అనినవిని యాన్యసౌకమ్యాలలాప, నెమ్మనం బాన్యపాలుపై నిల్పదయ్యె

సౌమమార్యాతిసౌకభసహితమైన, యలకుమున్వతి నూర్చునియందుఁబోలె॥

184

చ॥ అటఁజని యావిశాలతరభాషీ కటాక్షునిరీక్షణాభి యు

త్కటముగఁ గల్పతోరణమగ్రమ్మినయట్లలరంగ వేడ్కనై
కటకధర్మిని వేఱు మహికాంతుని నొక్కని జూచి త్రోచి పోఁ
గటకటఁ యాసునంద మది గాంచి నరన్ స్వపపుత్రికిట్లనెన్॥

185

ఉ॥ ఆజిఁ గృతానుఁ డెంతయు సహాయుఁడుగాఁ జెలరేఁగి యిమ్మహా

రాజు చలంబునన్ బరకు రాముని సొర్పిరణోర్విఁ దద్భుజా

రాజితశౌర్యసంపదలరంజిలుచున్ బహుభాగ్యవంతుఁడై

నైజజయప్రతాప తిపనద్యుతిభాసిలు రాట్నభాస్థలిన్॥

186

సగ్గర॥ విద్యతోక్తీరకోటి వివిధమణిఘ్రిణీ వేష్టితాంఘ్రివ్యయుండి

విద్యద్యంద్యండు ధాత్రీవిభుఁడు బహుయశోవిభ్రమభ్రాజమానం

డద్యంద్యం డార్యపూజ్యాండసదృశసుగుణుండభిగంభీరభావుం

డదైతజ్ఞానధన్యుం డసదృశవిభవుం డంబుజాతాయతాక్షీ॥

187

గీ॥ ఇతనివరియిం చెదేయననిందుఁగనిన, యల్లపద్మినిబోలియవ్వలఁగ

నాసునంద స్వపాం కన్యాలలామి, వేఱొకవృషాలుకడనిల్చివేష్టననియె॥

188

ఉ॥ నీపకుల్రదీపుఁడు వరీపకహస్తవిధాన ముజ్జ్వల

శ్రీపరిణాహవై భవుఁడనిర్ధపదాశ్రమవాసి యజ్ఞదీ

క్షాపరిణర్ధసువ్రతుఁడు శాంతరసోర్జితదివ్యమూర్తి వి

ద్యావరుఁ డీసుషేణు డతిధర్మపరుండు స్వపాలమృతుఁడె॥

189

ఉ॥ చల్లనిపండువెన్నెలల చందముచన్ విలస్ని నిమ్మహి
 తల్లజుకాంతి తేజ మతిదార్ద్రగతిన్ రిపుపట్టాంబులం
 దెల్ల మదుస్సహంబగు మహారాజుతోత్తముఁ డీస్వపాలుండు
 త్ఫుల్లసహజనేత్ర కులభూషణుఁ డెంతయు నెందిమాడఁగన్ 140

చ॥ చెలియొకవింతివంటె నృపశేఖరుఁడై తగువీని భామినుల్
 జలకములాడుచో ఘనకుచద్వయ చందనచర్చ లెంత యే
 నల యుదకంబునిడ యమునాంబువుఁ బోలుచుఁ జిత్రవైభవం
 బురఁగ గాంగ వారిఁ గలయత్ రహిమిఱిసీరితి నెప్పెడెన్ 141

వ॥ తరుణి? నీకెనయైన యిద్దరణిపుక్ దాత్పర్యతీలాగతిక్
 పరియింపక్ భవదీయభాగ్యగరిమల్ వర్ణింపఁగాశక్యమే
 గురుబృందారకసీమలో మెలఁగుచుక్ గోవర్ధనాద్రీంద్ర కం
 ధరభాగంబుల వేడుకం నెడు నృత్యత్రేకి సంఘంబులక్ 142

చ॥ అనవిని యానృపాలతనయామణి వార్ధిఁగుఱించి నేడ్కతోఁ
 జనెడునదీవతంస మొక్కలెముక్రోవవసింప కోరసిం
 చినగతి నానృపుండచి శీఘ్రగతిక్ మఱివేఱెయొక్కరా
 ట్టనయునిచెఱినిల్వఁగ మునంబురంగ సునండ్లయిట్ల నెన్ 143

సీ॥ స్యందసోన్నతి సున స్యందనవ్రజ సుమస్యందనూతన మధూజ్వల రురంబు
 పున్నాగరమణీయ పున్నాగతిరుచరత్పున్నాగ సముదాయ భూరితరము
 తారాగణవిహారి తారాగలీలాన్వితారాగణితశృంగ హరినభము
 కందరాజితమహా కందరాజనిత మాకందరాజీవ సత్కీలశుకంబు

గీ॥ తాలతక్కిల సాలహితాల జాల, జంబుజంబీర పాటలీ రూటవాటి
 కాకుటీర తటీనట ధ్వనమలయ, సాంద్రవైఖరి సెప్ప మహేంద్రనగము 144

ఉ॥ అనగపూర్వభాగమున వంబుధియొప్పు ముహూర్తహూర్నట
 నీనవకుశీరకచ్ఛప సమేధితి తుంగతెరంగ ఘట్టనా
 నూనప్పపద్మితాన సుమనోఘనమాక్తిక దానవైఖరుల్
 పూని నభోంతరాళమున భూరిరంబు చెలంగిపొంగుచున్ 145

గీ॥ అన్న గేంద్రంబు తనదుర్గమై చెలంగ, నప్పయొనిధి పరిఘయై యతిశయించ
 సంగ రాభంగురుండు హేమాంగదుం డ, సంగ నితఁడొప్పును గలింగ నాథుఁడెపుడు

- గీ॥ అండజసమానయాన యీమండలేండ్లు, దండయాత్రలఁ జండవేదండకాండ
మలరియుండును సంచల దచలరీతి, ఖండపరశుఁడితండు కోదండలీల 146
- మ॥ ఘనుఁడిరాజు భుజద్వయిక్ గుణకిణాంకంబుల్ ధరించ్ ద్విషు
ద్వనితాసాంబనబాష్పచిహ్నిత పదద్వంద్వ క్రియక్ జాపభృ
జ్జనతాగ్రేసరుఁ డీన్యపాలమణి శశ్వద్భృగ ధారేయుఁ డీ
శని పాక్షిగ్రహణంబానర్జుము నితాంతప్రాభవంబొప్పగక్ 148
- సీ॥ ఉల్లాలకల్లాల వల్లాలితసరోవరాగతశ్వసన సీమాంతరముల
ముర్దురారావ ముహుర్ముహుర్వలమానతాళివనావలిన్ధులబాడ
ఘనసారకదళికా ఖహ్నిరపాలికా కమనీయసైకతోత్కరముచాయ
కైతీకల్వారనూతనాంభోగుహవ్రాతమల్యానీపవనులక్రవ
గీ॥ ప్రాకృమౌనిధి వేలావిభాగమాన, తరుణపుష్పాగపాటలీతరులనీడ
భావభవకల్పిఁదేలుచు భావమలర, నీన్యపాలునిగూడి రహింజెలుగు 149
- క॥ లవలీప్రసూనవాసన, లవలీలంగొనియు మఱి తదంతర్ద్విపో
పవనాంకుర మొలయఁగ నీపవనాధికసత్త్వమొందు బాలాఁ యనినక్ 151
- క॥ ఆవలరాయనిజోడగు, భూవలయాధీశుఁజూడ బాదమనిమదిలో
దా వలపునెంచుచుంజనె, నావల దైవానుకూల్యమటు వడుచుండెక్ 152
- గీ॥ చని వధూమణి పాండ్యభూజనవరుండు, మ్రాలనుండంగ నలునిల్పె మోదమలర
నపుగు దొవారికీరత్నమలవిదర్భ, రాజసహజమననియె గారవమెలర్ప 153
- గీ॥ హరి హరిచందనాలంకృతాంగుఁ డగుచు, వారి ధారానవాతపవ్యాప్తజైల
రాజమన మించె నీపాండ్య రాజమాళి, వీనిఁగనుఁగొంటివోచాన వేడ్కతోన 154
- సీ॥ మధురసత్ఫలనమ్ర మధురమృదుమకమ్ర మధురంజిత మహాద్ర మహితవనము
కణిఁకారాక్షిఁ కర్ణికాసముదీర్ణవృక్షాన్ స్వర్ణవనజవదము
శారదాభ్రాద్రాశారదాద్యుతిశుభ్ర శారదప్రజరజ స్తతపథంబు
పాటీరనగళిరః శీటీర తరురాజి వాటీరమ న్మంద పవనఘనము
గీ॥ తామ్రపట్టి నదీ సముద్భవవినూత్న, మాక్రికాలంకృతానేక మందిరాళి
హరిహరావాససౌధ యూధాళిరాసు, ధామ మీరాజసీమ కాంతాలలామ 155
- క॥ ఏలా యన్యలఁగోరగ, బాలాఁ దక్షిణసముద్ర బంధురవేలో
దేలాలవనమంజములక్, హేలాగతివెలయ వీని నెనయుముతరుణీ 15

డ నెట్లువారింపబడుట తటస్థించును? నిజముగా లేఖలేవచ్చిన ఎవ్వరు చూడకమునుపా లేఖలను సభయందు మేమున్నప్పుడు మాచేతికేబడి యుండును. మాకాయుత్తరములందలివార్త కొప్పరపువారేయొప్పుకొనుచు వానిని పత్రికాముఖంబునఁ బ్రకటించిరి ఈసంగతులంబట్టి చూడ నీలేఖలు 29 డిసెంబరునాటికి న్రాయుబడియున్న ప్లైచవల నుపడదు. నేను వేమవరముచుండి గుంటూరునకువచ్చినతరువాత నాకుచు సోమయాజులగారికిని రిజిస్టరుడెత్తరములు కొప్పరపువారిచే పంపబడునని కిందదంతివినియున్నాను. ఆ రిజిస్టరుచేసి పంపబడుట కుద్దేశింపబడినలేఖ వివిధేయయియుండునని యూహింతును. కనుక యీలేఖలు 29 డిశంబరునాటికి వేమవరమునకుపంపబడిన వార్త యసత్యమగుటచితమో కాదోసత్యాభిలాషులు తెలిసికొందురుగాక.

కుండినకవిహంసేత్యాది బిరుదాంకితులగు నోకొప్పరపుంగవిసాదరులారా! మీయందుఁగాని మఱియే సుతరకపులయందుఁగాని విద్వాంసులయందుఁగాని నాకెట్టిభావముకలదో మీకునువిశదమైయున్నది. మీసభలయందును మీరుశత్రుభావనతోఁజూచుచున్న తిరువతి వెంకటకపులయొక్కయుఁ దచ్చిమ్యలయొక్కయు సభయందును అగ్రాసనాధిపత్యము వహించియున్న వాడనని మీఁకుదెలియఁజేయ నవసరమేలేదు. నిరర్థకముగను అన్యాయముగను బరనిందఁజేయరాదని మీరెఱింగియుండకపోరు. తమయందత్యంతాభిమానముగలట్టివారివలననే షరవృత్తాంతమును వినియాపరులప్రవర్తన మిట్టిదని నిర్ణయించుకొనుట క్రమముకాదనియు మీఁకుదెలియనివార్త కాదు. మీలేఖలయందున్నన్ని యసత్యములఁగల్గింపనమర్థుడను గానని మీరెఱింగియుండవచ్చును. ఎట్లైనను దమకునిజమునిలకడ మీఁదఁదెలియకపోదు,

మఱునాటియుదయమునఁగాని కొప్పరపువారికిఁ దెలియవీలుండదు. వీరి యం దమితాభిమానముగలదని దెల్పిన ధూళిపాళ నరసింహముగారా రాత్రి వేమవరమునందేయున్న ట్లిదివఱకే విశదపఱుఁపబడినది. మఱు నాటియుదయమున నాబనకు వారేవిచ్చేసి కొంతప్రసంగించి యారోజు ఉదయము సాయంకాలము రాత్రిజరిగిన సభలలోనుండుటచే 28 వ డిసెంబరు రాత్రియంతయును 29 వ డిసెంబరు తేదినాఁడుగూడ వేమ వరమునందేయున్నట్లు స్పష్టము. ఈయనయేగాక నాకు స్వయము గాసభయందు లేఖనిచ్చినచిన్నవాఁడు 28 డిసెంబరుతేది సాయంకాల మందును రాత్రియందును, 29 రోజునను జరిగినసభలలో సమస్యనిచ్చి నాలుగుపాదములు చెప్పవఱకున్నాఁడు. కనుక వీరిలో నెవ్వరు 28 డిసెంబరునాటి సోమయాజులగారి ప్రసంగము కొప్పరపువారికి శ్రుతప ఱుపవీలుండదు. మఱియెవ్వరు రాత్రియందు మార్గాయాసమనియెం చక సభయందలివార్త నంతవేగముతో మాఁడుకొనులదూరమునం దున్న కొప్పరమునకువెళ్లి చెప్పిరో తెలియదు. అట్లుతొందరపడిపో వునంతటికారణము లేమియున్నవో తెలియరావు. 29 వ డిసెంబరు తేదీయందు నేనొక లేఖనందినవార్త నిజంబైయుండఁగా నితరలేఖల నేనేలయందకుందును. ఈసంగతులవలనను మల్లాది సోమయాజులగారి యుపన్యాసమును సత్యమెఱిగి ఖండింపఁబూచిన వారొక్కరైనలేనిదే యొకరిద్దఱున్నారని యసత్యమును ఈలేఖలు వహించియుండుటచేతను ఆలేఖలు నిజముగా 29 డిసెంబరునాటికి వ్రాయంబడియున్నట్లే యెంచ వీలుగాకున్నది. మఱియు నీలేఖందెచ్చినవారు ముందుగఁ దిరువతివెంకటక ప్రలపక్షమువారికి నేలచూపింతురు? చూపించి యందలి యంశములను దెలుపుదురా? అట్లుగాకున్న నా లేఖలుచదువఁబడకుం

మీలేఖలకు వెంటనే సమాధానము వ్రాయుటకేమియు రిదో
చక యాంధ్రపత్రికీయందఁ బూర్వప్రచురించిన మీరోషావేశమునకు
జంకి గ్రుడ్లుమిణకరించుచుఁ గాలవారణంబుసేసి దినదినమాలోచించు
కొని నెమ్మదిమీఁద ససమాధానము రచించితి నని మీరనుకొనవచ్చు
ను. మీలేఖలు ప్రచురింపఁబడుదినములలో నాపత్తెడ్డికుమారుడును
చిన్నతనమునుండి నాశిశిలోఁబెరిగి నాయభిమానప్రేమలకుఁ బా
త్రమై నాచే నివాహాది సంస్కారములును విద్యయును బొంది యుద్యో
గిదశకువచ్చి నల్గురుబిడ్డలను నాకుమేనకోడలైన వావిభార్యను వదిలి
పరలోకగతుఁడగు నంతటి దీర్ఘజాడ్యముచే బాధింపఁబడుచుండ వాని
కువచారములు చేయింపఁ గొన్నిరోజులు నాకున్న వ్యవధినంతయు
వినియోగించి తుదకాశాభంగముకలిగి వ్యాకులితమనస్కుఁడనగుటచే
తను అనంతరమాచిన్నవాని యుత్తరక్రియలలోఁ జిక్కుపడియుండుట
చేతను, అటుపైఁ గాలేజిలోనితరగతుల పరీక్షలకై ప్రశ్నలనేర్పఱుప
గ్రంథావలోదనము సేయుటకుఁ గొంతకాలము వినియోగించుటచేతను
సకాలమునకు సమాధానము ప్రచురింపఁబడవలనుపడదయ్యె.

మ॥ తమిఁగజ్జేజపుఁడొక్కరుండు శ్రుతిచెంతందేనెలంజల్కి, మి
త్రమనంబందు నిజంబుకల్ల లెఱుంగఁ దర్కింపఁగా నీకసం
తమనంబెల్లడఁ బేర్చినత్యమును వ్యత్యస్తంబుగాఁజూపి, నే
రిమి మీఱంబయిపైకిఁగానఁబడు కూర్మిబెంచి విశ్వస్తుఁడౌ॥

మ॥ ఇటునమ్మించెడు కొండెగాఁడు తుదకెట్లెన్నోసముంజేసి, సం
కటముల్ గూర్చుచఁగూర్చినెచ్చెలిహృది గంపించి,తానంత, చెం
గటఁగాన్నింపక దూరమేగు నిజముల్ కన్పట్టుచుండంగ, నా
దట తన్నానసమందులేదనట తథ్యంబంచఁ దేలుక సఖా॥

ఆ వె॥ దురభిమాననశ్యుడని జేర్పరాదయ్యె,

అట్టులతఁడు చెంతకరుగుదేరఁ

గొండ్లకానివృత్తి మెండైన నేర్పుతోఁ

జలుపఁజూచి మనసుసంతపించు

చదువరులారా? ఇప్పటికేని గొప్పరపు సోదరుల తప్పుడువ్రాఁ
తలయందలితత్వముబయలైనదా? ఇప్పటికేని ప్రతిపాటికామయ్య
గారివ్యాసపుమోసము స్పష్టమైనదా? ఇప్పటికేని పోతరాజులక్ష్మీనర
సింహముగారియభూతకల్పనలు భూతిప్రాయమైనవా? అయి యుం
డును. మే మింతవఱకుఁ బీరికవ్రాయుట పునరుక్తిప్రాయమే, అటు
లగుట యెఱింగియు ‘సెట్టిసేరు, లింగము నవాసేరు’ అనుసామెతగా
నీపీరికను వ్రాయుటకుఁ గారణము, మాసోదరు లసత్యమువలనివప్తు
మును, దానివలనియకారవమును, దానివలనియహపరలోకబాధను,
దెలిసికొని బాగుపడుదు రనునూహయే కాని వేఱొండు గాదు, ఒక
మండలము గాదు గదా? అసంతకోటిబ్రహ్మాండమండలము లేకీధవించి
నను ససత్యమునకు నారవము నియఁజాలవు. ఇచ్చినను నది కొలఁది
కాలములోనే నశించి పోవునే గాని నిల్వ నేరదు. అట్టిచో గుంటూరి
మండలములోని నియోగులలో నెవరో కొండి తేకీధవంచి యేవూ
తప్పుడు వ్రాతలు వ్రాయుట వ్రాయింనుట యనుపొరపాటుపనులకు
దిగి సోదరులకు గొప్పదే నెంచిన నది యెంతకాలము నిల్చెడిని. ఆసీ
మలో నియోగులలో నెందఱో సజ్జనులు గలరు, వారు యథార్థనివే
దకులుగారా? అట్టివారి పవిత్రాక్షరముల నింతకుమున్ను దాహరించి
యుంటిమికదా? అంతటితోడనే చదువరులు సంతృప్తిచెందియుండినను

మఱియొక నియోగిశ్రేష్ఠుని యుత్తరము నిందుబాహురించుచు
న్నారము

శ్రీరాములు

14—6—1913, మాఘూరు.

శ్రీవేదమూర్తులైన బ్రహ్మశ్రీ చెళ్లపిళ్ల వెంకటశాస్త్రిగారికి—
నర్సారావుపేటతాలూకా మాఘూరుగ్రామకాపురస్తుడు మాఘూరు
శేషయ్యకుమార్డు సుబ్బయ్య సమస్కారములు— పుభయకుశలోపరి.
అయ్యా మాగ్రామమునకు 3 మైళ్లసామీప్యములోనున్న వేమవరం
అగ్రహారంలో డిశంబరు 28, 29, 30 తేదీలను జరిగిన శతావధాన
సభకు నేనుకూడావచ్చి మూడురోజులువుండి చక్కగాచూచి మంచి
చెడ్డలుగ్రహించినవాడనై యున్నాను. అక్కడ జరిగిన న్యాయమైన
సంగతులకు విరుద్ధముగా 22-1-1913 వ తేదీని ఆంధ్రపత్రికలో ప్రతి
పాటికామయ్యగారు వ్రాసినవ్రాత, కేవలము అబద్ధము. ది 8-4-1913,
ది 15—2—1913 తేదీలను గృష్ణాపత్రికలో శ్రీసోదరకవులు వ్రాసిన
వ్యాసములు, అబద్ధములు, శతావధానము జరుగునప్పుడు సభలో, సోద
రకవులు పంపినామనే వ్రాసిన పుత్తరములు, వకరు వారితరపున తెచ్చుట
గాని, ఆ తెచ్చినవారలు చదువబోగా, ఆటంకపర్చుటగాని జరిగియుండ
లేదు, యిటీవల పత్రికలలో చదువుటయేగాని సభలో నీవ్రసంగము
జరిగినట్టుకనుపించదు ఈలాటిసంగతులు పత్రికలలో వ్రాయుటవల్ల
మిక్కిలియేమియు వోనేరదు, యిదివరకే మీఘనత ఆంధ్రదేశము
యావత్తు వ్యాపించేయున్నది. — చిత్తగించవలెను - మాఘూరుసుబ్బ
య్యవాలు మాఘూరు, నియోగి.

ఈయు త్తరములెన్నే నిగలవు. ఇది యిటులుండఁగాక, శాఖాభి
మానమాత్రపర్యాప్తులగు నియోగిసోదరులేని యితరులతోలికి బోక
సోదరులకు గొప్పనుమాత్రము తేనెంచి యేదో “గూడుపురాణీవా
తలకుదిగినచో దానివలన నితరులకు నష్ట మంతగా లేకుంటచే నం
దుల కెవరును బాధకులుగారు. ఇందుల కుదాహరణము, పంచాశద
క్షరమాత్రవిజ్ఞాత లగుసోదరులకు “కుండినకవిహంసలు” అనుబిరుదు
నిచ్చినప్పు డింతకు నెన్ని రెట్లో యధికు లగుకవు లాగుంటూరిలో నుం
డియు మన కెందుల కని మిన్నకుండుటయే యని యెఱుఁగఁదగు”
అట్లే కాకున్న నాపురమందలి మధ్వశ్రీ కాశీకృష్ణాచార్యులవారికన్న
శిష్టాహనుచుచ్చాస్త్రిగారికన్న, బల్లపల్లిలక్ష్మీకాంతముగారికన్న నీసో
దరులు కవిత్యమునం దేపాటిఘను లని బిరుదు నిడిరి వీరిదివఱకు ర
చించిన యాశు ఘోషయంతయు నాలక్ష్మీకాంతముగారి హరిశ్చంద్ర
నాటకమునందలి యొకపద్యములోని యొకపాదముక్రింద నడఁగి
పోవు నని చెప్పనిప్రాజ్ఞ లేదేశమున నుందురు, గుంటూరి
నివాసు లటులుండఁగా నాకుండినదేశమునం దింక నెందఱు
మహామహులు కలరు? అమరివాది రామకవిగారేమి, మఱి
యునుంగల మహామహు లేమి సామాన్యులా, వారిముందు వీరిబాబ్బి
లిపాట లాగునా? పైవారు నియోగులు గారు గాన, నియోగులతో
సోదరు లధికు లని యీబిరుద మిచ్చితీ మని బిరుదప్రదాత లన వత్తు
రేమో, సమ్మతమే మ॥ రా॥ రా॥ బెల్లంకొండ రామారావుగారు ని
యోగి శిఖామణులు గారా? ఆయనం జెప్పినపదప వీరి నెన్నివత్సర
ములకేని జెప్ప నొప్పునా?, ఇట్టివారి నెల్ల నవమానించుటతో యన నీ
సోదరులకు “కుండినకవిహంసలు” అనుబిరుద మిడిఁగను, అది ప్రత్యక్ష

ముగా నితరులను స్పృశించునది కాక పోవుటచే నిందోకరు గాకున్న వేతాకరేని “ఎందుల కీవిరుద” మని యడుగ నుద్యమింప రైరి. మేముగూడ వారితో పాటీసోదరులగారడీవిదైన మన్నించువారిలో వారమైనను గొంద అనభిష్టులు వీరిని మానెత్తి నెక్కించి యూరేగించవలెనని యుద్యమించుటయు నందులకు సోదరులుగూడ సిద్ధపడుటయుఁ దలంచి నహుఘనిబ్రహ్మవాహనస్థితిగతుల నాలోచించి సోదరులకవిత్వతత్త్వమునెల్ల లోకమునకు విశదీకరించి వీరలవస్తు తత్త్వము ననువదించి వీరిపన్నికలవలన మాయశమునకుఁ గొలఁది కాలము గలిగిన యావరణమును నశింపఁ జేసితి మని ప్రాజ్ఞ లెఱుఁగుదురుగాక. ఇది యిటు లుండ నిత్తము స్వకార్యతత్పరులగు సోదరులెల్లెట్లు ప్రవర్తించినను సర్వసమదృష్టిగా మెలఁగఁ దగుప్రతికాధిపతు లనత్యప్రవర్తకులుగా నుండుట శోచనీయము దీనింగుఱించి యీపీఠిలో నక్కడక్కడఁ గొండాక చర్చించి యుంటిమి, అందొకప్రతికాధిపతితో నిటీవలఁ ప్రత్యక్షముగా మాటలాడి చూచితిమి, ఆప్రతికాధిపతి తనవిష్కలుష త్వమును దెల్పెను దానిస్వరూప విది “శ్రీనంగిపురంకృష్ణమాచార్యులవారివ్యాసము వేసికొనక పోవుట తప్పని నేను ముమ్మాటికి నెఱుఁగుదును సోదరులు వారిపేర వాసినయుత్తరములు కల్పితములనియు నెఱుఁగుదును, ఈయంశము నిటీవల బాపట్లనభ కరిగినప్పుడు శ్రీసోదరులతో నేను బ్రత్యక్షములో మాటలాడి కూడ నిర్ణయించుకొని యుంటిని వారునే నడిగినప్రశ్నలకుఁ దగినయుత్తరము లీయలేదు, ఇట్లు సర్వము నెఱిగియు దీనినే బోధించుశ్రీయాచార్యులవారివ్యాసమును మాప్రతికయందుఁబ్రకటింప కుండుటకు గారణాంతరము కలదు,, ఇట్లు ప్రసంగించిరి, ఆయనప్రసంగముంబట్టి చూచినను ఆయనహృద

ముంబట్టి చూచినను, దీనపక్షపాతి యనిమాత్రము మాకుఁబూర్తిగా
 స్ఫురించినది, బాపట్లమహాసభలో శ్రీసోదరులయశుధార యపహాస
 పాత్ర మగుటకుఁ గూడ సీపత్రికాధిపతి సారెసారె నెచ్చుకొనఁ జూ
 చ్చెను ఆయిహేతువులచే నీయన సోదరు లమాయకులనియు లోక
 జ్ఞానశూన్య లనియు నెవ రెట్లు వ్రాయు మన్న నట్లు వ్రాయుచేతప్ప
 ముందు రాఁ బోవుమంచిచెడ్డల నెఱుంగ రనియు విచారించునధ్యద
 యులలో నెక్క డనియు స్ఫుటముగాఁ దెలిసికొంటిమి, అట్లే కానిచో
 బాపట్లలోనివిఁచియాశుకవితాదౌర్భాగ్యమునుగూర్చి తాను స్వయము
 గాఁ జూచియుఁ బ్రకృతము వివాదాస్పద మగునీయంశమును దనప్రతిక
 యం దుదాహరింపకుండుట తటస్థింపదు, ప్రత్యక్షమునందుఁ గలిసికొనిన
 మేము ప్రస్తుతపత్రికాధిపతి హృదయము నెఱిగి యింతకు మున్ను
 పొందిన యభిప్రాయమును మార్పుకో నుంకించినను దూరగు లీయన
 యెడల సదభిప్రాయమును బొందుట యెట్లు తటస్థించునో మా కర
 య రాకున్నయది. ఎవరో యెందులకు? ఈపత్రికాధిపతి మేనమామ
 గారే యీయనవిషయమున వేటొకవిధముగాఁ దలఁచి యున్నారు
 ఆయంశము నొక రిట్లు వ్రాసియున్నారు

Guntur

12.6.13

“ ఇదివరకు కృష్ణాపత్రిక వారు సోమయాజులగారివ్యాసములో
 చేసిన మార్పులపిషయమై వ్రాశినారు, చేరే యుండును, తిరిగ్గ్రవాయు
 చున్నాను. సోమయాజులుగారు 5-3-13న,, తేదీని వారి వ్యాసము ద
 స్కతు చేసి పంపించగా 25-3-13 తేదీగా మార్పుట వకటి, మల్లాది వెం
 కటసోమయాజులు, అని దస్కతు చేయగా ‘సోమయాజులు, అని మా

తము ప్రశ్నది “టీచరు, ఎ, ఇ, యల్, యమ్, కాలేజీ, అని వ్రాసిన
దాని వేయచే లేదు, యెక్కువవిషయమున, 25 గామాపుట,
(చేవారు),

పైయుత్తరమువలనఁ బ్రతికాధిపతిపై లోకుల కనుమానము
దయించిన దనుమాటమాత్రము మనము తెలిసికొన వలసి యున్న
ది, ఆయిమార్పులు పత్రికవారు బుద్ధిపూర్వకముగాఁ జేసి రనుటక
న్నఁ బ్రమాదవశమునఁ గల్గిన వచుకొనుట యుక్తము శ్రీమల్లాదివెం
కటసోమయాజులుగా రేని యిట్లే భావింపఁదగువారు గాని వారివ్యాస
మును బ్రతికవారు పూర్తిగా ముద్రింప కుండుటచేతను వారికవమాన
కర మగుశ్రీకృష్ణరపుసోదరులతప్పుపత్తరిములను బ్రత్యక్షముచు
ముద్రించుటచేతను సోమయాజులారికిఁ బ్రతికవారియొ దొకవిధమ
గు ననుమానము కల్గి యుండు ననియు దానిపైఁ బ్రకృతవిషయము
వారిమనస్సన నుదయించి యుండుననియు మన మూహింప వలసి
యున్నది. ఎన్నివిధములనేని తత్త్వము నెఱిగినవారు పత్రికాధిపతుల
ననువాదసముద్రమునుండి తొలఁగింపఁ బ్రయత్నింప వచ్చునుగాని
వారిస్వహస్తలిఖితాక్షరములు వారియెడల నించుకలోపమున్నట్లు
సమర్థింపక మానవు. ఈవిషయమున, బ్ర॥ శ్రీ॥ మల్లాది వెంకటసోమ
యాజులుగారికిని, ఆంధ్రపత్రికవారికిని జరిగినయుత్తరప్రత్యుత్తరము
లింగఁ బొందుపఱచుచున్నాము.

K NAGESWARA RAO,
Proprietor

Telegraphic Address
 "ANDHRAPATRIKA "

THE ANDHRA PATRIKA
 A TELUGU
ILLUSTRATED WEEKLY
 PUBLISHED EVERY WEDNESDAY

— o —

No — 109, FRERE ROAD
 OPPOSITE TO NEW GENERAL POST OFFICE,
 Bombay, 30-4-1913

Dear Sir,

I beg to acknowledge your kind letter and the correspondence accompanying it. After closing the correspondence about Vemavarapu Satavadhanam many letters were addressed to this office from both the parties, but to avoid further abuse I stopped the publication of all correspondence on this subject. If the columns are once opened there will be no end to the abusive language to find place in the paper. Many of the readers of the paper are tired of reading this useless controversy. In justice to your good name your contribution should have found a place in the columns of the Andhrapatrika. But unfortunately you are reviving the controversy three months after it was closed. All those interested in the matter know the truth already. To those who are not interested the revival of this controversy will be disgusting. I hope you will excuse me for my not publishing the present correspondence. During the last three months I have six letters from Kopparapu Poets requesting to publish their correspondence, but I do not wish to open the columns of the paper to this endless controversy. I hope you will understand the difficult situation and excuse me for not publishing your correspondence. I hope to use it for your own use in an article to be published requesting

the Telugu public to heal up the wounds created by this heated discussion Hoping you are doing well,

Yours truly,
(Sd) K NAGESWARA RAO

Letter

Address —M R RY MALLADI VENKATA SOMAYAJULU GARU,
Teacher, A E L M School of Guntur

—o—

THE “ ANDHRAPATRIKA ” OFFICE,
No — 109, FRERE ROAD,
Bombay, 30-4-1913

Dear Sir,

We regret we are unable to find space for your letter sent two and half months after the event as we stopped all correspondence regarding Vemavarapu Satavadhanam long long ago

Yours faithfully,
(Sd) (ఇంగ్లీషువారికి తెలియజేసెద,) *Manager, Andhrapatrika*

(True copy)

Post Card

Address —M R RY MALLADI VENKATA SOMAYAJULU GARU,
Teacher, A E L M College, Guntur

—o—

I received your kind letter dated 30th April 1913, stating that you acknowledged my letter and correspondence about Vemavarapu Sathavathanam I am very glad to learn that you do not cherish the idea of opening the columns of the Pathrika with the endless controversy The idea is, of course, very good Your Pathrika was pleased to publish the articles of Kopparapu Poets who therein brought false charge of misrepresentation agaanst me, and another false charge against Mr V Kristnama-chariari, the President of the Sabha, When only one side is re-

presented and not the other side, how can this be called a controversy at all? You say many letters were addressed to your office from both the parties after you closed the correspondence about the Sabha. You might have received many letters from Kopparapu Poets and Thirupathi Venkatakavulu. I think you mean these two parties by saying both the parties. How can I be a party to this when I had sent no letter of mine either about one party or the other? I bring to your notice that Kopparapu Poets are complainants and that Mr Kristnamachariar and myself are the accused. You took the complainant's side and published its articles and refused publishing the correspondence of the defensive side. Is this just and impartial? Is there any limitation for justice? Do we find anywhere that even the Limitation Act is brought into operation without hearing both the parties? When it is no controversy at all, how can I revive the controversy three months after it was closed? What is meant by three months? The Kopparapu Poets published their offensive articles regarding me and Achariari first in the Kristna Pathrika and then in the Andhra Pathrika. I wanted to follow the same course. I first sent my correspondence to the Kristna Pathrika and it kept it for long time and then stopped publishing my full article. You say that those interested in the matter know the truth already. I am at a loss to know how the truth is known even to some when the other side is not allowed to be represented though the authors of the offensive article require answer from me. Under these circumstances, I again bring to your notice that, in as much as you once published the charges against me and Kristnamachariari, it will be just to withhold publishing any correspondence only after publishing my answer and that of Mr Achariari, so that the poisoned years of the readers of your Pathrika may be healed up and justice done. It is only after waiting so long a time that I have sent my article to your valuable paper. Hoping that you will no more regard this kind of peculiar limitation and that you will now at least

think of publishing my article so that justice may not suffer and the wide impartial name of your Pathrika may be preserved

I beg to remain,

Sir,

Yours faithfully,

(Sd) MALLADY VENKATA SOMAYAJULU

Guntur
3-5-1918 }

పైయుత్తరము లింగ్లీషులో నున్నవి వీనియర్థముచందజ్ఞులవలన వింటిమి సార మేమనగా? శ్రీసోమయాజులుగారు పత్రికాధిపతిని కూర్చి “మాపై సోదరులు నింద మోపుచు వ్రాసిన యుత్తరములను బ్రకటించి అందులకుజవాబుగా సంపదమావాసములను మీరేల ప్రకటించ కుంటిరి, అనిప్రశ్నింపగాఁ బత్రికాధిపతి మృదుమధురముగా సవినయముగా,, ‘అయ్యో? మేమిదివఱకే యావిషయమును ముగించుకొని యుంటిమి అందులకుఁ గారణము దీనియందు లోకుల కంత యాదరములేకుంటయే, తమ వ్యాస మవశ్యమును ముద్రింపఁదగినది యని మే మెఱుఁగుచుము, అయిననుముద్రింపకుండినందులకు మన్నింపవలెను, అని ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను ఇంకొక దిన్నయుత్తరము, వారి మానేజరు వ్రాసినది, అందులో విశేషాంశములేవియును లేవు “మేము ప్రకృతవిషయమున నిది వఱకే విరమించి యున్నారము గాన మీ వ్యాసము వేంపుటకు వలను పడదు,, అని భార్యయుగా వ్రాయఁబడి యున్నది, ఈరెండును జదివికొనినపిమ్మట శ్రీసోమయాజులుగారు,, “మీరు విరమించుట నిక్క మే యైనను మమ్ముద్దేశించి యపవాదలను బ్రకటించినసోదరులయుత్తరములను మాత్రము ముద్రించి యందులకు సంబంధించినమావాసములను ముద్రింపకయే విరమించుటను

దెలుపుమీమాటలు యక్తియుక్తములు గావు ఇవి చాలన్యాయవి
రుద్ధములు, కావున నిజనేని మాన్యాసమాలనుబ్రకటించి విషపూరిత
ము లగుఁగోకులకర్ణములకు శాంతిని గల్గించుట మంచిది దానివలన
మీపత్రికకుఁగలమంచిపేరు నిలువఁ గలదు,, ఇత్యాదివచనములతో
హితోపదేశప్రాయముగా నొకలేఖ వ్రాసిరి దానిపై వారితవఱ
కునుబ్రత్యుత్తరమియ రైరి, దాని నీక్రింది యుత్తరము తెల్పును

Guntur

12-6-13

“ఆంధ్రప్రతికవారు వకపుత్తరం నాకేశ్వరరావుగారుకు మఱి
వక కార్డు మానేజరుగారున్న వ్రాశినారు సోమయాజులుగారు
3-5-13 తేదీని పైపుత్తరములకు జవాబు వ్రాశినను యితవఱకు
తీరిగ జవాబు వ్రాయలేదు ”

చేవాలు

ఊరిపడుగు వీరిసెట్టిని గొట్టుకపోయినదన్నట్లు” మామా
విద్యావినాదవిషయములు పత్రికాధికతులను బతుపాతదోషదూషి
తులుగా నొనర్చుటకుఁ జాల విచారింప వలసి యున్నది సోమయాజు
లుగారు వ్రాసినయుత్తరమునకు జవాబిటుట దుర్ఘటమని నిర్ణయింపని
ప్రాజ్ఞలుండరు. నాకేశ్వరరావుపంతులుగారే కాదు. సాక్షాద్భగవం
తుఁడని నిరాధారపువ్రాతను వ్రాసి జగమును మెప్పించఁ గలఁడని
చెప్ప వలనుండదు. కావున శ్రీ నాకేశ్వరరావుపంతులుగారు నిరుత్తరు
లగుటయే శ్రేయము వీరి కిట్టినిరుత్తరత్వము నెవరు సంపాదించుచుం
డిరో యింతకుమున్నే వివరించి యుంటిమి కాన మరల నావిషయము
నెత్తికొనఁ దలఁము. చదువరులారా? యెంత వ్రాసినను దెమలని
యూపేతిక నెట్లు చదువుదురోగదా? ఇంకను వ్రాయవలసినది ఖోలా

డున్నది సుడి ఉన్నను జనువరులకు నిప్పటికే నిజము బోధపడి యుండునని యెంచి ముగింప నెంచుచున్నారము. తటస్థించినంతలోఁ దప్పు దువ్రాతల నెల్ల రూపుమాపి నిజమును నెగడింపఁ గలిగితి మని మే మానందించుచుంటిమి మాకుఁ దటస్థింపనివ్రాతలు గొన్ని యుండ వచ్చును. చూపినయాధారములచే వానినిఁగూడఁ జదువగులు రూపు మాపుదురుగాక. 10 వ జూన్, 1913 సం॥ సువర్ణ లేఖలో వట్టెము నరసింహము, అనుచేవ్రాతలో నొకవ్యాసము వెలువడినది అందుఁ బోతరాజు లక్ష్మీనరసింహముగారు వ్రాసినది తప్పుడువ్రాత కాదని యు నేను స్వయముగా వేమవరపునధికు వెళ్ళి చూచితి ననియు ఆయవధానియు సర్వవిధముల భ్రష్టయినమాట సత్యమే యనియు నేమేమో వ్రాయఁబడియున్నది. విషయ మిట్లుండఁగా నందెన్నో బూతుకూతలు చేర్పఁబడియున్నవి. తుట్టతుద వ్రాసినవాక్కి నొకదాని నుదాహరించుచున్నారము

“కసిపోవనమ్మ మసిపూసికొనినట్లు” పత్రికా సంపాదకులను దిట్టటకంటె “నిట్టిపాడవధానమేల చెసితి రని తిరుపతివెంకటేశ్వరులనే మందలించి, తప్పెచ్చటనో శిక్ష యచ్చటనే యరు న్యాయము ననుసరింపుఁడు ”

అని వ్రాయఁబడియున్నది ఈవట్టెము నరసింహమునకు నిం దు దిగవలసిన యావశ్యకతను సుంత వివరింప వలసియున్నది పైను దాహరించిన కారణములవలన నాంధ్రపత్రికాధిపతి ఐక్యపాతిగా లోకమునకుఁ దోచుచుండటచే నెవరో పత్రికాపాఠకుఁ డావిషయమున నేదో వ్యాసమును బ్రకటించెను. దానియందలి మందలింపుమాటల ను దిట్లుగా నవలాపించి పైమోటుతనపువ్యాసము వీతఁడు గిల్కుచు

సానందర్భములోఁ బోతరాజుగార్తి నుద్ధరింప నెంచి కొన్నియక్కరము
అను లిఖించెను పోతరాజుగార్తినాత్ర యసత్యమని యితరులు వ్రా
యకుండఁగనే తెలిసికొనవచ్చును పైఁగా సగ్రాసనాధిపతులు
ఏల్చురి వె కటసుబ్బయ్యగారు మఱియుంగొందఱుయోగ్యులు లోన
గూవారు వ్రాసినవిషయములబట్టికూడఁ దెలిసికో వచ్చును. వ్రాత్ర
లే పిశ్వాస్యములైనచో నీతఁడు వ్రాసినదానినిమాత్రము త్రోసివేసి
వారు వ్రాసినదానినే కైకొనుట కేమియుక్తి యుండును అని శంక
రావచ్చును వినుఁడు ఏయుక్తియునులేదు వ్రాయసకాండ్రవాత్రలైలి
యు గౌరవప్రపత్తులును స్థితిగతులును వ్రాత్రకు మానావమానముల
నిచ్చుచుండును గాన వట్టెము నరసింహమే గౌరవవాత్స్రుఁడని తోచి
నవారెల్ల సతనివాత్స్రనే కైకొందరనియుఁ దక్కినవారే యట్టివార
ని తోచినవారెల్ల దక్కినవారివాత్స్రలనే కైకొందరనియు నుభ
యులును దుష్ట్యులనితోచినచో నుభయులవాత్స్రలనుకూడఁ కైకొం
దురనియు నెంచి యితతో ముగింపఁ దలంచుచున్నారము ద్రవ్య
వ్యయము గణింపక కాలహరణమున కోర్చి యంతపెద్దపీరిక వ్రాసిన
మే మీపట్టెము నరసింహముగారివాత్స్ర నెక్కింత విమర్శించి ఖండిం
చుట కిందవకాశ మీయఁజాలకపోము గాని యితినివ్రాత్రమిగుల నీ
చాతినీచమై కర్ణకరోరమగు ప్రల్లదములతో నిండి యున్నది. దీని నే
మని విమర్శించు గలము చూడుడు.

“(1) నిజము బయల్పడె నని ఏడ్చువా రేడ్వ వచ్చును. (2)
సన్నిపాతరోగి ప్రలాపించినట్లుగా (3) లాజను నీవు లంజ వనగా నీవే
లంజవు. నీలయ్య లంజ, నీయవ్వ లంజ, అన్నట్లన్నది. (4) పంది జుర
ద మెచ్చు పన్నితు మెచ్చనా, (5) తగువిధమున బుద్ధి చెప్పబడును”

కాశీవిశ్వేశ్వరస్వామిసేనము.

వ్యాసనిష్కాసనము.

“వ॥ మీక్షభావంబు మీరతెఱుంగుదురు. మాకుఁజూడ నీవు విశాలాక్షివియు నీయయ్య విశ్వేశ్వర శ్రీమన్మహాదేవుండునుం గావలయునని(వ్యాసుండు)పలికినవిని యీశాని యితఁడు కాశీనగరంబు నకుఁ జేసినయపరాధమునకుం దగిన శిక్ష సేయందలంచి యిట్లనియె ”

ఉ॥ ఎట్లు పురాణముల్ పడియునెన్నిదిఁ జెప్పితి పోట్లు వేదముల్
గట్టితి వేర్పఱించి నుడికారము సొంపెనలార భారతం
బెట్లు రచించితీవు ఋషి పెట్టులు లోక్క దివంబుమాత్రలోఁ
బొట్టుకు లేకతిట్టెదవు పుణ్యగుణంబులరాశిఁగాశిక 2

వ॥ వారాహి ముక్తిసానం బీతీర్థముమీఁద నెవ్వం డన్యాయముదలంచు వాఁడు యద్రవిశాచంబగునని ఎఱికి భవాని భవునియొననంబు నీక్షించిన.

తే॥ గీ॥ కాశీనుండంగ నర్చు గుఁగాఁడువీడు
వెడలిపోమ్మయ మాటలు వేయునేల
క్రోధనుండెట్లు కైవల్యకులగృహంబు
నానివాసంబు కాశికావగరిమెట్లు.

(కాశీఖండము 9 అశ్వాసము)

క॥ అన్నమ్మకోసమేకదా

పున్నెముఁబాపమ్మువిడిచి మోఱకువై నీ

వన్నన్న! మమ్ముదిట్టెద

వెన్నంగ! స్వహస్తపాక మీపవరాదే

1

క॥ కాశినిదిట్టినవాడవు

కాశీవిశ్వేశుఁదిట్టఁగా శంకీతే

కాశికకు నన్నపూర్ణకుఁ

గాశీవిశ్వేశునకును గలవేదీదంబు

2

చ॥ విధవలఁగూడటాదిగ వివేకము పాకముతప్పఁబోలు ని

యధమత పూర్తిగాఁదెలిసె నక్కట! కూటికిఁ బాపబుద్ధివై

బుధుఁడవెయ్యయ్యఁ జత్తమునఁబున్నెముఁబాపమెఱింగియ్య వృధా

యధములత్రోవఁద్రొక్కెదవె యన్నముకోసము పూరిమేసెదే. 3

ఉ॥ ఎంతటివాడవి వెఱిఁగి యే సయిరించితిఁగాక యిష్పరిక

సంతసమొప్పు నిత్యమును పడ్రసపూర్ణముగాభుజించి యా

వంతయుఁ జింతలేక నుఖవై చిరకాలమునుండియుండి నేఁ

డింతకృతఘ్నతకసలిపెదే' యిది యెక్కడనుండి నేర్చితో. 4

4

క॥ ఉపకారం బావంతద

లఁపవైతి కృతఘ్నతావలాంబులచే

శపియింపఁబూనితివి నీ

చపలత మాస్వాంత మెఱుంగఁజాలదె వహానీ.

5

తే॥ గీ॥ పడ్రసోపెతముగ భుక్తి సల్పితిపును

నీవు శిష్యులునుంగూడ నేటికేమి

రేబా యెల్లుండియో మము రేఁగితిట్ట

ఘానకుందువె నీదగు బుద్ధితెలిసె.

6

చ॥ ఎఱుఁగ నీదుశిష్యుఁ డెవఁడనిఁ గృతఘ్నుతకాలవాలమై
గురుపదమైన కాశికనుగూర్చి దురుక్తులనాడుఁగాక యా
మొఱకునుమందిలించెదవో ముందుగ నీవె కృతఘ్నుతామహా
దురితములోనఁదూఁతెదవో తొందరమానివచింపు మోమునీ 7

ఉ॥ భారతము రచించితఁట! పాపముఁ బున్నె మెఱింగియుందు దు
ర్వారకృతఘ్నుతాఘరిపాకము సమృతిమెట్టుయ్యె ని
వేరికొబుద్ధిచెప్పఁదగి యిందడు గేగఁతిఁబెట్టితయ్య! నీ
ధీరతకాల్పనే! యెఱుఁగుదనను నల్లిదమైతి నేమునీ. 8

ఉ॥ ఏయెడనో నచించితఁట! యాయఘమిట్టులెయుండ నాకు నా
రాయఁకెచ్చటంచు, బహిరా! యిదియేగద నీదుతెల్వీ, ని
వాయన యొక్కఁడె టెఱుఁగినా! యెటులెక్కుడో తెల్పుమిట్లు నీ
ధీ యెఱుఁగంగఁజూచెదఁ గుదించెద నీ దురహంకృతీత్వరక 9

అ॥ వె॥ విధవనాఁకెచ్చి విశ్వేశుకన్నను
నధికుఁడన్న నగరె బుధులునిన్ను
తత్త్వమెఱుకవడదో తబ్బిబ్బా పక్షపా
తంబూ యేటికిట్టి తప్పువారె 10

మ॥ పలుచోట్ల న్నను సన్నుతించి తుదకుఁ బ్రాల్మాలి నానాట “గా
రెలు చేదయ్యె”నటన్న ఫక్కిక నొనర్తే! నన్నెనిందించు నీ
తలఁ పికాశిక మెచ్చునే గురులఘుత్వంబుల్ గనకజాల వీ
యిల నీవుం గివేవే వివేకివె వివేయా దీవు నిక్కమ్ముగక 11

తే॥ గీ॥ పక్షపాతభూయిష్టులై పాపమతులు
భువిని యోగులు కొందఁ తెప్పుడో యొకంబు
నన్ను దూషింప నీ వందు నున్న నిజము
నెఱిగి వారలతోఁ జేరె దేల చెపును. 12

తే॥ గీ॥ ఎలమిని వసిష్ఠసంబంధ మెసంగు నీకు
 నల్ల నారాయణునియందు నబ్బుటరుదె
 పక్షపాతంబు, రాముడై పరంగునతని
 కాలఁడకదా! పురోహితుడయ్యె మాని.

13

శా॥ నీసోదర్యుడు కృష్ణునికొడలుచుగా నెమ్మి న్నుతించెక బర
 ప్రాసాదం బతఁడె యొసంగునని యప్రాజ్ఞుడు వాఁడంత మా
 కీసుంగొల్పుడు జ్ఞానివయ్యు మమునీ వేమంచుదూషింతు ని
 న్నే సైరించుటతప్పుగాదె కనుగొమ్మొమ్మొద నీపాటులకొ
 చ॥ కవనమనంగఁ దత్వమెఱుంగన్వలె నెట్టలొ కూర్చినంతనే
 కవియగునే! “రసశ్రుతిని” గానక నన్నుదురుక్తులాడు నీ
 చువినువినున్వివాట లెటుశుద్ధరసజ్ఞులుమెత్తురింక నీ
 యవగుణ మిప్పురికొ జెఱుచు నావలకు నిను సాగనంపెదక॥ 15

14

చ॥ వృథగద రామకృష్ణులన వెండ్రుకలం నొకచోలిఖించి య
 య్యధములఁబట్టి భాగవతమాడిలి వంతటఁబోక దేవియే
 ప్రథమయటంచు నింకనొక భాగవతమ్మునుగట్టి తిట్టినీ
 పథమెవఁడనిమెచ్చునె యపాత్రుని నికొ బరివెళ్ళగొట్టెదక॥ 16

16

చ॥ చవిమెయి భీతులిప్పురిని సాపడి జేణఁముగాకమున్నె తి
 ట్ట వెనుకదీయ తక్కుటకటా! యిటువంటికృతఘ్ను సొద్దఁ దా
 నెవఁడొకనాడు శిష్యుడగునేని గృతఘ్నుఁడుగాకయుండు నూ
 రువెడలిపొమ్ము శిష్యులు గురున్నినుఁ బాలకే వెంబడింపంగక॥ 17
 చ॥ మతిచెడిసర్వముందెలిసి మాలలు గుక్కలు రోయు నీకృత
 ఘ్ను తకొడిగట్టి శిష్యులను గల్గెలచిత్తులఁజేయుచుంటి భా
 రతిమిటుదెమ్ము నీవకద ప్రాసతి వందుఁ గృతఘ్నుఁ డెట్టిదు
 ర్గతిఁబడునో యెఱుంగఁబడుఁగాక శపించెదవేమి కాశికక॥ 18

18

క॥ తప్పొప్పులెఱుంగ వెట నీ

వెప్పు డెటులిఖించినావో యిచ్చుకొఱుంగ వె

ట్లాప్పుదురిక ధీవరునిగ

గొప్పకవులు తప్పుదెలిసికొను మిపుడనిక॥

19

క॥ ధీవరనూతిఁ గనుట నీ

ధీవరుడవుగాని తెల్వి తేటలకలిపిం

ధీవరుడవీవుకా విటు

తేవేమి భవత్కృతం బడే భారతము॥

20

క॥ అని సర్వజ్ఞుఁడు ధర్మిం

చిన గడగడవడఁకి వాక్కుచెడి తడఁబడకి

ఘృనిచంకనున్న భారత

మున నా^{సీ}జంఘుచరితమున విటుచదివె॥

21

భారతము, శాంతిపర్వము, కృతఘ్ని పాఞ్శ్యాసము.

..

శ్లో॥ రాజశ్చంద్రవర్ణమామాను శ్శరీరం రాజధర్మణః

కృతఘ్నం పురుషం తంచ శాతమం పాపకారిణం॥

1

శ్లో॥ అథాబ్రహ్మస్మృతః పుత్రం, పాపోయం వధ్యతామితి,

అన్యమాంసై రిమేనర్వే విహరంతం యధేష్టతః॥

2

(తెల్లభారతము, శాంతిపర్వము, నా^{సీ}జంఘుచరిత్రముండి)

చ॥ పరిమియిలబాటి వానిగనిపట్టి కడివి బెడతలకట్టితె

చ్చి రసురభర్తమాది గొఱుట సేరిగఁజేవల దీక్షకఘ్నమునక

బారిగిరి వే తినుండనినఁ బోకడమాలినవారమయ్య, యి

ద్దురితశరీరముకొనిగఁగ జోసముమాకని వార లొల్లమిక॥

1

- శ్లో॥ పాపాచారః పాపరత పాపాత్మా పాపసాధన
హంతవ్యోయం మమమతి ర్భవద్భిరితి రాక్షసా ॥ 3
- శ్లో॥ ఇత్యుక్తారాక్షసేంద్రణ రాక్షసా ఘోరవిక్రమాః
నైచ్చంతతం భక్షయితుం పాపకర్మాణమిత్యుత॥ 4
- శ్లో॥ దిన్యానాం దీయతామేష సాధ్యద్యపురుషాధమ
ఇత్యుచుస్తేమహారాజరాక్షసేంద్రం నిశాచరాః॥ 5
- శ్లో॥ శిరోభిఃప్రణతాస్సర్వే వ్యాహరన్ రాక్షసాధిపం
నదాతుమ్హానిత్వంనో భక్షణాయాస్యకీల్బిషం॥ 6
- శ్లో॥ ఏవమస్త్వితితానాహ రాక్షసేంద్రో నిశాచరాః
దన్యానాందీయతామేష కృతఘ్నోఽద్యైవ రాక్షసాః॥ 7
- శ్లో॥ ఇత్యుక్తారాక్షసాస్తేన శూలపట్టసపాణయః
కృత్వాతం ఖండశః పాపం దన్యభ్యః ప్రదదుస్తదా॥ 8
- శ్లో॥ దన్యవశ్యాపినైచ్చంత తమత్తుం పాపకారిణం
క్రవ్యాదాలపి రాజేంద్ర కృతఘ్నం నోపభుంజతే॥ 9
- శ్లో॥ బ్రహ్మఘ్నేచసురాపేచ చౌశే భగ్నప్రతేతథా
నిష్కృతిర్విహితా రాజన్ కృతఘ్నో నాస్తి నిష్కృతిః॥ 10

ప॥ ఆరంభః॥

2

- క॥ తినుడు తినమందుఁ బెట్టె నను జేయుడు వీనిశేల నాముందటికిం
గొనివచ్చితిరనిపడికన్, దనుజులుపురి వెడలఁ దెచ్చి తగ్గఱింబుక॥ 3
- క॥ వెడకండ నెత్తురొలుకం, బడఁద్రోచినవచ్చి నుక్కపదుపు వెనుకకుక
జడఁదె గబళింప నొక్క, కడుపులునకకకఁబడంగఁ గౌడవముఖ్య 4
- ప॥ అని చెప్పి నీర్ముందు॥ 5

శ్లో॥ మిత్రద్రోహీ కృతఘ్నశ్చ నృశంసశ్చరథాధమః
 క్రవ్యాదై క్రిమిభిశ్చాన్యై ర్షభుజ్యం తేహితాదృశాః॥ 11

శ్లో॥ కుతఃకృతఘ్నస్యయశ కుతస్థానం కుతస్సుఖం
 అశ్రద్ధేయ కృతఘ్నాహి కృతఘ్నే నాస్తిసిష్కృతిః॥ 12

శ్లో॥ సత్కారై గుత్తమై ర్నిత్రం పూజయేత విచక్షణః
 పరిత్యాజ్యోబుధై పాపః కృతఘ్నా నిరపత్రవః॥ 13
 (172—173 ఆధ్యాయములు చూడఁదగు)

క॥ అసచదుపుచున్న వ్యాసుం
 గనియుగ్రుంపుగ్రుండగుచుఁ గన్నులనిప్పల్
 కనకనమననిట్లను వ్యా
 సుని పంచప్రాణము లును సుఱుసుఱుమనఁగన్॥ 20

ఉ॥ ఏమనివ్రాశితిమ నుజీయెట్లుచరించితి నేడు నిన్న ని
 డ్దేమియొనర్చినంగలదె యొంచుక పాపము పో! కృతఘ్ను ! నీ

క॥ విశుమదియట్టిద కక్కఱు, దివఁగా రోయఁ గృతఘ్ను జీహము మాంసం
 బని చెప్పనాగమంబులు, మనుశేష్యర! తెల్లమయ్యె మనకిచ్చోటన్॥ 6

క॥ అనిచెప్పితొరయిట్లను, మనుమనికో నాదరమున విజీయును బ్రహ్మ
 ఘ్నునకును నిష్కృతి గలుగును, విశుము కృతఘ్ను శులేడు విమలచరిత్రా॥ 7

క॥ ఆరయమిత్రద్రోహము, దారుణన గుపాతకము కృతఘ్ను తకంబెన్
 జైరముగొని విడువవలయు, నారెడుదెఱుఁగులవారి నాపులనైనన్॥ 8

కాంతిపర్యము 3 ఆధ్యాయము చూ.

మోమునుజూయమ్మాతన నవోజాసు మెనందు నగుం గృతఘ్నః డీ
గ్రామముఁజాసిహమ్మ నిలదాళిక నీకు ముహూర్త మ్మాతము॥

క॥ అని ధర్మభంగభీతిని

ననలాక్షఁగుపామ్మనంగ నాత్మాఘమెటిం

గిన వ్యాసుఁ డరిగియొక్కటఁ

గనుఁగొనిగోదాతటమ్మఁ గాళికమఱచె॥

22

తే॥ గీ॥ కీ॥ గిరిసుఁగుదచ్చు నీ, నీ, యటచ్చఁ

గాని వ్యాసుఁగు నాతమికడనపించి

కోటిలింగమ్ములేనియు దీటుగావు

కాళికాలింగముచకించుఁ గళవసించు॥

23

క॥ వ్యాసునియంతటివాఁ

నీనీయనఁబకియె నింకఁ జేటువకడ బల్

దోసము కృతఘ్నతకుఁదా

వాపవుఁడనియును బాలువకు నప్పట్ల॥

24

క॥ జగతిగృతజ్ఞతకన్నను

బాగడ్తగనుగుణములేదు పోయికను గు

ప్రగుణము కృతఘ్నతకు మి

చి గనంబక దిదియె మేటిసిద్ధాంతము॥

25

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

లివ్వా సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి

